SUSCRIPCIÓ
Barcelona . Una pesseta al mes
Espanya. . 4'50 pessetes al trimestre
Extranger . 9'00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebaixa

EL:POBLE:CATALÀ

DIRECTOR
PERE COROMINAS
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPREMPTA
DARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Imprempta, 2,293

ANY IX NÚM. 2.506 — BARCELONA, DIUMENGE 14 DE JANER DE 1912 — UN NÚMERO, 5 CENTIMS

El senyor don

Alfred Mateo Gaschen

HA MORT

(E. P. D.)

Sos desconsolats viuda, fills Carles, Clareta, Emma y Marta, filla y fills polítics, germans y demés parents presents y ausents, preguen a sos amics y coneguts se serveixin assistir a la casa mortuoria, Hospital Clínic, avui, diumenge, a les tres de la tarde, pera acompayar el cadavre a sa darrera estada, Cementiri Nou.

NO'S CONVIDA PARTICULARMENT

Ocupen el primer lloc entre'ls remeis científics de les vies respiratories desde fa més de vint anys les

PASTILLAS MORELLÓ

Obren per inhalació antisèptica y balsàmica sobre la traquea, bronquis y pulmons, curant les causes que produeix la **TOS**, com són: **refredats, catarros, bronquitis, asma, ronquera, grip, enfisema,** etc., etc.

MALES DE ESTÓMAGO

Cuando los órganos digestivos están enfermos se presentan dos ó más de los síntomas siguientes: **mal gusto de boca y lengua sucia, desigualdad de caracter, pesadez general y de cabeza, aguas de boca, acedias, dolor de estómago, digestión difícil, flatulencias, estreñimiento** y, en otros casos, **diarreas, cólicos, indigestiones, hipercloridria, dilatación y úlcera del estómago, diarreas y desnutrición en los niños,** etc.

El Elixir Estomacal
DE
SAIZ de CARLOS
(Stomalix)

cura el 98 por 100 de los enfermos del **estómago é intestinos** que lo toman, porque **quita el dolor, ayuda á las digestiones, abre el apetito y tonifica, aumenta la secreción del jugo gástrico suprime las molestias de la digestión,** y obra como **preventivo.**

De venta en las principales farmacias del mundo y Serrano, 30, MADRID
Se remite por correo folleto á quien lo pida

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

ULTIMS DIES
— DE LES —

Grans rebaixes

en articles d'hivern

Ocasions excepcionals

en prendes confeccionades de totes classes pera senyora, senyor y nens

Descomptes del 50, 40, 30, 20, 15 y 10 per cent

Acaben el dia 20 de janer

EN SUFRAGI DELS ADVOCATS DE L'ILUSTRE COLEGI D'AQUESTA CIUTAT

D. Ramón Golorons y Juncà.—D. Angel Bas y Amigó.—D. Felip Bertran de Amat.—D. Francisco Fons y Boada.—D. Trinitat de Fontcuberta y Perramón.—D. Josep de Nueda y Sagristà.—D. Manuel María Pascual de Bofarull.—D. Josep Espinós y Stoecklin.—D. Josep Roura y Masmitjà.—D. Rafel Vilaclara y Gibert.—D. Josep María Vallès y Ribot.—D. Joan Roqué y Furell.—D. Eduard Castellet y Gaig.—Don Felip Vergés y Mas.—Don Josep Estanyol y Colom.—D. Jaume Torné y Alerany.—Don Joan Maragall y Gorina.—D. Laureà Fernàndez de Roles.—D. Elías del Castillo y Villalobos.—D. Eduard Ros y Muntadas.—D. Frederic Espadaler y Mas.—D. Amalí Català y Comenge.

MORTS DURANT L'ANY

(R. I. P.)

Se celebrarà un solemne Ofici a l'iglesia de Sant Felip Neri, demà, dilluns, dia 15 de l'actual, a les dèu del matí

La Junta de Govern de dit Colegi y les famílies dels advocats morts, agrairan l'assistencia a dit pietós sufragi, pera encomenar a Déu les ànimes dels finats.

Dr. Serrallach *Vies urinaries* 12 a 2 y 6 a 7. Pelai, 40
Consulta econòmica, de 7 a 9. Jovellanos, n.º 9.

LES PÍNDOLES ANTICLORÓTIQUES

CASADESÚS

del Dr. CUIXART

curen la clorosi, pobresa de sang, colors esblaimats, desarreglos periòdics, etc.; 2 pessetes capsa per tot arreu y Arc del Teatre, núm. 21.

Fàbrica de vels y mantellines
Tuls y sederia.-Genres de punt
FRANCISCO DE A. PLANAS
Ronda Sant Pere, 15 (Entre passeig de Gracia y plassa Urquinaona)

A l'engrós y detall
SECCIÓ DE DETALL:
ARTICLES DE PUNT, LLANA Y COTO A PREUS DE FABRICA

Doctora ANDREU Exajudant de la policlínica del doctor Fargas, especialista en les malaltíes de la dòna. Consulta de 3 a 5. Vergara, 1. primer, segona

Chassaigne Frères
PIANOS AUTOPIANISTES
CONSTRUITS per COMPLET en sos TALLERS
Patent 50,277.—65 notes y Registre de melodia
Sòlids, artístics y de fàcil maneig
Preu fixo: 2,500 pessetes
Pera apreciar ses bones qualitats, poden llogarse durant tres mesos abans de comprarlos
Gran assortit de Rolls—Aeolian C°-F. I. R. S. T.-Imperial
PASSEIG DE GRACIA, núm. 38.-Teléfon 2,363

PELLETERIA FRANCESA
Porta de l'Angel, 5, entressol
Gran assortit en **martres, renards, skungs,** etc., **colls, echarpes y manguitos.**
ELS ÚLTIMS MODELS SE TROBEN EXPOSATS A L'INTERIOR

CENTRE BARCELONÉS DE SEGURS
QUINTES
Autorisat per la Llei de 30 de juny de 1887, Inscrit en el Ministeri de Foment per R. O. de 5 de janer de 1910
DIRECCIÓ GENERAL: Carme, número 42, primer - Barcelona
Poden els minyons assegurarse an aquest Centre per la quantitat de SETCENTES CINQUANTA PESSETES, que podran dipositar ont vulguin, concedínloshi un plas pera pagar els dipòsits fins el dia primer d'agost de l'any del sorteig, sense aument de quota. Redimeix aquest Centre als excedents de cupu que siguin cridats a les files pera cobrir baixes.
Anunci autorisat per la Comissaría de Segurs en 27 d'octubre de 1910

Dr. CAMPS **Vies urinaries y sífilis.** De 11 a 12 y de 3 a 5. Mendizábal, 6, primer. **Clínica:** Fusteria, 2 y 4, primer, de 12 a 1 y de 7 a 9 nit.

Vetllant a l'home que han de matar

Dolsa pietat!!

La justicia us havia condemnat a tots set: entre la vostra pena y la dels altres hi havía un tránzit infinit; la justicia havia considerat que entre'l vostre delicte y el dels altres hi anava tant com de la vida a la mort.

Peró la dolsa pietat va arribar a la cel-la dels teus companys y ells oiren les paraules d'Issaías: Alegreuse, sorrals del desert! ¡Que'l desert palpiti de goig, que les terres ermes del Jordá se tornin espessa selva! — Peró tu ¿qué vas fer, ánima desventurada, que la dolsa pietat recula quan s'enrecorda del teu crim?

Diuen que vas matar; peró amb aixó no n'hi ha prou. Demá també't mataran a tu y els que't matin encara cobraran el seu sou per matarte. N'hi ha que dormiran més tranquils quan sápiguen ben bé del cert que ja t'han mort.

La pietat del rei recula afrontada al davant del teu crim: el rei es cristiá y sab que tu has faltat al manament de la llei de Déu que diu: No matarás; lo que per la teva desventura no sab el rei es que ell també hi faltará quan te mati a tu.

¿No has oit el clam dels faritzeus? No el mata el rei ni el mata el butxí, diuen, es la llei qui el mata. Peró la llei es una abstracció y la dolsa pietat no es llei ni es abstracció que es substancia humana. Y la dolsa pietat que es més que la llei, ens diu: Posar un dia de presó es castigar, posar trenta anys y cent anys de presó es castigar, peró donar la mort no es castigar: matar es matar.

Tu no ets Jesús, peró tampoc no's pot dir que no hi ha res de Jesús en tu. La teva acció es abominable y mai podrá ser noblement glorificada; peró en la teva ira hi va haver una trágica claror d'ideal encesa per tots. Y si ara't maten no es per lo molt que hi va haver de Barrabás en la teva acció, sinó per l'espurna que hi va haver en tu de Jesús.

Ja feia dos anys que no mataven als criminals perqué la pietat del rei era tota la dolsa pietat humana. El cor se'ns havia fet prou gran pera que hi capigués fins la pietat per l'assassí. Els faritzeus callaren; peró un home va encendre l'ideal al mitg del mar y ¿sabs la llei?, donas la llei sola li va ensorrar quatre bales al cap.

Entra a la capella: quan te prenen l'única vida que'ls teus sentits humans te poden fer entendre, vindran a parlarte d'una altra que, si no té cap més realitat, tindrá la de justificar que't puguin pendre aquesta. L'altra vida es una dolsa ficció pera l'home tip: li estalvia l'horror de la mort. Peró tu, que ara no te'ns pots estar de pensar en la mort ¿qué n'has de fer d'aqueixa ilusió d'una altra vida?

Ara sabrás que no més n'hi ha una d'esperansa: la que tu vas pendre an el que vas matar, la que't prenen a tu aquells que't maten. Mentres vivim som com si fossim immortals; ara per tu no hi ha més immortalitat que l'esperansa de que se'ls hi volqui el cor al rei y als altres.

Tu morirás per la barbarie dels que no veuen que si no está en ells donar la vida no hi pot estar privarten a tu. No hi ha consol humá contra la mort: el que no digui que voldria viure sempre o es un covart o un mentider. ¡Adéu, germá, per dolent que hagis sigut, germá en vida perqué'ls teus ulls ploraven com els meus ulls perqué l'amor que hi havia en tu era com el meu amor!

Lo que demá els homes faran amb tu es lo més horrible que poden fer els homes: la finalitat del seu acte será matarte a tu. Ningú el sab el secret de la teva vida: no més saben que quan ja t'hagin mort els homes serem tan imperfectes com abans, peró en la nostra conciencia hi haurá un horror més.

Escribes y faritzeus que demaneu irats la mort d'aquest home. No hi crec en la vostra fortalesa: mateu de por. Perqué en el cástic encara hi pot haver una reparació: quan mateu ja no hi ha reparació possible, no més hi ha venjansa.

No ens fareu callar en la nostra guerra contra la mort. La dolsa pietat que'ns enamora se'ns esbrava desaforadament. Per mal que'ns feu, les vostres cadenes no ens privaran de pensar que res hi ha més dols en la vida que perdonar a un enemic. Tireu, descarregueu les vostres armes, sembradors d'odis, fosca raleia. Que si algun dia us arribem a tenir a les nostres mans, a vosaltres, faritzeus, y al rei que mata, será sempre la nostra dolsa pietat la que us aplicarem y no la vostra.

PERE COROMINAS

ECOS

HEM REBUT la següent comunicació, que publiquem gustosíssims, reservantse pera demá la resposta l'encarregat d'aquesta secció.

«Amb referencia a un dels «ecos» publicats avui en EL POBLE CATALA y contra lo que s'hi afirma, l'Ateneu Barcelonés fa constar que la Junta directiva y la Secció de Literatura, cada una pel seu compte acordaren, el mateix dia de la mort den Maragall, rendir un tribut excepcional a la seva memoria. No s'especifiquen els acords per haverlos publicat EL POBLE mateix, amb tota extensió.

Lo que deu afegirse ara es que'l model de la medalla commemorativa, encarregat a l'escultor don Eusebi Arnau, está a punt de poderse donar a l'acunyació; que'l projecte de lápida, amb el perfil del gloriós poeta, fou encarregat immediatament a don Josep Llimona, que hi treballa amb tot amor y que la Secció de Literatura no ha deixat un moment de preparar la sessió necrológica que, pel seu compte y ademés d'aquests altres records, té acordat dedicarli y se celebrará en la propria data projectada. Després d'aixó no pot dirse, patrióticament y amb justicia, que en l'Ateneu, ni enlloc, se pensi celebrar els nostres funerals per en Maragall.

Barcelona, 13 de janer de 1912.»

Hi ha un segell que diu: Ateneu Barcelonés.

DENUNCIATS

Ahir a la tarde va incautarse'l Jutjat dels exemplars de la darrera edició del nostre diari que hi havia en la redacció. Aixó obeeix a que'l senyor fiscal ha cregut que en l'article «Subterfugis», publicat ahir, hi havien conceptes injuriosos pel senyor Canalejas. Al menys així va dirsens en la diligencia d'incautació.

En aquests moments dolorosos no mou la nostra ploma altre sentiment que la pietat y está ben lluny de nosaltres tota animositat política. Aquest sentit inspirá l'article que mai vàrem créurer delictuós ni ofensiu pera ningú.

ENCARA HI TORNEN

Poques paraules

Quan ens créiem que la polémica ja era acabada, surt «La Publicidad» amb un article den Marial, més virulent encara que'ls anteriors, contra nosaltres. Després vindrá «La Publicidad» fentse la víctima. «Nosaltres que som tan bons, nosaltres que tenim el cor tan tendre... Aixó de les polémiques entre correligionaris ens fa passar els set calzes d'amargura...» Y cada dia ens mostrará l'imatge afligida del senyor Junoy, amb el pit traspassat de crudels glavis, com una Dolorosa.

Peró advertim al confrare que si la táctica a questa d'agredir violentament, pera després parlarnos de l'ánima sensible del senyor Junoy, quan arriba l'hora de rebre, li ha servit una vegada, no ens deixarem enternir novament un altre cop, ni que hi posi per davant un exército de plorareres.

En quant al senyor Marial, amb poques paraules estarem llestos. La seva actitut de Tomba-montanyes no ens fa fret ni calor. Les explicacions que demana de lo que li deia el senyor Cuxart les pot esperar assegut, si dit senyor no les hi dona pel seu compte. EL POBLE CATALA no hi té, ni hi ha tingut, ni hi vol tenir res que veure. Ni amb aquest senyor ni amb cap dels altres senyors del «Crédito y Construcciones». Y no s'alabi el senyor Marial de que aquesta declaració la fem espantats per la seva feroige actitut. Desde'l primer dia diguérem lo mateix; y la prova está en que invitavem al senyor Marial y a «La Publicidad» a dir dels esmentats senyors totes les grans coses que donaven a entendre que'n sabien. De manera que si ara el senyor Marial se decideix a fer públic el resultat de l'enquesta que diu está duent a terme, nosaltres no més sentirem que li hagi costat tant decidirshi.

Y res més. Perqué de la reversió de tramvies no n'hem de parlar. Ja'n parlarem quan la ponencia que ho té a judici, digui en aquest plet la paraula definitiva. Peró, mentrestant, si el senyor Marial necessita olivetes pera disposarse la boca a passar el trago que se li prepara, pot assaljorir aquelles paraules ont en Lluis de Zubieta condensá el concepte que'l dictamen de la reversió li mereixia.

Avui, diumenge, al vespre, publicarà EL POBLE CATALA un número extraordinari, en el qual anirà la Conferencia integra del Sr. Lluhi y Risseh, en el C. N. R., y nombrosos treballs polítics y d'informació.

El servei de tramvies

Del nostre estimat amic senyor Jover, hem rebut la següent carta:

Senyor Director d'EL POBLE CATALA
Present

Distingit senyor: Animat per la bona predisposició que veig en la companyia de tramvies d'atendre les peticions justes que se li fassin, ja que en part han accedit a lo demanat pel nostre bon amic en Carles Freixas, me prenc la llibertat de molestar la seva atenció preguntli se fassi eco d'una nova demanda que sens perjudicar per res a la companyia en sortiria beneficiat el públic que li dona vida.

Avui hi ha una disposició privant de fumar en l'interior dels cotxes, cosa que trobo molt justa en atenció a les senyores.

Peró ara's troben que pera lliurarse del fum del tabac, han de passar per entre una muralla de passatgers, els quals pera poder fumar lliurement s'instalen a la plataforma posterior amb gran molestia dels qui tenen d'entrar y sortir del cotxe.

Aixó, sinó en tots els tramvies, s'evitaria en absolut en tots aquells que porten remolc, destinant aquest pera fumadors.

Així, les persones a qui molesta el fum, pujarien al cotxe del davant sens l'inconvenient de veures prempsades a l'entrar y sortir pels fumadors que sempre obstrueixen la plataforma encara que resti buit l'interior del cotxe. Y per altra part molts homes que no pugen al tramvia per no haver de llensar el cigarro, llavors podrien pujar y seure cómodament.

Esperant de sa reconeguda amabilitat veurem atés en ma demanda, li remercia per endavant son afectíssim s. s. q. s. m. b.

Francisco Jover

Barcelona, 13 janer 1912.

Notes polítiques

Per l'indult dels de Cullera

El Patronat de Presos ha rebut el següent telegrama del cuefe del Govern en contestació al que dita entitat benéfica de carácter popular va expedir ratificant la petició d'indult pels reus de Cullera.

«Presidente del Consejo de ministros á Isart Bula-Serra Bartra-Patronato de Presos.

He dado cuenta al Consejo de ministros del telefonema en que ratifican la petición de indulto en favor de los condenados de Cullera, que consta acreditada por los documentos que el presidente de esa Corporación se sirvió entregarme hace días.»

⁂

Anit se cursaren els següents telegrames, al president del Consell de ministres:

«Mayordomía real Palacio.—Madrid.

Obreros amantes humanidad esperan de S. M. otorgará real indulto reo Cullera.

Escuriola, Cortés, Agorreta, Rovira, Horta Russell, Castillo, Romeo Cerdá, Gabarró, Fures, Llaveria, Elies, Maltes.»

⁂

L'Avens Nacionalista Republicá de Sant Andreu s'ha dirigit al Govern en el mateix sentit.

⁂

«La Junta del Ateneo Barcelonés, haciéndose eco de la peticin de varios socios, pide que el indulto concedido á los seis condenados de Cullera se extienda al reo no exceptuado del perdón.—El presidente, Doménech y Montaner.»

⁂

«Excmo. señor presidente Consejo Ministros. — Cooperativa Moralidad Obrera suplica pida al Jefe de Estado perdón reo Cullera. — Por acuerdo entidad, La Junta.»

⁂

«Excmo. Sr. presidente del Consejo de Ministros. — Los operarios de la fábrica de camas torneadas de don Pedro Terradas suplican de V. E. indulto reo de Cullera. — José Ferrer, Julio Quiles, Juan Viciano, Ricardo Tello, hermanos Carbonell, y siguen las firmas hasta el número de 60.»

⁂

«Canalejas, Madrid. — La Junta general ordinaria de socis del C. N. R. del districte quart, lentse ressó dels sentiments humanitaris del poble y essent partidaria de la abolició de la pena de mort, per unanimitat acordá dirigirse al Govern de sa presidencia solicitant l'indult de tots els condemnats en el procés de Cullera. — president, Gausachs.»

Nou periòdic

Demá, dilluns, sortirá el primer número del periódic radical nacionalista republicá «Sang Nova». Text interessantíssim. Valdrá cinc céntims.

L'Unió Catalanista

El novell periódic catalanista social «Germanor» portaveu de l'Associació Obrera Catalanista d'aquella ciutat s'ha adherit demanant l'admissió a l'Unió Catalanista.

Joventut Federal Nacionalista Republicana

Usant de les facultats que li dona l'article dels Estatuts d'aquesta entitat, el Consell General convoca als socis a Assamblea general extraordinaria que tindrà lloc demà, dilluns, a les dèu del vespre, en el C. N. R., del carrer de Pelai, pera tractar exclusivament de la següent

ORDE DEL DIA

Elecció d'un Vocal del Consell General

Se recomana a tots els socis la assistencia.

Per acord del Consell General,
El vicesecretari,
A. Canals Carreño.

L'Orquestra Municipal (1)

El mestre Lamote, en un article que ha publicat «La Veu de Catalunya», s'ocupa de la memoria que he presentat a l'Ajuntament relativa a la conversió de la Banda Municipal en Orquestra Municipal.

No creu jo necessari contestarli, y no per mancar a la cortesia que mereix y li dec, sinó perqué en part té raó en lo que diu, y perqué no fa cap objecció contra l'idea fonamental y el desenrotllo de la meva proposició, lo qual es molt natural, tractantse d'una idea concebuda pera l'enaltiment de l'art, la cultura y el renom musical de Barcelona, y que per tant no pot tenir contraris, com ho han demostrat els periódics, ocupantsen amb unanimitat de criteri.

Empró, com que's parla molt d'aquesta qüestió, crec convenient dir alguna cosa sobre les dues observacions que fa en l'article citat. La una respecte a la noblesa d'una banda; l'altra referent a l'existencia d'una orquestra.

Que una banda es enormement inferior a una orquestra, tothom ho sab; que una banda té un valor nul per l'art, y es innecessaria a un Municipi, ho dono per demostrat suficientment en l'article que he publicat a «La Veu de Catalunya» el 22 del passat desembre; que está constituida per un nucli principal d'instruments innobles, es lo que anem a veure.

Diu el mestre Lamote que'ls instruments de la banda que jo califico d'innobles formen part també de la orquestra quasi tots.

Jo crec que en això sofreix l'amic Lamote una profonda equivocació de principi. No es que'ls instruments d'una banda formin part de la orquestra, sinó al contrari; són els instruments de la orquestra els que formen part d'una banda. La banda s'ha format pera tocar pels carrers. Pera complir aquest comés no pogué utilisar els instruments de corda per no esser manejables uns, y per sa feble sonoritat tots. Per la primera raó tampoc pot servirse sempre de l'instrument més noble de percussió: les timbales. Li restaven sols els instruments de vent, y el bombo, platets, tambors, etc. Dels instruments de vent, les trompetes y els trombons foren els únics que, tenint el so prou potent complien amb les condicions desitjades.

Pera omplir el formidable vuit que deixava la corda y pera reforsar la sonoritat minsa de la fusta, s'han inventat y adicionat a la banda y no a l'orquestra una confosa serie d'instruments que a costes de la puresa y dignitat del so, tenien més forsa y més facilitat d'execució. Tals són: els cornetins, bugles, bombardins, tubes, saxofons, saxofrombes, fliscorns, sarrussofons, etc., etc.

En resum: de 60 a 80 músics que componen una banda, sols les trompetes y trombons (generalment en nombre de sis o set), poden fer sentir la seva veu noble d'instrument d'orquestra en mitg de l'escándol d'una banda y en la immensitat de l'aire lliure; les flautes, oboes, trompes y fagots desapareixen en ella, y el clarinet—el menys noble dels instruments orquestrals—es encara rebaixat usantlo en massa y desnaturalisat, encarregantlo de substituir un instrument completament distint, el violí.

No he volgut parlar de les bandes que posseixen violoncellos y contrabaixos, o sia de una «banda-orquestra»; ja el seu nom diu que's tracta d'un ser híbrid y per lo tant impotent.

El que alguns instruments dels citats com a propris de la banda, figurin devegades en l'orquestra, res vol dir a favor d'aquests instruments. Ningú pot impedir a un compositor de mal gust l'escriure per l'instrument que li plagui, ni's pot evitar que un autor de geni s'equivoqui un cop. Wagner en la Tetralogia usa quatre tubes a més de la tuba contrabaix; peró les utilisa especialment pera caracterisar els personatges baixos y de poca noblesa com Hunding, el Drac, els Nibelungs, etc., y es més, en les situacions elevades y de major dignitat, substitueix les quatre tubes per 4 trompes.

Convensut segurament del poc valor de aqueixos instruments, abandoná en el Parsifal l'us del quartet de tubes; us que l'infelís Bruckner va copiar introduintles en la simfonia.

De la intromissió d'altres instruments de banda en la orquestra, no recordo ara, digne de tenirse en compte, més que l'ús del saxofón a l'Arlesiana de Bizet y encara en la mateixa partitura s'indica que pot esser substituit pel clarinet; y més modernament en la Simfonia Doméstica de Strauss, l'aditament també de saxofons, peró «ad libitum», es dir, que poden suprimirse en absolut, lo qual indica que hi són posats no més que pera fer més soroll.

Cap dels instruments de banda figura ni figurará mai en l'orquestra, per dret propri y d'una manera constant y definitiva, y ni que hi figuressin deixarien d'esser innobles; també hi figura molt sovint el bombo y es l'instrument més aborrible y desagradable. Sempre que n'han format part durant un temps més o menys llarg, ha sigut ocupant el lloc d'un instrument noble; unes vegades per comoditat de l'executant y consentit per la indiferencia o ignorancia del mestre, y altres per la manca o la raresa de l'instrument propri. Es lo que ha passat amb el cornetí, per falta de trompetes cromátiques primer, per rutina banal després. Es lo que succeeix encara amb la tuba. Aquest instrument innoble per essencia, el so afrós del qual, basta devegades pera enterbolir la bellesa de tota una orquestra, en forma part després de Beethoven per servir de base al metall en substitució del trombon, baix y contrabaix.

En fi: tot lo anteriorment dit són questions de detall; n'hi ha prou amb sapiguer que a una banda li manquen els instruments de corda, pera veure que's tracta d'un genre d'art inferior; això es lo important y innegable, y l'amic Lamote que, com jo mateix, fixa son ideal en la música més elevada, no voldrá malgastar sos talents y ses energies en la defensa y foment d'una institució d'un baix carácter artístic.

Si els paisos que tenen bones orquestres són també els que tenen les millors bandes, seria molt trist que nosaltres que evidentment no posseim magnifiques orquestres ens preocupessim de formar bandes bones. Tinguem un criteri ferm y segurmlo amb seguretat, y si aquest ens diu que no devem preocuparnos de lo mediocre, femho així, encara que en altres terres més refinades per l'actual civilisació nórdica se n'ocupin. De en lloc hem d'apendre lo fals, ni mai témer per nostres conviccions.

Diu la segona observació: que al dir jo en la Memoria que totes les societats particulars o professionals que a Barcelona s'han proposat fundar una orquestra han fracassat sempre he oblidat per inadvertencia o omissió involuntaria, «que d'un any ensá existeix a Barcelona una orquestra fundada per professionals y que encara no ha fracassat».

Confesso amb franqueza que té tota la raó el mestre Lamote y que inadvertidament me passá desapercebuda la existencia de la orquestra que ell dirigeix, empró es comprensible la meva distracció si's té en compte que la «Memoria» fou concebuda ja fa alguns mesos, y que per lo tant la orquestra en questió comptava poc temps de vida y no havia merescut encara els judicis unánimaments laudatoris de la prempsa de Reus, Valencia y Saragossa.

No es molt un any pera afirmar la personalitat d'una orquestra, sobre tot no tenint un lligam positiu, tal com uns honoraris segurs, que impideixi, especialment a les primeres parts, l'haver de cercar en altres terres la remuneració que mereixen, y haventse de constituir l'orquestra no sempre amb els elements millors, sinó amb els que s'hi avenen, ocasionant una variació perjudicial.

La Orquestra municipal prevé y resol aquests perills. Oferint als professors una retribució assegurada y conforme, pot escullirlos y conservarlos.

Apart d'això, el meu desitg més fons, els meus vots més fervents, són pera que la Orquestra del mestre Lamote duri llargs anys y aumenti a cada moment en esplendor y perfecció, perqué, paralelament a l'Orquestra municipal, la una sostinguda per un elevat ideal d'art, l'altra pel mateix ideal y per una nómina remunerada, puguin extendre indefinidament la fama musical de Barcelona, omplir sos necessitats artístiques y reunirse en una sola, quan convingui, pera la celebració de grans festivals de música.

JAUME PAHISSA

(1) Tot respectant les diverses opinions manifestades sobre la qüestió de la Banda Municipal, publiquem amb molt de gust aquest article del mestre Pahissa. (N. de la R.).

Del Govern civil

Diverses

Respecte al míting que's celebrá anit a la «Casa del Pueblo», el governador manifestá que no consentiria cap manifestació ni acte que se sortís de la llei, afegint que aquest era el seu criteri, no en aquest cas, sinó en tots, com havia altres vegades demostrat.

—A l'objecte de felicitarlo per la concessió de la gran creu, varen visitar ahir al governador els senyors Sedó, Trias, García Faria, Bosch y Alsina y Creus de la Junta d'Obres del Port; Sitjar, Vidal y Ribas, Cereceda, Torres Sampol, Forgas, Vinyamata, marqués de Sant Mori, Eulate, Pons y Henrich, comte de Lavern, E. Maristany, y Díez.

—Ans d'anit se celebrá al Centre Federal de Vilanova un míting pera demanar l'abolició de la pena de mort y l'indult del reu de Cullera.

En el C. N. R.

La conferencia del senyor Lluhi Rissech

Una nombrosíssima gentada acudí ahir a sentir la conferencia que'l leader de la Esquerra a l'Ajuntament, don Joaquim Lluhí Rissech, va donar al C. N. R. La sala d'actes era plena de gom a gom, y les dependencies veines estaven invadides de ciutadans, com en les més grans solemnitats de la casa.

Poc després de tocades les deu, el senyor Lluhí va ocupar la tribuna. Li feien costat els senyors David Ferrer, Rodés, Soldevila, Gubern, Solé, Matons, Maynés, Ramon y Sirerol. Mora y Planas Escubós.

Barrejats entre'l públic hi vegerem, ademés, als senyors Cruells, Ribera y Rovira, Mer y Güell, Sayós, Roig y Pruna, Casellas, Pere Casals, Cabot, Juncosa, Viñas, Senties, Roig y Armengol, Duran y Bori, Cuadras y molts altres que no recordem.

Comensá el conferenciant explicant la constitució del Municipi, amb totes les gestions y incidencies que l'acompanyaren, fentne ressaltar l'absoluta imparcialitat amb que obraren els regidors esquerrans, sense voler afavorir a cap grupu consistorial en perjudici de l'altre.

Igualment feu notar la ridícola y injusta pretensió que deien tenir els homes de la Lliga d'embotellar als radicals, que, amb els resultats de les votacions a la vista, haurien pogut vèncer ells sols, amb algun vot escadusser que arreplegaren y sense les dués baixes accidentals que tingueren, als demés grupus de regidors.

Feu evident que'ls nostres regidors, amb la actitut de justicia y responent a lo que es el seu programa d'idees, afavoriren a les dretes, que'ls deuen les tres tinencies que tenen. Y ja veieu — exclamá — com ens ho paguen: amb una campanya injuriosa, infamanta, impropia d'homes que volen realisar una política de sinceritat y de lleultat. Ens han dit — afegeix, — barrejats amb altres insults, lerrouxistes honoraris y amparadors de les seves malifetes. Y ells, que diuen això, no ignoren que no volguerem aliarnos en cap moment, absolutament en cap, amb els titulats radicals, que'ns haurien donat cinc tinencies y segurament la primera. Calumnianthos, injuriantnos baixament, ens paguen els reaccionaris dretistes aquest cas de puresa política y de desprendiment y desinterés que té molts pocs exemples en nostra historia política contemporania.

El senyor Lluhí buscá la causa d'aquesta campanya furienta dels regionalistes, en el fet de que la Lliga ens necessita per aliats, perqué, lligats amb ella, no poguem esser nosaltres y el poble catalanista que ve amb nosaltres, els que'ls tirem en cara la traició que estan preparant a Catalunya amb la seva decidida evolució cap a la monarquia, y després en l'odi mai desmentit amb que ens distingeixen, perqué saben que som nosaltres els seus rivals veritables, perqué fem amb més amplitut y integritat que ells l'afirmació nacional catalana y acoblem, ademés, els altres sentiments vius de Catalunya.

Acabá el senyor Lluhí glosant en vibrants parrafedes la vitalitat de l'Esquerra y el seu brillant avenir en la nostra patria.

El públic, que ovacionà diverses vegades a l'orador, aculli el final de la magistral oració una llarga y entusiástica salva d'aplaudiments.

El magnífic discurs del senyor Lluhí será publicat pel nostre diari aquest vespre integralment, puig fou pres amb notes taquigráfiques.

De l'Ajuntament

Sessió extraordinaria

Ahir a la tarda, durant solament cinc minuts, se celebrá sessió extraordinaria pera designar els diversos regidors que han de formar les Seccions que deuen entendre en les operacions de quintes.

Per l'indult den "Cuqueta„

S'ha enviat al president del Consell de ministres, el següent telegrama:

«Los concejales del Ayuntamiento me ruegan interese de V. E. tenga á bien aconsejar el indulto del único de los reos de Cullera que ha quedado excluído del que hoy se ha otorgado fundándose en el criterio del acuerdo de esta Corporación que tuve el honor de transmitir á V. E. de que tal medida de piedad alcance por igual á todos los condenados.—Alcalde, Joaquim Sostres Rey.»

L'interpelació dels radicals

Es sapigut que algun dels radicals pensa interpelar al senyor Sostres, perqué en el telegrama que aquest enviá a Madrid demanant l'indult dels reus de Cullera, hi feu constar un «pietós record pera les víctimes».

El senyor Serraclara diuen que ha calificat aquest intent de «ximpleria», peró en canvi el senyor Mir sembla que's mostra propici a l'interpelació que hauria de desenrotllar el senyor Lladó y Vallés.

No obstant, sembla que tot se reduirá a foc d'encenalls.

Tinents d'arcalde

Han pres possessió de les tinencies dels districtes primer y tercer, nostres amics senyors Ricart y Matons. Aquest darrer ha donat orde de que no's concedeixi cap permís de venda ambulant.

El viatge de l'arcalde

L'anunciat viatge del senyor Sostres a Mano será, probablement, fins després que'l drid pera complimentar al rei y al Govern, senyor Mir hagi fet ús dels dos mesos de llicencia que té demanada.

Visites

Han visitat a l'arcalde una comissió de arcaldes de barri pera dirli que la seva Associació—de la qual se va parlar en Consistori—no es de resistencia; una de mestres municipals pera parlarli de les deficiencies d'alguns locals d'escoles; una de la Cambra de la Proprietat, y els senyors Manuel Girona, Raimon Durán y Ventosa y alguns altres.

Diverses

L'arcalde ha donat ordes al degá del Cos de veterinaris pera que vigili el peix que's posa de venda en els mercats, ja que hi han denuncies de que no reuneix les condicions degudes.

—El tinent d'arcalde del districte vuité ha senyalat pera la distribució de bonos de sopa, els dilluns, a la tinencia de Gracia; els dimars, a la de Sant Gervasi, y els dimecres, al quartelet de Vallcarca, a les nou del matí.

—Els síndics del Gremi d'ultramarins han enviat un nou recurs contra la patent de venda de vins y licors.

Els taverners n'han presentat un altre contra l'acord de la Junta de Vocals Associats, referent també a les susdites patents.

ANUNCIS OFICIALS

ELECTRO METALÚRGICA DEL EBRO
COMPANYIA ANÓNIMA

Se posa en coneixement dels senyors Accionistes d'aquesta Companyia que en la Junta General ordinaria celebrada el dia 15 del passat desembre, en vista dels beneficis obtinguts, s'acordá el repartiment d'un dividendo de deu pessetes per cada una de les accions, en circulació, de conformitat amb lo proposat pel Consell d'Administració, d'acord amb la Direcció, poguent els senyors Accionistes fer efectiu el cobro de dit dividendo, amb les deduccions corresponents, tots els dijous, no festius, de deu a dotze del matí, en les oficines de la Companyia, Princesa, 55, entressol, segon. En les propries oficines se facilitaran les oportunes factures.

Barcelona, 13 de janer de 1912.

P. A. del C. d'A. — El secretari, Trinitat Monegal y Nogués.

C. N. R. del districte IV

CARRER DE BAILEN, 131

Avui, diumenge, dia 14, a les cinc de la tarde, tindrà lloc el

VI D'HONOR

en obsequi als interventors y apoderats de les passades eleccions de regidors.

Asistiran a l'acte, entre altres personalitats, el regidor pel districte, D. ORIOL MARTORELL, D. JOAQUIM LLUHÍ RISSECH y D. PERE COROMINAS.

Els furts del moll

Un representant de la drogueria Cros donà part als mossos d'Esquadra del servei del port, que desde feia algun temps notaven que desapareixia part del nitrat de sosa desembarcat y dipositat als molls, suposant que algú el robava, peró sense que poguessin descobrir qui, per més diligencies que havien fet.

El subcabo de mossos senyor Taverna comensá a practicar averiguacions, y de mica en mica, sospitá de dos individus de gens honrosa historia. Seguintlos el rastre el subcabo y una parella de mossos, juntament amb el representant de can Cros, anaren a una taverna situada al carrer Nou, 195.

A les primeres preguntes, el taverner declará que havia comprat sis sacs de nitrat, contenintne uns 800 kilos, per 104 pessetes, a dos subjectes que eren a la taverna, y que manifestaren dirse Pere Mitjavila Marí, de 49 anys, fill de Ripoll, y vei de Barcelona, y Baptista Solé Peralasi, de 40 anys, alacantí y vei igualment de Barcelona.

El senyor Taverna, que ja coneixia an aquest parell de personatges, els interrogá sobre la procedencia del nitrat, contestant que l'havien comprat a l'encarregat d'una estiva per 14 pessetes, ignorant que fos nitrat, y creient que era sal de cuina, sobrera. El subcabo no trigá gaire en demostrarlos que no era cert lo que deien, pio sols per lo que havia manifestat el taverner, sinó també perqué la sal sobrera, venuda al preu que varen vendre el nitrat, resultava a un preu tan exagerat, que bé podia calificarse d'estafa.

Els dos individus quedaren presos y havent manifestat un d'ells, el Solé, que havien venut altres 226 kilos a un drapaire del carrer del Cid per 14'40 pessetes, el senyor Taverna hi envià una parella de mossos, els quals se personaren a la indicada botiga, trobanthi a un dependent, qui confirmá en un tot lo dit per aquells.

Alegí el dependent que després de portarhi aquesta partida de nitrat, compareseren amb una altra partida que portaven en un carretó; peró tinguent sospites sobre la procedencia, se negá a admetre'ls sacs y després seguí dissimuladament el carretó, que aná a parar a casa d'un drapaire del carrer de la Mercé, ont descarregaren els sacs.

Els mossos se dirigiren a casa d'aquest segon drapaire, qui manifestá que, en efecte, havia guardat uns sacs del Mitjavila en calitat de dipósit, sabent que havien sigut venuts 310 kilos a un pagés de Sant Adriá pera adob de terres.

Aquest drapaire está a disposició del jutjat com a complis.

Els dos altres presos ja havien tingut abans comptes pendents amb la justicia, especialment el Mitjavila, a qui'l senyor Taverna ha detingut ja tres vegades per malifetes d'aquestes, tenint apuntats en el seu historial diferents processos.

Entre'ls comerciants y consignataris ha sigut molt elogiat l'excelent servei prestat pel senyor Taverna y mossos del servei del port.

—Divendres a la tarde, la policia va detenir en el port a Josep Amela, qui's va confessar autor, junt amb altres, del robo comés el dia 6 de janer d'alguns sacs de pebre, a bordo del vapor «Torre del Oro».

El detingut digué que'ls havia venut per 285 pessetes a un drapaire del carrer de la Rosa, nomenat Antoni Simó.

El Simó nega la participació en el fet, peró l'Amela insisteix en que'ls hi va comprar.

Ambdós han sigut posats a disposició del jutjat de Marina.

HOMENATGE A LA PASSINI

Aquesta tarde's despedeix cantant «Tannhauser», la gentil artista Lina Passini. No es tan sols una dama hermosa y una cantanta exquisida la que se'n va y a la qual tenim de donar un adeu fervorós y galant. La Lina Passini ha cantat en catalá, junt amb el tenor Raventós, el primer acte de «La Walkyria».

Quin millor homenatge a la nostra terra que estudiar la seva llengua, pera cantar la gran obra wagneriana, subjectantse a un treball monóton y difícil pera assolir una justa dicció? Gairebé tots els que venen de fora Catalunya, amb tot y esser espanyols, la descanten la nostra llengua y seria extraordinaria aventura trobar un artista que volgués, pera cantarlo, estudiar al catalá, en honor a Catalunya. La Passini, ho ha fet y quan ho feu—y ho diem pera comprovació de lo que acabem de dir—un periodista no catalá, va fer, comentantho, un xistu lamentable.

Avui el Liceu, no dubtem que s'omplirá. La Junta permanent de l'Unió Catalanista, li entregará solemnialment un missatge y una hermosa toia de flors. Quan l'Unió Catalanista saludi a la gran artista, que un viscá! dedicat a la Passini y a Catalunya retrunyi en el nostre gran teatre. Y que una part de l'ovació vagi també al tenor Raventós, al nostre paisá, qua cantá amb ella en catalá, el primer acte de «La Walkyria».

Butlletí del Treball

El descans dominical

El C. A. de D. del C. y de l'I. ens envia aquesta nota:

«En virtut d'unes manifestacions fetes per l'excelentíssim senyor governador civil als periodistes, qual ressenya hem llegit en els diaris d'aquesta ciutat, la Secció Permanenta de Relació y Treball d'aquest Centre ha acordat fer públic:

Que en ocasió en que l'esmentada autoritat havia adoptat algunes mides encaminades al compliment del descans dominical que semblaven l'iniciació d'una intervenció activa en pro de dita llei, a fi de demostrar al senyor governador que al pendre dites mides nosaltres ens posavem al costat seu aplaudintlo, li fou enviat un ofici tat seu aplaudintlo, li fou enviat un ofici felicitanlo per les mides preses y fentli saber que nosaltres estavem sempre al costat d'aquells que fassin quelcom pera que arribi a ser una espléndida realitat aquesta justíssima aspiració nostra.»

L'organisació del treball

En el F. del T. N. s'han reunit gran nombre de fabricants presidits per don Lluis Sedó pera tractar de l'organisació del treball en vista de la supressió d'alguns dies festius.

Després d'una discusió en la que hi prengueren part els senyors Sedó, Monegal y molts altres, se van pendre per unanimitat els següents acords:

«Primer. Els reunits acordaren en principi que's treballi tots els dies de l'any, excepte'ls diumenges y dies declarats oficialment festius, que són: Nadal, Capdany, Reis, Assumpció de Nostra Senyora, la Concepció, Sant Pere y Sant Pau y Tots Sants.

Segon. Els fabricants se reuniran per comarques pera l'adaptació de l'acord anterior.»

Els carreters

Continúen els carreters sostenint la vaga en les quadres del patró Joan d'Olot, mitjansant una recaudació extraordinaria de 50 céntims a favor dels vaguistes.

Aquesta quota se recauda en el local social, Comte de l'Assalt, 43, baixos, y la Societat recomana a tots els carreters siguin o no socis, que no deixin de complir aquest dever de solidaritat.

La mateixa Societat ha publicat una vibrant fulla exposant l'estat del conflicte amb la casa Olot y fent consideracions sobre altres litigis amb els patrons Pau Segú y Pere Bosch.

Convocatoria

L'Ateneu Sindicalista convoca a tots els partidaris del sindicalisme, socis o no de dit Ateneu, a la reunió que's celebrará avui a dos quarts de cinc de la tarde en el local de la societat de lampistes, Vista Alegre, 18, en la qual se tractaran assumptes de gran trascendencia.

TRIBUNALS Y JUTJATS

Audiencia provincial

Secció primera. — Va celebrarse un judici oral contra Maria Rovira, que va emportarse d'una casa ont habitava com a rellogada, 25 pessetes en metálic y alguns altres objectes d'escás valor.

El fiscal acusá per aquest fet a la processada d'un delicte de furt, y demaná, tenint en compte la circumstancia de doble reincidencia, que fos condemnada a cinc anys de presó major.

L'advocat defensor alegí que'l fet no estava provat y va solicitar l'absolució.

Acte seguit va celebrarse un altre oral contra Ramon Pedrals, que en el poble de Sant Martí de Sobremunt va apoderarse d'un carro y guarniments, avalorat tot junt en 150 pessetes.

El senyor Giménez Frontín va demanar que se li imposessin quatre mesos y un dia d'arrest major, y l'advocat defensor senyor Ibáñez va solicitar l'absolució.

Secció segona. — Va comensar en aquesta secció un oral per injuries contra Lluis Masó, peró el fiscal va retirar l'acusació.

Secció tercera. — Baix la presidencia del senyor Catalá va celebrarse un judici per jurats pel delicte de robo contra Marian Novellón.

Segons se desprén de la prova practicada, el fet es com segueix: mentres la proprietaria del pis segon de la casa número 6 del carrer d'Escudellers, en companyia d'una veina, se n'havia anat a la compra, el processat, acompanyat d'un altre subjecte, que va poder fugir y que en l'actualitat está en rebeldia, va entrar en dit pis apoderantse de quatre estotxos en els que hi havien diverses anells y un rellotge, emportantsen també 4'70 pessetes.

Al tornar del mercat la mestressa del pis, va trobarlos «infragant», escapantseli l'un y no fentho l'altre per haver arribat allí amb oportunitat un guarda urbá.

El fiscal senyor Malla va calificar el fet de robo en casa habitada y va demanar veredicte de culpabilitat.

El defensor senyor Tauler solicitá l'absolució.

El Jurat va dictar veredicte de conformitat amb el fiscal, la Sala va acceptarlo y el del banc, en consequencia, va ser condemnat a dos anys, onze mesos y onze dies de presiri correccional.

Jutge nou

Ha pres possessió del Jutjat del districte de l'Audiencia, el nou jutge don Ferran Prat, que havia ja en altra ocasió desempenyat el cárreg de jutge municipal en nostra ciutat.

Va donarli possessió del cárreg don Francisco Torras, que'l desempenyava interinament. Acabat l'acte, el senyor Prat va reunir en son despaig als escrivans y demés personal del Jutjat, saludantlos afectuosament.

Seguidament va entrar en funcions, encarregantse de la guarda que comensá ahir, a les onze del matí.

Senyalaments pera'l dilluns

Secció primera de lo criminal. — Jutjat de les Dressanes. Oral per furt contra P. C.

Secció segona. — Jutjat de l'Oest. Oral per lesions contra D. P.

FILLS DE F. MAS SARDA

RAMBLA DEL CENTRE, 20. - BARCELONA

Negociem els cupons Amortisatble 5 per 100, venciment 15 de febrer pròxim.

INFORMACIO DE BARCELONA

CARNET D'AVUI. — A les quatre de la tarde: conferencia del senyor Massó a l'Unió Industrial. A les cinc: vi d'honor al C. N. R. del districte IV. A dos quarts de sis: sessió inaugural de curs y de repartiment de premis de la S. Barcelonesa d'Amics de l'Instrucció, al F. del T. N.

L'Institut de Cultura y Biblioteca popular pera la dona, Elisabets, 12, posa en coneixement de les seves associades que avui correspon comensar el curset de «Higiene general», a cárreg del doctor don Alvar Presta, de la Reial Academia d'Higiene.

Com el curset anterior, les hores són: els dos diumenges, será de sis a set de la tarde y els dies d'entre setmana, de set a vuit.

Poden assistirhi totes les associades que ho desitgin.

La societat «Tiro Nacional» celebrará assamblea general aquesta nit, a les nou, en la seva oficina de la Plassa del Teatre, 6, principal, pera examen de comptes, donar possessió de cárrecs, tractar del concurs oficial de juny y altres assumptes d'interés general.

Interessantíssima y molt notable resultá la conferencia donada a l'Ateneu Barcelonés pel capitá de la marina mercant don Josep Anglés de Yelin, vispresident de la Junta Técnica de la S. Astronómica d'Espanya.

Després d'una breu ressenya de lo que són les naus y llurs propulsors, demostrá la teoria de l'hélix, definint lo que es un pas y el moviment de retrocés o resbalament, degut a moures en un medi líquit.

Tractá després dels diferents procediments de que's val el mariner pera situar se, nau a la vista de la costa, demostrant seguidament els cálculs astronómics que usa al perdre la terra de vista. S'ocupá distingadament de la nova navegació astronómica empleada en els rápids transatlántics actuals, demostrant la necessitat de l'astronomia pera el náutic, sense la qual seria impossible la navegació.

Al finalisar son treball, el senyor Anglés fou molt aplaudit.

Avui a les deu del matí tindrá lloc la Junta general de l'Agrupació d'Industries Siderúrgiques y Metalúrgiques del F. del Treball Nacional.

El Consulat de l'Equador ens interessa la publicació d'aquesta nota:

«El cónsul general de l'Equador en aquesta plassa, don Leónidas A. Serowi, ha rebut un cablegrama dient que les tropes constitucionals han vensut completament als rebels, per lo qual se pot donar per acabada del tot la suplevació.

Donem aquesta nova per lo que pot tenir d'interessant pera el comers espanyol.»

En la darrera Junta de la societat de Geografia de Barcelona, sota la presidencia de don Francesc d'A. Mas, se tractá del cicle de conferencies sobre'l Marroc, organitzades per la Societat, una de les quals, la del senyor Bentabol, ja hi tingué lloc, estant les altres a cárreg de don Aguiles Vivó, de Tánger, y don Josep Giralt, director de l'Escola de Náutica d'aquesta ciutat. Aquestes conferencies seguirá la publicació d'un important follet, també sobre'l Marroc, suscrit per primeres firmes.

El president donà compte, ademés, d'haver rebut una R. O. del Ministeri d'Estat, per la qual se concedeix l'envia a la societat de les mostres retudes dels consulats estrangers, les quals, juntament amb documents comercials corresponents se posaran de manifest als nostres productors.

També's doná compte dels treballs y serveis realisats per la societat, entre'ls quals hi ha importants consultes fetes pel Centre Exterior y Expansió Comercial, referents a diversos assumptes, tals com l'exportació d'ossos pera gelatines, desperdicis, etc., sobre tot lo qual la societat ha remés el corresponent informe al Centre esmentat.

A les onze d'aquest matí se donará lectura en el saló d'actes de l'Ateneu Barcelonés d'un treball del doctor Víctor Delfino, de Buenos Aires, sobre'l tema: «L'escola en la lluita antialcoólica.» La conferencia es organisada per l'I. Médic Social de Catalunya.

Fixada definitivament pera el dia 23 del que som la sortida de la Comissió expedicionaria de l'Unió de Productors d'Espanya a Orient, ostentant la delegació del Foment del Treball Nacional, Circol de Unió Mercantil, Lliga de Defensa Industrial y Comercial y de les Cambres de Comers de Burgos, Cádiz, Ferrol, Gijon, Granada, Huelva, Osca, Mahó, Melilla, Nabarra, Sabadell, San Sebastián, Sevilla, Tortosa, Valencia y Vigo, se recorda als senyors comerciants y industrials als quals interessin el coneixement de datos, ja pera unirse a la Comissió en el viatge, ja pera encarregar a la mateixa la gestió d'assumptes en aquelles plasses, la conveniencia d'informarse sobre tot això en la Secretaria de l'Unió de Productors d'Espanya (Mundial Palace), els dies feiners, fins el 20 inclusiu, de deu a una del matí.

—Plata. Se compra. Passeig de Gracia, número 39, segon, primera.

Avui, a les quatre de la tarde, en l'Unió Industrial Alvarez, 6, principal, el professor de tecnologia textil don M. Massó y Llorens hi continuará parlant de la producció de les sedactines.

L'Observatori Fabra ha fet les següents observacions sísmiques durant la setmana del 5 al 11 ambdós inclusius:

Dia 6. A les 16 h. 11 m. 6 s., el péndul cónic y el microsismógraf Vicentini registren un débil moviment local, que sols influeix sobre les components horitzontals. La distancia de l'epicentre es d'uns 15 kilómetres y la duració del moviment de 18 segons.

Amb tota segurat se tracta d'una altra réplica dels tremolors que han ocorregut darrerament en nostra costa de Llevant.

Dia 8. A les 17 h. 45 m. 37 s., els tres sismógrafs acusen altre moviment local, de uns 32 segons de duració y d'una distancia epicentral d'uns 65 kilómetres. Aquest tremolor ha degut esser sensible en son epicentre.

Durant tots els dies de la setmana el péndol vertical de gran massa registrá grupus de microsismes. Durant el 5 y fins a mitgdia del 6, apenes són perceptibles; desde aquesta hora comensen a aumentar en intensitat y freqüencia fins al matí del 8, en que adquireixen excepcional amplitut. Continuen disminuint lentament, essent molt de-

bils el dia 9. Tornen a aumentar el 10, pera continuar débilment el 11. El péndul cónic registra amb menys intensitat aquests moviments, el període dels quals, en tots els sismógrafs, es de 42 segons.

RAIMOST (Suc de raïm). Restreniment, Estòmac, Febre, Convalecencies, etc.

En el Museu Pedagógic Experimental, Ample, 1, primer, el doctor Font de Boter donará una conferencia avui, a les onze del matí, continuació del tema «La veu; ses anomalies y defectes y manera d'evitarlos», estudiant els métodes pera corretgir els defectes fonétics.

L'acte será públic.

En la darrera sessió de la Junta de la Societat d'Atracció de Forasters se prengueren els següents acords:

Felicitar al propietari de la xocolateria del Liceu per les artístiques millores del seu establiment; correspondre an els ofertiments de la Societat similar de Les Palmes y a M. Lemi de Marsella; donar mercés a l'editor de la Guia-álbum de la Companyia del Nord per l'extensa informació de Catalunya que publica; empendre una activa propaganda de les principals poblacions catalanes, procurant el millorament dels hotels rurals; visitar a l'arcalde y al bisbe pera recabar solució de diversos assumptes referents a la Societat; encarregar la confecció d'un nou diploma amb destí als membres y delegats de la Societat.

Se doná compte de diverses comunicacions.

La Secretaría doná compte d'haver restat confeccionada la película de propaganda de Barcelona que deu remetres an els délegats de la Societat a l'extranger, pera esser projectades en llurs poblacions respectives.

—Qué beuran vostés? ESTOMACAL FALLIERES.

Ahir va esser enterrat en Josep Duran, que fou fins els seus darrers dies regent de l'imprempta den Joaquim Horta. Era un home bó, un obrer inteligent y un bon catalanista. Desde la seva taulela de corrector y director de caixes, havia arribat a esser el bon amic de molts dels nostres homes de lletres. Al seu costat se bellugaven, qui fent un llibre, qui una revista, qui l'Arxiu de l'Institut d'Estudis Catalans, qui l'Almanac dels Noucentistes, en Llongueres, l'Ors, en López Picó, en Prat Gaballí, en Ramon Raventós, en Francesc Pujols, en Pujolá y Vallés. Estava destinat a cuidar, amb benedictina meticulositat de moltes belles, fortes, joves y catalanes coses.

Que la pau l'acompanyi!

La Banda Municipal, situada en el Passeig de Gracia encreuament amb la Granvia, tocará desde les onze les pesses següents:

«Levres adorées», vals lent, Worsley.

«Marxa Nupcial», Mendelssohn.

«Guillem Tell», simfonia, Rossini.

«La bella fanciulla di Perth», fantasia, Bizet.

«La Cort de Granada», fantasia morisca, Chapí.

La Junta Directiva de la Cambra de Comers aprová en la sessió celebrada ahir baix la presidencia del senyor Maristany, la Memoria, l'estat de comptes y el pressupost que's presentaran a l'Assamblea General que ha de celebrarse demá.

La secció de Navegació de la mateixa Cambra's reunirá dimars, a dos quarts de quatre de la tarde, a la Secretaría de dita entitat.

La Junta Directiva de l'Associació de Viatjants del Comers y de l'Industria de Barcelona ha quedat constituida, pera el present any, en la forma següent:

President, don Joan Puig Marcó; vicepresident, don Pere Pahisa Nogués; comptador, don Joaquim Urlach Uriach; tresorer, don Joaquim de Pol Baralt; árxiver, don Valentí Soler Moner; secretari, don Josep Mañé Roger; vicesecretari, don Salvi Iborra Guillemot; vocals, don Joan Viza Gaball; don Manuel Kirchner Alba, don Agustí Vilarnau Fábregas, don Joan Ramírez Ruiz, don Antoni Caballer Aviñó, don Josep Ballará Andreu, don Pere Vilado Escuder, don Francisco Sanpons Roca, don Joan Miró Bellver, don Antoni Mayol Boxó, don Manuel Urrutia Berdasco, don Joaquim Soler Rovira, don Jacinto Duran Jornet y don Marcelí Borrell Jornet.

Successos

CAIGUDA MORTAL

Una nena de cinc anys, anomenada Carme Petal, va anar ahir tarde, per haverli manat els seus pares, a comprar vi. Al tornar cap a casa seva y passar per davant del número 32 del carrer de Carretes, va tenir la desgracia de caure, trencar l'ampolla que portava a la má y causarse una ferida en el coll amb la secció de la carótida.

Immediatament fou recullida de terra y portada a una farmacia que hi ha en aquell mateix carrer, al número 35, pera que li estronquessin la terrible hemorragia que la ferida li va ocasionar.

Desgraciadement y malgrat els auxilis que li varen esser administrats, va dessagnarse, morint en aquell establiment uns moments després.

El Jutjat de guarda va instruir les diligencies que'l cas requereix.

ACCIDENT DEL TREBALL

Mentres treballava en l'estació de Vilanova Just Martínez, va causarse una ferida a l'espatlla.

Després d'auxiliat en la casa de socors, fou traslladat a l'Hospital de la Santa Creu.

RECULLIDA DE POBRES

Durant els deu dies darrers del mes de desembre ingressaren a la Comissaría Municipal de pobres 498 captaires recullits pels carrers de la ciutat, 371 homes, 73 donas, 25 nens y 29 nenes. Sols 134 són naturals de Barcelona.

Diputació Provincial

Ahir estigueren a la Diputació els comissionats de la de Valencia pera estudiar les bases de la Mancomunitat Catalana, que són el diputat provincial senyor Serruno y el comptador senyor Carbonell.

Com que'l senyor Prat de la Riba no aná al seu despatx passaren a Secretaría ont el senyor Parés els feu entrega d'alguns exemplars de les bases donantlos tota mena d'explicacions sobre la formació del projecte y demés.

Els comissionats sortiren molt satisfets de la visita y anunciaren que'l dilluns al migdia tornaran al Palau de la Generalitat á l'objecte de saludar al president.

—Ahir tarde, a les quatre, continuaren els exercicis dels opositors a les dues plasses vagants d'oficial.

L'acte se celebrá, com el dia anterior, en el saló de sessions.

L'exercici que per ara ha estat més notable ha estat el de l'opositor nostre bon amic don Josep M.a Pi y Suñer.

L'opositor Miquel Mas González, pertanyent a la tercera trinca, s'ha retirat.

—La setmana entrant no hi haurá sessió.

—A la Diputació de la Diputació s'han posat a la venda els segells que han d'acompanyar algunes de les instancies que's presentin a la corporació provincial.

Ateneu Pi y Margall

DE LA BARCELONETA

Heres de visita al Dispensari Mèdic públic gratuit

Medecina y Cirurgia: dimars y divendres, de sis a set del vespre, a cárreg del doctor Farreras y Munner.

Nas, gola y orella: dilluns y dimecres, de sis a set del vespre, a cárreg del doctor Moreu.

Malalties dels ulls: dijous y dissabtes, de sis a set del vespre, a cárreg del doctor Fontana.

Malalties de criatures: dilluns, dimecres y divendres, de nou a deu del matí, a cárreg del doctor Roig.

CRONICA DE FORA

Informació d'Espanya

(PER TELEFON Y TELEGRAF)

Madrid, 13, de 10 mati a 9 nit

La «Gaceta»

Publica:

Commutant per la de cadena perpetua la pena de mort imposada als sis reus de Cullera indultats ahir.

Creant en el Doctorat de la Facultat de Medecina la cátedra d'Hidrologia Médica.

Resolent l'expedient d'arreglo escolar de diversos Ajuntaments, entre ells els d'Olcola y Cucastey, de la provincia de Lleida.

La propera tasca parlamentaria
Els suplicatoris

En les entrevistes celebrades avui pel quéfe del Govern amb els senyors Montero Ríos y comte de Romanones, s'han coordinat part dels debats que hauran de desenrotllarse tot seguit al Parlament, tant amb relació a projectes de llei com amb referencia a interpelacions.

Estima el senyor Canalejas que'l debat politic ha d'iniciarse al Congrés; primer perquè'ls diputats republicans el tenen anunciat fa molt temps y després perquè havent transcorregut un interregne llarg y pródic en acontexements, es molt natural que la Cambra popular sigui l'encarregada de demanar explicacions al Govern, y ademés perquè semblaría que aquest vol aminorar les proporcions del debat portantlo a l'Alta Cambra.

En aquesta hi ha anunciada una importantíssima interpelació del doctor Maestre sobre nostra actuació en el Rif; peró aquest assumpte, a judici del president del Consell, tot y essent de vital interés, no revestirá els carácters d'urgencia que'l debat del Congrés.

Segons ha dit el comte de Romanones al quefe del Govern, el próxim dijous, primer dia de sessió, sols hi haurá temps pera llegir el despatx ordinari, que será llarg, y procedir al sorteig de seccions.

Lo primer que's discutirá será la qüestió dels suplicatoris que, en realitat, no ha d'anomenarse aixi, perquè comprén tres parts: primera, la reforma del reglament; segona, la llei sobre'ls delictes que cometen els diputats y senadors y tribunal que ha d'entendre aixó, y tercera, l'examen global o individual dels casos de suplicatoris existents ara a les Cambres.

Els debats comensaran el divendres, y pera aquest dia han ofert tenir els dictamens acabats els senyors Moret y Alba, que presideixen les comissions de suplicatoris y reforma del reglament de la Cambra.

Els debats no s'interrompiran fins a la aprovació del projecte.

Els antecedents de la reforma que's va a discutir són els següents:

En les Corts conservadores va presentar el senyor Sánchez Guerra una proposició de reforma del Reglament del Congrés que comprenia tres parts principals: primera, procediment sobre les actes; segona, suplicatoris, y tercera, atribucions disciplinaries del president de la Cambra, pera reforsar la seva autoritat, ineficás y poc garantida, si judicial els conservadors, en el Reglament vigent.

Se va convenir en aquelles mateixes Corts en l'aprovació de la part relativa a les actes, per la necessitat d'ajustar el reglament a la nova llei electoral, aplassantse les altres dues parts y sobrevenint la disolució d'aquelles Corts sense tractar de dits extrems de la proposició.

Poc després d'obertes les actuals Corts liberals, va presentar el senyor Vincenti una altra proposició relativa al procediment reglamentari pera tramitar els suplicatoris, reproducció en lo essencial de la del senyor Sánchez Guerra.

Aquesta proposició del senyor Vincenti es la que ahir va quedar convertida en dictamen y que a continuació reproduim.

La comissió donará dictamen dins dels 20 dies següents al d'entrada del suplicatori en el Congrés. Si les sessions estiguessin suspeses, se comptará el plas desde'ldia en que se reunin.

Transcorreguts els 20 dies senyalats en el paragraf anterior sense haverse donat noticia a la taula d'un dictamen, posará el president a debat y votació la primera proposta que's formuli pels vocals de la comissió, qualsevol que sigui el seu número, després de figurar durant dues sessions en la orde del dia.

Despatg amb el rei

El senyor Canalejas ha manifestat que'l seu despatg amb el rei ha sigut molt curt.

Després el monarca ha sortit a donar un passeig per la Casa de Camp.

Cap a Barcelona

El general Weyler ha presidit el Consell d'administració dels ferrocarrils del Sud de Espanya, haventse despedit dels seus companys, per tornar aquest matí, en el tren ráp it, a Barcelona, amb l'objecte, segons ha dit més tard, de pendre algunes precaucions en vista dels rumors circulats pels altrimistés.

L'Exposició de Sevilla

Sevilla. — Se reuní el Comité de la Exposició Hispá-americana.

L'arcalde doná compte dels treballs realisats.

El president de la Diputació entregá 100 mil pésssetes de les 600,000 senyalades com subvenció.

S'aprová una circular solicitant el concurs de les Diputacions pera les festes regionals.

La llei del Banc

El senyor Cobian ha conferenciat amb el ministre d'Hisenda sobre la futura llei del Banc.

En Gasset

Avuj seguía fent llit el senyor Gasset, si bé millorat de l'atac de grippe que pateix.

Madrid, 13, de 11 a 1 matinada

Els monàrquics portuguesos

Orense. — Aumenta el nombre d'emigrats monárquics portuguesos en aquesta capital.

Se diu que projecten una nova incursió en son país el mes próxim. Ells ho neguen.

El governador civil tampoc creu que succeixi tal cosa.

Descobriment arqueo...

Burgos. — Comuniquen de Miranda de Ebre que fent obres d'obertura pera plantar ceps en una heretat del farmacéutic senyor Goya, propera al camí de Zambrana, s'ha descobert una necrópoli romana, trobantse un altre sepulcre de pedra contenint ossos cranians en bon estat de conservació.

EL PROCES DE CULLERA

Més peticions d'indult

En un miting feminista contra la guerra s'acordá que una comissió visités al senyor Canalejas pera demanarli l'indult del «Chato de Cuqueta».

—A les 9'10 han arribat, procedents de Valencia, y a l'objecte de demanar l'indult del «Chato de Cuqueta», la mare d'aquest Anselma Corral y un germá del «Chato» anomenat Francisco; Francisca Peña, dona de Josep Jimeno Malonda; Trinitat Fran, mare de Frederic Alsina; Vicenta Vicente, dona del «Panchito», amb un noi al bras, de vuit mesos ;Angela Reduan, mare de Francisco Jimenez Reduan; Rosa Espiga, dona de Valeriá Martínez Ibiza, y Joana Cusí, tia de Josep Ochera.

A l'estació els esperaven el defensor del «Chato de Cuqueta» y alguns periodistes.

Casi cap de les dones parla l castellá.

En el seu rostre s'aprecia'l rastre del dolor.

En dos omnibus s'han trasllladat al carrer de la Montera, número 16, essent en els andens enfocades per una llegió de fotógrafs de periódics ilustrats.

El cost del viatge's hi ha sigut abonat per una suscripció popular oberta a Cullera, y l'estada a Madrid per diversos directors de periódics y el defensor senyor Barriobero.

Moments després d'arribar al carrer de la Montera'l germá del «Chato» y Barriobero, han agafat un cotxe visitant als valencians Sorolla, Benlliure, Morote, y el mestre Lladó.

Tots ells s'oferiren incondicionalment pera gestionar prop del senyor Canalejas que la reina Victoria concedeixi una audiencia, pera demanar l'indult del «Chato».

El senyor Benlliure ha ofert personalment demanar avui mateix audiencia al rei pera exposarli el just propósit de la familia del que ha d'esser ajusticiat el dilluns próxim.

Realisades aquestes visites han marxat totes les dones acompanyades del senyor Barriobero, al palau episcopal, essent rebudes tot seguit pel bisbe de Madrid-Alcalá, el qual tingué frases de condol pera totes elles, ofeninles entrevéures aquesta tarda amb el rei y solicitan ,com desitgen, hora pera l'audiencia.

S'ignora si avui seran rebudes pel rei; creientse molt difícil que siguin rebudes per la reina si, com se diu, el Govern té'l criteri de que no sigui concedit l'indult del «Chato de Cuqueta».

El quefe del Govern continua rebent telegrames de petició d'indult. La majoria són de centres republicans y socialistes de provincies; n'hi ha quatre o sis d'Ajuntaments y un dels rectors de Sueca y Cullera.

A l'hora que'l senyor Canalejas ha rebut als periodistes encara no havia rebut la visita del senyor Barriobero, defensor del «Chato de Cuqueta». El visitará aquesta tarde.

El senyor Canalejas deia, parlant de l'arribada a Madrid, de la mare den Jover y persones que l'acompanyen: No sé per qué venen a Madrid les mares y dones dels altres processats ,perquè suposo que no demanaran més de lo que se'ls ha concedit. Suposo que's tractará sols d'un acte de solidaritat.

El president

El senyor Canalejas se mostrava anit, a darrera hora, molt fadigat y aclaparat de tants de telegrames y telefonemes que arribavén a sa casa solicitant l'indult dels reus.

El senyor Canalejas deia:

La lluita d'aquests dies, y sobre tot la d'avui y la que m'espera fins que sigui executat aquell desgraciat reu, es pera'l meu esperit y pera'l meu cos la més gran, la més sanguanta que he sostingut desde que'm vaig encarregar del Govern.

En Romanones

El president del Congrés, comte de Romanones, que's troba malalt ,enviá a dir ans d'ahir, per persona de sa confiansa, al quefe del Govern, que era partidari de l'indult de tots els condemnats a mort pels successos de Cullera.

Al coneixer l'acord del Consell de ministres, s'ha interessat de nou el comte en favor del desgraciat reu al qual no li ha correspost la gracia.

Al palau

Aquesta tarda seran rebuts pel rei els senyors Benlliure y Morote, que, com valencians, solicitaran d'ell el seu assentiment pera rebre en audiencia a la mare y el germá del «Chato de Cuqueta».

Totes les esperanses d'indult estan reconcentrades en aquesta visita.

Si el monarca accedeix a rebre a la familia del «Chato de Cuqueta», no's dubta d'aconseguir d'indult.

La petició fiscal

L'informe del fiscal del Suprem, en l'escrit de conclusions diu lo següent respecte del «Chato de Cuqueta».

«Com sigui que la calificació de les responsabilitats, ni les personals que's soliciten coincideixen amb el fallo del consell de guerra enten el fiscal que la Sala, amb la revocació del mateix podria servirse dictarne un altre pel que's condemni a Josep Jover Corral, «Chato de Cuqueta», com un autor dels tres delictes complexes d'atentat y assessinat abans definits, amb l'agravant de reincidencia, a la pena de mort per cada un d'ells, amb l'accessoria, en cas d'indult, d'inhabilitació absoluta.»

El decret d'indult

El decret d'indult diu aixi:

Vista la sentencia dictada pel Consell Suprem de Guerra y Marina en 10 de l'actual, per la que's revoca la del consell de guerra ordinari celebrat a Sueca (Valencia) y se condemna a la pena de mort als paisans Frederic Alsina Francisco (a) Ferrer, Llorens Gimeno Reduan (a) Bou, Josep Ochera Casat (a) Perol, Victoriá Martínez Ibiza (a) Ros, Josep Jiménez Malonda (a) Torrit y Cecili San Félix Expósito (a) Panchito, com autors del delicte complexe d'atentat y assassinat, vinc en concedirlshi a proposta del meu Consell de ministres, l'indult de la pena de mort, commutantlosshi per l'immediata de cadena perpétua, quedant subsistent tot lo demés que determina la part dispositiva de dita sentencia.

Donat al Palau, a 12 de janer de 1912. —Alfons.—El ministre de la Guerra, Agustí Luque»

Sobre l'execució del reu

Malgrat la reserva oficial, inspirada en el propósit de retardar tot lo possible l'arribada de la fatal noticia a coneixement dels parents del condemnat, se sab que tot está disposat pera la execució del «Chato de Cuqueta», pera que's realisi en les primeres hores del matí del dilluns vinent.

Valencia.—El senyor Peris Mencheta ha dirigit un telegrama al capitá general demanant que amb l'objecte d'evitar a Cullera la trista escena, se cumpleixi la sentencia en aquesta capital.

El comte de Serrallo ha contestat que la execució será a Cullera, per no creure just que Valencia purgui les conseqüencies de un crim que no ha comés.

Per aquesta mateixa rahó—afegeix el general Echagüe—no será completa la sentencia a Sueca, malgrat ser el cap de partit y comptar amb una bona presó.

Aixi que's rebi la sentencia será traslladat a Cullera el «Chato de Cuqueta».

Madrid, 13, de 11 a 1 matinada

Una carta urgent

A dos quarts de set de la tarde, l'automóbil del marqués de la Torrecilla sortí del palau per la Porta del Princep pera portar una carta urgent.

Els periodistes estaven molt intrigats pera averigar pera qui era la carta. Se sapigué que era de la Majordomia de palau y que anava dirigida a l'advocat del «Chato de Cuqueta», senyor Barriovero, al qual concedia el rei audiencia pera dos quarts de vuit.

El rei y el bisbe de Madrid

El rei no rebé avui en audiencia.

Passá la tarda a la Casa de Camp amb el princep don Leopold de Batenberg.

El bisbe de Madrid Alcalá estigué al palau a les sis de la tarde, a fi de veure a don Alfons y interessarse per l'indult del «Chato de Cuqueta». Com que'l rei no havia encara retornat, visitá el bisbe a l'ajudant del rei, comte del Grove, al qual pregá que trasmetés al monarca la missió que portava d'interessarse pel perdó del reu de mort.

Contá el bisbe an els periodistes la escena emocionant de la visita que li feren les mares dels reus, abrassantlo, besantli el sant cristo y l'anell y demanantli son apoi pera que's perdonés al «Chato».

He vingut gustós — digué'l bisbe — a complir el dever de demanar pietat y misericordia. Encara que la meva influencia té poc valor prop dels governs, sempre produirá algun efecte.

Després el bisbe conversá familiarment y deixá entreveure als periodistes son criteri de que'l Govern havia tingut poc acert al resoldre aquest assumpte.

Una comisió demana l'indultal rei. -- Paria en Morote. -- La censura

Mitja hora després arribá a Palau el senyor Barriovero en un cotxe de lloguer.

Ens confirmá el senyor Barriovero que'l rei el rebria.

A dos quarts de vuit arribaren a Palau els senyors Morote, Benlliure, Sorolla y Muñoz Degrain, als quí havia concedit el rei audiencia.

Don Alfons els rebé en l'avantcambra. La entrevista durá mitja hora.

El senyor Morote ens digué després:

El monarca ha estat molt amable, preguntantnos l'objecte de la visita y jo li he contestat:

«Senyor: l'advocat defensor del reu, aquests artistes valencians y aquest modest diputat, venim a demanar a Vostra Magestat que no s'aixequi el patíbul en l'hermosa provincia de Valencia, ont tot es art, flors, alegria, ont quan hi ha anat Vostra Magestat se l'ha rebut amb visques y aplaudiments ben merescuts.»

El rei respongué:

«Jo soc monarca constitucional; no tinc més iniciatives que les del meu Govern.»

El senyor Morote va interrompre dient: «Perdoni Vostra Magestat, les funcions del veto y de l'indult dimanen constitucionalment de la realesa.»

El rei afegí:

«Jo, per la meva iniciativa, res puc fer, peró parlaré per teléfon amb el senyor Canalejas y li indicaré la petició que'm fan, havent d'advertirlos que pera rebre a vostés he tingut que demanar autorisació al meu Govern.»

El senyor Morote li digué aleshores que havia parlat... ... que era propici a l'indult

(El delegat de la censura talla la comunicació, impedintnos oir lo que'ns comunica el corresponsal.)

La comissió sortí de Palau molt satisfeta de l'acullida que li dispensá el rei. Aquest, dintre de son carácter, al tractarse d'un assumpte de tanta importancia, estigué molt deferent amb els visitants.

Preguntárem al senyor Barriovero si el rei li havia dit quelcom y ens contestá: Ens hem limitat a saludarnos com antics coneguts.

Madrid, 14, de 1 a 3 matinada

Buscant an en Canalejas. Planys den Barriovero

La comissió formada pels senyors Barriovero, Morote, Benlliure, Sorolla y Muñoz Degrain se dirigí desde Palau al ministeri de la Governació pera referir al senyor Canalejas el resultat de l'entrevista que havia celebrat amb el rei, peró el quefe del Govern estava a casa del senyor Gasset, el qual continúa malalt.

Desde Governació s'avisá per teléfon al senyor Canalejas, y aquest digué als comissionats que'ls rebria a casa seva de dos quarts de deu a deu del vespre.

Oirem al senyor Barriovero lamentarse de que en les gestions pera l'indult l'hagin deixat sol els capitostos republicans y que únicament el senyor Sol y Ortega s'hagi mogut y hagi deixat de banda ses idees politiques amb el fi de conseguir que no's privés de la vida a un reu.

També censurava el senyor Barriovero la distribució que'ls capitostos republicans feren de les defenses pera la vista de la causa de Cullera, puig li «endosaron» la defensa del «Chato de Cuqueta», la més difícil, mentres que altres capitostos, grans tribuns, eminents oradors y famosos lletrats s'encarregaren de les defenses més fácils.

Noves de Cullera y Sueca.-Trasllat del «Chato de Cuqueta»

Comuniquen de Valencia que'l veinat de Cullera pensa, si s'arribés a efectuar l'execució del «Chato de Cuqueta», anarsen al camp y tancar les cases en senyal de tristesa.

Arribaren a Cullera els fusters pera alxecar en la plassa un tancat de fusta en el lloc ont s'emplassará el patíbul.

En tota la provincia s'ha alxecat un moviment de pietat. Les dones s'esforsen en conseguir l'indult y s'han format comissions de dames que visiten a les autoritats amb aital motiu.

De Sueca comuniquen que ahir fou conduit a Cullera el «Chato de Cuqueta».

Tots els processats pels fets de Cullera dormien quan el personal de la presó els despertá, ordenantlos que's vestissin rápidament. El primer que estigué llest fou el «Chato de Cuqueta».

Els empleats tragueren an aquest dientli que'ls companys el seguirien. Després de marxar el «Chato» s'ordená als seus companys que se'n tornessin a dormir, puig no sortirien aquella nit.

A l'arribar a Cullera el «Chato de Cuqueta» fou tancat en els calabossos de l'Ajuntament.

Entrevista amb en Canalejas

A les deu de la nit, els senyors Morote, Simarro, Benlliure y Sorolla, visitaren al senyor Canalejas pera donarlis compte de la entrevista amb el rei y insistir en la petició d'indult.

Aduiren els senyors Morote y Simarro tots els arguments que cregueren oportú pera justificar la seva petició.

El senyor Canalejas contestá que quantes raons li exposaven les havia tingut ja en compte'l Govern pera resoldre de la manera com ho havia fet, y que era inútil lo que's fes pera alterar l'acord.

Alegí que les circumstancies que concorregueren en els successos de Cullera y conveniencies de diferents ordes obliguen al Govern a procedir aixi.

Acabá dient: Pot seguir la campanya de l'indult, sempre que sigui ordenada ,peró el Govern no alterará la seva resolució.

Informació de l'extranger

La revolució a la Xina

Tokio, 12. — Per mediació del cónsul japonés a Shangai els revolucionaris xinos havien demanat l'apoi del govern del Japó, a l'objecte de negociar l'empréstit.

A tal proposició ha respost amb la negativa el gabinet japonés, que desitja continuar en la seva actitut neutral.

Pekin, 13. — Els principals manxus han decidit demanar que'l trono se retiri immediatament a Djehal.

La suscripció patriótica pu... ...000 taels.

La guerra italo-turca

La situació

Roma, 13. — Cap novetat digne d'esmentarse ha ocorregut a Trípoli, Amzara y Tadjura.

La situació de turcs y alarbs no ha canviat en lo més mínim.

Alguns centenars de rebels s'han concentrat, segons sembla, a Lidilemnur, a l'objecte d'oposarse a que entrin els alarbs en els oasis de Tadjura y Sabal.

Vaixells turcs destruits

Roma, 13. — El comandant Cerrina, quefe d'una expedició marítima italiana pel mar Roig, ha enviat desde Massuah un despatg en el qual dona compte de que'ls barcos «Garibaldino», «Piemonte» y «Atiglieri» trobaren el dia 7 del mes que som, enfront a Kunduía, set canoners turcs y un iat armat y que després de violent resistencia tots els canoners foren destruits y el iat capturat.

S'espera, doncs, l'arribada a Trípoli dels barcos italians conduint el iat capturat, amb canons, banderes y altres insignies de guerra turcs.

Subscripció nacional

Roma, 13. — La suscripció oberta a favor de les families dels soldats morts y ferits a la guerra de Trípoli, puja a la suma de 3.035,331 lires.

Quartel turc

Roma, 13. — El «Messaggero» confirma la noticia de que'l quartel general turc ha sigut transportat a Smariberaden, per considerar perillosa la instalació del mateix en lloc massa proper al teatre de la guerra.

Combats

Roma, 13. — El reducte italiá ha sigut atacat dues vegades per un nodrit grupu de beduins a Tobruk.

Les forses italianes feren maniobrar una bateria de montanya, causant algunes baixes a l'enemic.

Les victimes de l'aviació

París, 13. — Comuniquen de Senlis que en aquell camp d'aviació estava verificant assajos l'aviador Ruchoinnet, quan en el moment que pretenia aterrissar ha sofert una caiguda tan terrible, que ha quedat mort a l'acte.

Vaga a Perpinyà

Perpinyá, 13. — Els obrers electricistes d'aquesta regió, al tenir coneixement de que els patrons intentaven rebaixar els salaris, han abandonat el treball y han celebrat una reunió en la qual ha quedat acordada la vaga.

Baronesa condemnada a mort

París, 13. — La Audiencia de Caen ha condemnat a mort a la baronesa de Louvigny, y a vint anys de treballs forsats a son fill Robert, de divuit anys.

Aquest fill matá d'un tret a son pare, obeint les instigacions de la mare, que se la coneix com una dona viciosa.

La vaga de Buenos Aires

Buenos Aires, 13. — La vaga ha quedat limitada als maquinistes y fogainers, sigueut uns vuit mil els vaguistes.

El servei dels trens de passatgers se fa amb alguna regularitat; alguns trens de mercaderies circulen conduits pel personal nou.

Les tropes protegeixen les estacions, tallers y línies.

Els vaguistes seguexen molt pacífics.

En Sefrú. - Sumissió

París, 13. — Un despatg de Tánger diu, amb referencies a noticies de Fez, que s'han presentat al general Dalbiez tots els grupus importants, excepte un del territori de Sefrú, fent acte de sumissió.

LES ELECCIONS A ALEMANYA

Gran triomf dels socialistes

Els datos coneguts acusen el triomf definitiu de 62 socialistes. En 170 «ballotages» hi ha 113 socialistes

Los elocolons

Berlín, 13. — S'han celebrat sense incidents les eleccions del Reichstag.

A mitja nit se tenia noticia d'haver sigut elegits 55 diputats, entre ells 25 del Centre y 25 socialistes. També's té noticia de 36 «ballotages».

Els radicals perden 6 llocs y els socialistes en guanyen 7. Els nacionals-liberals estan en «ballotages» en molts districtes.

Entre'ls elegits hi figuren MM. Bebel, Ledebour y Liebknecht, socialistes, y el P. Weterle.

A Berlín han sigut reelegits cinc socialistes.

El radical que ocupava el sisé lloc de la circumscripció de Berlín está en «ballotage».

Darreres noves

Berlín, 13. — A dos quarts de cinc de aquest matí se coneixien 350 resultats de les eleccions del Reichstag.

Queden elegits definitivament 180 diputats, d'ells 24 conservadors, 5 radicals, 2 de la Unió Económica, 68 del Centre, 11 polacs, 4 nacionals-liberals, 1 agrari, 62 socialistes, 1 alsaci, 1 lorenés y 1 danés.

Hi ha 170 «ballotages».

Els socialistes guanyen 26 llocs.

LA CRISI MINISTERIAL FRANCESA

M. Poincaré accepta la missió de formar Gabinet

Lo que diu la prempsa

París, 13. — Alguns diaris consideren que la combinació ministerial més versemblable es la que tingués al davant a M. Briand, amb els personatges que vàrem citar anit y ademés MM. Pams, Klotz y Lebrun.

Els orgues de l'esquerra creuen que'ls homes més significats del partit republicá estan disposats a prestarli molt apoi pera assegurar la solidaritat del Govern.

Els diaris de la dreta fan campanya contra MM. Delcassé y Bourgeois.

Solució Poincaré

París, 13. — M. Fallieres ha ofert a M. Poincaré la missió de formar gabinet.

M. Poincaré ha acceptat.

El futur president del Consell s'ha assegurat el concurs de M. Bourgeois.

Avui M. Poincaré conferenciará amb M. Millerand, M. Delcassé y M. Briand, pera solicitar la seva colaboració.

Ademés demanará a MM. Klotz y Lebrun que conservin les respectives carteres.

Informació de Catalunya

(Per correu)

BELLVIS, 11 janer. — El jovent d'aquesta vila va organisar una festa artística que tingué lloc el 6 del corrent en la Societat choral «La Lira».

Sobressortiren en les obres de piano les belles senyoretes C. Nogueras, T. Barri, germans Mir, A. Nogueras y el reputat mestre don Joan Llauradó.

En els números de cant, les distingides senyoretes C. Aldomá, M. Auró, Nogueras (C.) y Lola Mir; els tenors A. Bosch y J. Talarn y els barítons M. Pascual y E. y J. Mir.

En la part literaria, els joves P. Barri, A. Bosch, J. Piulats, E. Mir y R. Estaragués, amb sa inédita poesia «Oh, poble meu!».

Ademés, el chor de dita Societat, aumentat per una nombrosa secció de senyoretes y una altra de nens, executá baix la direcció de don R. Estaragués y J. Mir les obres «L'Emigrant» y «La mort de l'escolá», que foren aplaudides pel nombrós públic.

ESPECTACLES

GRAN TEATRE DEL LICEU. — Avui, diumenge, 14 de janer, tarde, a dos quarts de quatre en punt, 7.ª de tardes de dies festius. La grandiosa òpera en tres actes, de Wagner, «Tannhauser», despedida dels cèlebres artistes senyora Pasini-Vitale y senyor Raventós, prenenthi part l'eminent barìton senyor Stracciari y el baix senyor Nicoletti.—A la nit, a les nou, 32.ª d'abonament, torn par, setena de diumenges, 14.ª de dijous y diumenges. La boncia opereta còmica en tres actes, de Donizzetti, «Don Pasquale», per l'eminent diva senyoreta De Hidalgo y els senyors Perea, Badini y Trevisan. — El dimars, tercera de «Il barbiere di Siviglia», èxit excepcional de la senyoreta De Hidalgo y senyor Stracciari. — El dimecres, estrena de l'òpera «Titayna», den Morera y Guimerà.—Se despatxa a comptaduría.

TEATRE CATALÀ ROMEA

Companyia còmic-dramàtica de l'eminent primer actor

RICARD CALVO

Primera actriu Lola Velázquez.—Avui, diumenge, tarde, a les quatre. El drama en quatre actes,

Los amantes de Teruel

y la comedia «Más vale maña que fuerza». — Nit, a un quart de dèu: la tragedia en tres actes,

MAR Y CIELO

y el diàleg «El encanto de una hora».—Dilluns, Comiat de LOLA VELAZQUEZ: «La losa de los sueños» y «Cuento de abril».—Dimars, debut de la primera actriu

RAFELA ABADÍA

DEL TEATRE ESPANYOL DE MADRID

amb el drama de l'Echegaray, «El gran galeoto».—Dijous, segona matinée de moda: «Más vale maña que fuerza» y «El vergonzoso en palacio».—Se despatxa a comptaduría.—Aviat,

El alcalde de Zalamea

Teatre Tívoli

Grandioses y extraordinaries funcions pera avui, diumenge, 14 dels corrents. Tarde, a les tres en punt, dues obres: primer, «La bruja», en tres actes y cinc quadros; segon, «El anillo de hierro», en tres actes. — Nit, a un quart de dèu: primer, «La canción del náufrago», tres actes y cinc quadros, y segon, la en un acte, «El maestro Campanone». — Butaca amb entrada, 1'50 pessetes; entrada general, 0'52 pessetes.

Teatre de Novetats

Tournee de l'eminent artista

MARTHE REGNIER

TRES UNIQUES REPRESENTACIONS

els dies 22, 23 y 24 janer de 1912

Continua obert l'abonament en l'Administració del teatre, de onze a una, de quatre a sis y de nou a onze nit.—NOTA: Als senyors abonats a la tournee Cecile Sorel, se'ls hi reservaran les seves localitats fins el dia 17 dels corrents.

ELDORADO (Teatre de Catalunya). — Companyia Larra - La Riva. — Avui, diumenge, tarde y nit: la graciosa comedia en tres actes, «El señor cura» y la preciosa comedia en un acte, «El bigote rubio». — Demà, dilluns, dia de moda: «El señor cura» y «El bigote rubio». —Dijous, estrena de la comedia en dos actes, de Serafí y Joaquim Alvarez Quintero, «Puebla de las mujeres».

Teatre Nou

Avui, diumenge, 14, a dos quarts de quatre secció especial, 30 cèntims: l'obra del dia,

LA CASTA SUSANA

presentació y interpretació colossal. Ovacions diaries a tota la companyia. — A les sis, especial, 30 cèntims: primer, «El barquillero», pel popular primer actor Pep Alfonso; segon,

LA REAL HEMBRA

estrenada ahir per la primera tiple còmica Maria Lacalle. — Nit, a dos quarts de dèu, funció sencera, entrada 30 cèntims: primer, «La real hembra»; segon, èxit sens igual,

LA CASTA SUSANA

la reina de les operetes. Ovacions delirants a Consol Baillo cantant el brindis del xampany y la cansó de la Susana. — Aviat, «El carro del sol».

Teatre Apolo

Avui, diumenge, tarde, a dos quarts de quatre, el millor cartell de Barcelona. 2 drames de gran èxit. El preciós melodrama en 4 actes,

La aldea de San Lorenzo

y el drama històric en quatre actes,

La expulsión de los jesuitas en España

Nit, a les nou, moda selecta,

La aldea de San Lorenzo

y estrena del drama en tres actes, de J. Benavente,

EL NIDO AGENO

Demà, dilluns, tarde y nit, preus econòmics, «Lo portera de la fàbrica». — Dimars, sorpresa inesperada.

LA RABASSADA

Hotel-Restaurant

amb calefacció a vapor

Obert dia y nit.—Gabinets particulars. Cuina de primera. — Servei a la Carta y

Coberts desde 5 pessetes

Atraccions Americanes

Scenic Railway, Water Chute, Bowling Al oys Cake-Walk, Casa encantada, Palau de cristall, Palau de la rialla, Passeigs, etc.

Entrada, 0'50 ptes.

amb dret a escullir una atracció.

Casino particular -- Jocs varis

RESTAURANT DE LUXE

Servei a la gran carta.—«Chef» de Paris. Concerts diaris per la

ORQUESTRA DE TZIGANES

Tramvia directe, sortint cada 20 minuts, desde la cantonada del carrer Craywinkel a LA RABASSADA. Automòbils desde can Gomis a la RABASSADA. Carruatges desde'l Tibidabo a LA RABASSADA. Automòbils de luxe directes, sortint desde enfront a la Porta de l'Angel, cantonada Santa Agna, fins a LA RABASSADA, de onze matí a onze nit.

CARNAVAL 1912 - EL TALISMAN

Avís S'estan confeccionant els programes pera'ls balls de disfresses dels dies primer, Teatre Novetats; 15, 17 y 20 febrer, Gran Teatre Espanyol, y se recomana als aimants del ball, deixin de pendre abonament en els demés, per esser aquests els únics que oferiran un esplèndit programa.

Bohemia Modernista

CASANOVA, 3 y 5

CARNAVAL DE 1912

GRANS BALLS DE DISFRESSES els dies 20 y 27 de janer, 1, 3, 10 y 17 de febrer.

Grans y valiosos premis

NOTA IMPORTANT: Tindran dret al ball del dia 20 tots els que estiguin abonats al mes de janer.

FRONTÓ COMTAL

A les quatre tarde, gran partit. Rojos: Salsamendi y Arnedillo. Blaus: Joseito, Salazar y Baena. — Entrada, 2 pessetes.

Concerts

ANGELUS-HALL Guarro Germans

Rambla Catalunya, 7. Telèfon 1477

Dimecres, 17 de janer, a les sis de la tarde, audició extraordinaria per meravellosos instruments de fama universal PIANO ANGELUS MELODANT, de 88 y 65 notes amb PALANCA de FRASEIG y **botons melòdics** únic que imita per complet la pulsació del pianista per medi del MELODANT, els DIAFRAGMES PNEUMÀTICS y el ARTISTYLE (patents exclusives de l'ANGELUS). ANGELUS ORQUESTRA MELODANT únic que té registres d'orga, aplicable a tots els pianos. WELTE MIGNON, meravellós instrument que reprodueix la execució personal dels grans pianistes. ORQUESTRINA SIMFÒNICA y ORQUESTRIONS ELÈCTRICS. Els millors aparells musicals del món. PIANOS RONISCH, GUARRO GERMANS, MARSHALL, BRINSMEAD, WINKELMANN, KRAUS, etc. HARMONIUMS KASRIEL, Orgues E. F. WALCKER & Companyia. «Grand Prix», Bruxeles, 1910. Nous rotllos de 88 y 65 notes.

Gran Eden Concert-Assalt, 12

Telèfon 2,461. — Tots els dies, tarde, a dos quarts de quatre. — Nit, a les nou. — Grans espectacles. — Entrada lliure.

MUSIC-HALL - LA BUENA SOMBRA - 3, GINJOL, 3

Telèfon 1801

Tarde y nit, «Bonita noche de bodas», per les TUDELINAS. Sucées de Miss NELLY - NELL, excèntrica de primer orde; de GARCI-NUNO, DELPRAD. Ovació a tota la nova troupe francesa. — Aviat, grans y interessants debuts. — Entrada lliure.

ALCÀZAR ESPAÑOL. — 7, Unió, 7

Tots els dies, tarde y nit, GRAN TROUPE DE VARIETÉS. — SARSUELETES COMIQUES. Restauranta la carta. Servei de 1.er orde, dia y nit

Cinematògrafs

SALA MERCE - Cine y Grutes

Espléndit Naixement

amb vistes panoràmiques y animades de gran art. Ningú deu deixar de visitar tan interessant espectacle.

Gran Cinematògraf

Les millors pelícoles que's projecten a Barcelona, variantse diariament el programa.

DIORAMA Avui, diumenge, GRANDIOS PROGRAMA

Casualidad bienhechora

«Conde de Essex», «Coraje del miedo», «Combate de búfalos», «Otra vez sola».

Gran Saló Doré

Avui, diumenge, sessiómatinal d'onze a una, amb un hermós programa de pelícoles y atraccions. — Sessions de dos quarts de quatre a dos quarts de nou y de dos quarts de dèu a dos quarts d'una. Atraccions que alternaran:

Gran ROMERO

antipodista

Charles Robert

y

MISS WILSON

tiradors.

Ovacions a la colossal atracció

THE SINGERS

acròbates de primer orde.

Lo més gran de l'època son les

1, 2, 3, 4, 5, 6 THERONS 1, 2, 3, 4, 5, 6

1, 2, 3, 4, 5, 6 THERONS 1, 2, 3, 4, 5, 6

Se prega al públic que abans de pendre entrada, se fixi be en l'orde del programa y l'hora d'entrar y sortir en els cartells exposats a la taquilla. — Demà, dilluns, gran novetat y canvi de treball, presentat pels famosos

THERONS

y estrena de la pelícola

El torneo de la banda de oro

Dimars, debut de

Virginia Aragón

y son excèntric. — Dijous, debut de

PIATTI

y els seus gossos. — Divendres, debut del

TRIO VALERY

El 25,

Les Florence Mecherini

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE. — Concerts Santos tots els dies. Coberts desde pessetes 3'50 Els divendres, bouillabaise. Dissabtes, menú corrent y vegetarià.

Botlletí comercial

13 de janer de 1912

Moviment de Borsa

La bona impressió produida al nostre Centre borsàtil per la probable constitució d'un bon ministeri francès, han beneficiat als Alacants y als Nords.

Madrid no acusa novetat; se mantenen els cauvis.

A Paris l'Exterior espanyol tanca a 94'55.

Els Nords s'han cotisat a 431 y els Alacants a 423.

Els Andalusos tanquen a 271.

BORSA DE MADRID

Interior comptat	....
— fi de mes	84'90
— — pròxim	....
Amortisable 5 per 100	101'35
— 4 per 100	95'00
Banc d'Espanya (accions)	453'00
Accions Tabacalera	298'00
Riu de la Plata	....
Sucrera preferents	....
— ordinaries	....
— obligacions	....
Francs	107'95
Lliures	27'22

BORSA DE BARCELONA

Cotisació oficial

	Oper.	Diner	Paper
Londres, 90 dies vista	....	28'70	....
— xec.	27'27	....	27'26
París, xec	8'05	....	8'05
Madrid y plasses banca, a 8 d/v.	....	0'30	....

Efectes públics espanyols

	Oper.	Diner	Paper
Deute Inter. fi de mes (abril).	84'90	84'90	84'925
— — fi pròxim	....	....	....
— — comp., serie A...	85'90	....	....
— — — — B...	85'50	....	....
— — — — C...	85'30	....	....
— — — — D...	84'85	....	....
— — — — E...	....	....	....
— — — — F...	84'65	....	....
— — — — G. H.	86'75	....	....
— — — dif. series.	....	....	....
— Amort. fi mes (15 feb.).	....	....	....
— — comp., serie A...	101'95	....	....
— — — — B...	101'95	....	....
— — — — C...	101'95	....	....
— — — — D...	101'95	....	....
— — — — E...	101'85	....	....
— — — — F...	....	....	....
— — — dif. series.	....	....	....
— Amort. fi de mes (abril)..	....	....	....
— — comp. serie A...	94'75	....	....
— — — — B...	....	....	....
— — — — C...	....	....	....
— — — — D...	....	....	....
— — — — E...	95'25	....	....
Títuls Deute Mun., 1903-4-5...	....	95'50	96'00
— — — 1906......	96'65	96'50	96'75
— — — 1907......	....	96'50	96'75
— — Reforma 1908....	94'75	94'65	94'75
— — Maig 1899. Ensxe.	96'00	....	....
— — Abril 1907, Ensxe.	....	94'50	95'00
Emprèstit Diputació Prov.....	....	99'75	100'25
Port de Melilla y Xafarines...	....	107'50	108'00

Obligacions comptat

	Oper	Diner	Paper
Nord d'Esp., prior. Barcelona.	....	....	....
— Lleida, Reus, Tar..	....	....	....
— Villalba a Segovia.	95'75	95'50	95'75
— esp. Alm. Val. Tar.	95'75	95'65	95'75
— Osca a Fr.ª, alt. lín.	97'25	97'00	97'25
Mines Sant Joan Abadeses....	81'25	81'25	81'75
Tarragona a Barc. y Fransa...	58'75	58'65	58'85
Madrid, Sarag. Alic., serie A.,	106'50	105'50	106'75
— — — B..	103'00	102'75	103'25
— — — C..	95'85	95'75	96'00
— — — D..	95'85	95'75	96'00
Madrid a Barcelona, directes..	....	....	....
— — Reus a Roda.	57'00	57'00	57'50
Alm. Val. y Tarrag., no adher.	....	61'75	62'25
— — adherides..	77'25	77'25	77'50
Mad. Zam. Or. Vigo, em. 1880.	43'75	43'75	44'00
— — — 1883.	....	43'75	44'00
— — serie G y H.	....	78'50	79'00
Asturias, Gal. y León, 1.ª serie.	....	....	....
— — 2.ª hipo.	....	....	....
Valladolid a Med. de Rioseco.	....	....	....
Madrid, Cácer. Port., serie 1.ª.	....	102'50	103'00
— — — 2.ª.	....	....	....
— — — 3.ª.	95'25	95'00	95'50
— tots els cent. impars.	....	....	....
Basc-Asturià, 1.ª hipoteca	....	....	....
— .ª —	....	102'50	103'00
Cariñena a Saragossa........	....	....	....
Olot a Girona..............	....	93'00	93'50
Companyia General Tramvies.	95'00	94'50	95'00
— An. Tr. Bar. Ens. G.	....	....	....
— Tr. Bar. S. A. y ext..	....	94'75	95'00
— Barc. Elec. (juliol) ..	101'50	101'50	102'00
— — (abril)....	....	92'50	93'00

Companyia Transatlàntica	93'00	92'75
Canal d'Urgell..............	77'75	77'50
Soc. Gen. Aigües Barc. (juliol).	....	75'00
— — — (abril).	....	92'50
Comp. Gen. Tab. de Filipines.	....	99'50
General Sucrera d'Espanya...	....	77'50
Port de Barcelona, emp. 1905.	103'50	....
— — — 1908.	....	....
— — Circul. 1909.	....	....
— — — 1910.	104'50	....
— — — 1911.	105'00	....
Port de Tarragona........	....	100'50
Bonos pref.—Comp. reg. Ebre.	93'25	92'75
Foment Obres y Construc....	....	98'00
Comp. Cotxes y Automòbils..	....	99'50
Siemens Schuckert, Ind. El. c.	....	97'25
Societat Valenciana Elec	....	101'25
Navegació y Industria........	....	92'00
Societat Carbons de Berga ...	....	95'75

Accions fi de mes

	Oper.	Diner
Banc Hispano Colonial	148'50	....
— Prestams y Descomptes..	....	....
Catalana General de Crèdit...	....	64'35
Societat de Crèdit Mercantil...	....	....
F. C. Med. a Zam. y Or. a Vigo.	....	....
— Nord d'Espanya.........	97'95	97'90
— Madrid a Sarag. y Alac..	96'40	96'30

BORSI Y CAN[illegible]

Informació de la casa FILLS DE F. MAS SARDÀ, *Rambla del Mig, 22.*

Borsí del matí

	Obre
Interior. fi de mes........	84'90
Alacants, ídem........	96'00
Nords, ídem........	97'60
Orenses ídem........	....
Colonials, ídem........	....
Cotons........ N/D.	....

Borsí de la tarde

	Obre
Interior, fi de mes........	84'88
Alacants, ídem........	96'30
Nords, ídem........	97'90
Orenses, ídem........	....
Colonials, ídem........	....
Banc Espanyol de l'Illa de Cuba......	....
Cotons........ N/D.	....

Canvis de moneda

Alfons........	7'70
Isabel........	10'70
Unses........	7'80
Or de quatre durus........	7'30
Or de un y dos durus........	5'70
Dollars........	10'70
Lliures esterlines........	27'05
Francs........	7'80
Marcs........	132'50

Informació marítim[a]

MOVIMENT DEL PORT

ENTRADES

De Bilbao y escales, vapor «Cabo Peña», amb 6 passatgers y càrrega general.

D'Arrecife y escales, vapor correu «Vi[lla]real, amb 3 passatgers y càrrega general.

De Marsella, vapor «Sevilla», amb càrrega general y 13 passatgers.

De Buenos Aires y escales, vapor «Barcelona», amb càrrega general y passatge.

De la mar, vapor «Montserrat II», a[mb] peix.

D'Almería, vapor «Turia», amb càrrega general y passatge.

De Liverpool y escales, vapor «Tambre», amb càrrega general.

De la mar, vapor pesquer «Bohemio», [amb] peix.

DESPATXADES

Pera Alacant, vapor «Francolí».
Pera Castelló, vapor «Numancia».
Pera Mahó, vapor correu «Monte Toro».
Pera Palma, vapor correu «Miramar».
Pera Valencia, vapor «Jorge Juan».
Pera Bilbao, vapor «Cabo Santa Pola».
Pera Sevilla, vapor «Aragón».
Pera Marsella, vapor «Castilla».
Pera Londres, vapor rus «Constantia».

Imprempta y estereotipia, Fortuny, 2 [...]

HERPES (interns y externs)

Escròfules, Tuberculosis, Reuma, Gota, Mal de pedra, etc., se curen radicalment amb el Aixarop antihumoral

Purificante R. Saez

Amb el seu ús desapareixen ràpidament els ***picors, taques, grans, escames*** y demés manifestacions de la pell, les ***granulacions, plaques*** y ***ulceracions*** de la boca y les obertures naturals, y els ***dolors*** de les articulacions y els óssos.

OBESITAT (excés de greix)

se combat y se curen les malalties propries dels obessos amb l'Aixarop Fundent de la grassa sense donar lloc a males conseqüencies.

Obesífugo R. Saez

Amb el seu ús, els obesos, sense privarse de menjar y beure lo necessari, enflaqueixen, y sense subjectarse a exercicis fadigosos disminueixen la grassa y s'aprimen, desapareixent les molesties y curantse les malalties que sofreixen.

Els remeis especials del metge R. SAEZ DOMÈNECH són de composició vegetal y del tot tolerables. — Contant 36 anys d'èxit y milers de curacions.

MALALTIES URINARIES

Irritacions, prostatitis, cistitis, estrenyiment, etcètera, se curen, siguin recents o antigues, amb les píldores vegetals

Flujicida R. Saez

Amb el seu ús paren a les poques preses la coissor y la freqüencia d'orinar, desapareixen les secrecions anormals y les mucositats de la orina, que s'expeleix fàcilment y sense sediments, y els malalts amb la salut recobren el tò y vigor perduts.

De venda a les farmacies: Hospital, 2; Princesa, 1; Rambla de les Flors, 4; Pelai, 9; Escudellers, 75. Dipositaris, Dr. Andreu y J. Mullerat. Consultes gratuites amb el metge **R. Saez Doménech,** plassa Bonsuccés, 2, pr[...]

Descobriment sensacional

CURACIÓ DE LES MALALTIES DE LA PELL Y TAMBE DE LES LLAGUES DE LES CAMES

La pell - Mals de les cames

ABANS DE LA CURACIO — DESPRÉS DE 15 DIES DE TRACTAMENT

Havem senyalat als lectors d'aquest periòdic el descobriment sensacional del senyor RICHELET, apotecari y químic a Sedàn (Fransa), en lo que toca a les malalties de la pell. Heusaquí la llista d'aquestes malalties que han estat curades després d'alguns dies per aquest tractament meravellós.

Eczema, brians, impetigos, acnes, sarpullidos, prurigos, rojors, **sarpullidos** tarináceos, sycosis de la barba, *picors, varices, llagues varicoses y eczemes varicoses de les cames; malalties sifilítiques.*

Aquest meravellós tractament exerceix sa acció tant sobre'l lloc ont se localisa'l mal, com sobre la sang, que després d'alguns dies, se troba transformada y purificada.

Tots els assaigs han tingut bon èxit, y no ha sobrevingut jamai una recaiguda després de la curació.

El preu del tractament és proporcionat a totes les condicions de la fortuna. (Hi ha també un tractament pera nois de tres fins a setze anys.)

El senyor RICHELET acaba d'instalar dipòsits a totes les farmacies y drogueries d'Espanya.

Un follet, en llengua castellana, tractant de les malalties de la pell serà enviat gratuitament pels dipositaris a totes les persones que'l demanin.

Pera obtenir també gratuitament aquest follet n'hi ha prou ab dirigirse

AL SR. L. RICHELET, 13, RUE GAMBETTA, SEDAN (FRANSA

BARCELONA.—SENYORS VICENS FERRER y C.ª, Comers, 60; farmacia y drogueria y la seva sucursal.—SENYORS FILLS DE J. VIDAL Y RIBAS, Moncada, 21, farmacia y drogueria y les seves sucursals.—DOCTOR ANDREU, Rambla de Catalunya, 66, farmacia. — SENYORS URIACH Y C.ª, Moncada, 20, drogueria; SENYORS RIUDOR Y PARÉS, Porta de l'Angel, 14, drogueria.—D. JOSEP SEGALÀ ESTALELLA, Rambla de les Flors, 4, farmacia, (Centre d'específics) —D. VILADOT, farmacèutic.—D. ANTONI SERRA, farmacèutic.

PERA curar o aliviar la **TOS**

particularment en els casos de catarros y constipats, recents y crònics, ocasionats o empitjorats pel fred y l'humitat; preneu la renomenada PASTA PECTORAL del doctor Andreu, quals efectes espectorants, demulcents y calmants, són sempre segurs y rapids.

ELS ASMÀTICS trobaran també un remei segur pera calmar immediatament els atacs de **AUFEC** per violents que siguin, amb els CIGARRETS BALSÀMICS, y a benefici dels PAPERS ASSOATS, reposaran tota la nit amb sols cremarne un dintre l'habitació.

Aquests medicaments de fòrmules publicades els trobaran en totes les farmacies de tots els països.

Torns y eines de precisió

pera mecànica y rellotgeria

Torns pera aficionats

REPRESENTANT

dels torns y útils de precisió

Wolf, Jhan & C.ª

y de les acreditades mes suisses marca *Matthey*

Francisco Layret

P. MADOZ, NÚM. 1, PRINCIPAL

MOBLES DE A. DIRAT

EXPOSICIÓ PERMANENT. — DORMITORIS, MENJADORS, SALONS DESPAIG. — ESPECIALITAT EN ELS D'ESTIL ANGLÈS. — Mendizábal, 28 y 30, y Sant Pau, 50, 52 y 54

SE COMPRA mobles, pianos, caixes de capdals y objectes. Passatge Pont de la Parra, 6 (Reforma).

DINER en 1.ª hipoteca y sobre valors, desde'l 3 per 100 anyal, en lletres, proprietaris, industrials y comerciants desde'l 1/2 per 100 al mes.

DINER en 2.ª hipoteca, usdefruits y parts indivises, y sobre genres, pianos carruatges y tota garantia que convingui. Rambla de Santa Mònica, 4, entressol.

CALDERES "BABCOK" Y "WILCOX"

COM NOVES, SE VENEN

Vila y Vilà, núm. 41

GRANDIÓS PIS PERA LLOGAR. Corts n.º 582, junt a l'Universitat.

FORA PÈL MOIXI

ELS POLVOS COSMÈTICS DE FRANC treuen en pocs minuts el pèl de qualsevol part del còs, mata ses arrels y no torna a sortir. No irrita'l cutis. Aquest depilatori es utilíssim a les senyores que tinguin pèl moixí (vello) a la cara y brassos, pera que aixís puguin destruirlo. UN POT, 2'50 ptes. — S'envia certificat per correu si per endavant se reben 3'50 ptes. en LLIURANSA de Giro Mutu o segells de correu.

Farmacia Borrell

COMTE DE L'ASSALT (CARRER NOU), NÚMERO 52. - BARCELONA

✝

ESQUELES MORTUORIES

SE N'ADMETEN AN AQUESTA IMPREMPTA, FINS A LES TRES DE LA MATINADA

VI VERMOUTH

MARTINI & ROSSI

DE TORINO

La marca més acreditada en el mercat mondial. Se consum en cinc cases reials d'Europa. Producció anyal: 20 milions de litres. Catorze grans dipòsits en diferentes ciutats del món.

Despaig de la sucursal-dipòsit pera Espanya: Rambla de Catalunya, núm. 67

Herpes (Brians)

LA POMADA y ESSENCIA ANTIHERPETIQUES de BOTTA, preparades per Borrell, curen d'una manera prodigiosa els brians y demés malalties de la pell, per inveterades que siguin. Són tan grans les virtuts d'aquests remeis, que s'han curat amb ells persones que tenien molt arraigats els brians y que cada estiu tenen de pendre banys d'aigües sulfuroses, sense lograr curarse.

Unic dipòsit: Farmacia Borrell, COMTE DE L'ASSALT, NÚMERO 9[...], cantonada al carrer de Sant Ramón).

Els ***vòmits, coragre, ardors, inapetencies, pesadesa, bilis y dolors de l'estòmac, cintura y esquena, etcètera,*** desapareixen al següent dia de usar el

ESTOMAGO ARTIFICIAL

De venda a totes les farmacies y Drogueries

Desapareixen en tres dies les ***dispepsies gastralgies y catarros gàstrics*** com ho certifiquen milers de curats. Refuseu com falsificades les caixes que no portin la firma dels únics concessionaris per Espanya, **J. Uriach y C.ª**-Barcelona

SUSCRIPCIÓ
Barcelona . Una pesseta al mes
Espanya. . 4'50 pessetes al trimestre
Extranger . 9'00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebaixa

EL:POBLE:CATALÀ

DIRECTOR
PERE COROMINAS
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPREMPTA
GARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Imprempta, 2,293

ANY IX NÚM. 2.507 — BARCELONA, DIUMENGE 14 DE JANER DE 1912 — UN NÚMERO, 5 CÈNTIMS

Número extraordinari de nit

L'actuació F. N. R. a l'Ajuntament

Conferencia de D. Joaquim Lluhí Rissech

donada en el C. N. R. del carrer Pelai, la nit del 13 de janer de 1912

El sentit general de la conferencia

Amics:

Amb motiu de la constitució del nou Ajuntament s'ha realisat a la ciutat de Barcelona contra nosaltres una campanya de violencies y agressions tan greus y tan fortes, que constitueix un notori cas morbós, una de les coses que sovint deprimeixen l'esperit dels pobles y abaten o al menys atenúen la seva ánima.

Vosaltres coneixeu els fets que són ben públics; però vosaltres no coneixeu la trama interior ni l'elaboració íntima de les negociacions, diguemne diplomátiques, que han precedit y engendrat aquesta constitució de l'Ajuntament. Per intuició que tingueu, per coneixement parcial que tingueu, us será realment impossible penetrar intensament, plenament en l'intimitat d'aquest problema si vosaltres no teniu noticia concreta y clara d'aquestes negociacions diplomátiques y de lo que en elles ha passat; no podreu saber quins són els pensaments que han actuat y han donat calor y vida als fets que s'han fet públics.

Doncs bé: jo vull ser pera vosaltres en aquesta delicadissima materia que ha donat lloc a un escándol en contra nostre, el fil d'Ariadna que amb sa llum us permeti penetrar en les tenebres del laberint y sondejar y conéixer ses ignorants rutes.

Y jo us puc dir això, perquè he sigut un dels qui han intervingut en totes aquestes intimes negociacions y un dels que han actuat amb son pensament y sa voluntat en aquestes coses.

La meva conferencia té dues parts: una primera part que jo voldria considerar tancada en els ámbits de la Casa Comunal encara que coneguda de tota la ciutat, una part que podriem dir que'ns afecta a nosaltres per la relació que tenim en la vida de la ciutat representada per l'Ajuntament, en quant hi tenim regidors; y una altra part, la pública, l'extra-corporació municipal, la part relativa a la campanya que há fet contra nosaltres l'organisme representant de la coalició de les dretes.

Y anem desseguida a la primera part.

El problema de les tienencies segons els tres grupus

El problema més important per la manera com han volgut plantejarlo y tal vegada per la seva especial intrinseca importancia es el problema del cartipás de tinencies; y anem a veure aquest problema com l'han plantejat y l'han resolt els tres grupus consistorials comensant pels radicals, seguint per la coalició de dretes y acabant per nosaltres.

Els radicals tingueren dos moments: un primer moment en el qual patrocinaven una constitució neta y totalment republicana de l'Ajuntament, en quant deien que haventhi a l'Ajuntament 35 regidors republicans, era natural, era necessari al seu entendre, que aquests 35 regidors constituissin l'Ajuntament, que aquests 35 regidors s'apoderessin de totes les tinencies y excloguessin de les mateixes als 15 regidors que no són republicans y que representen la coalició de dretes.

Aquest primer moviment va fracassar; no va passar d'oficiós a oficial per culpa nostra, per responsabilitat nostra y per raons nostres. Això ho veureu vosaltres.

Pera poderse constituir republicanament l'Ajuntament de Barcelona era de bon sentit que haviem d'entrarhi nosaltres y nosaltres no podiem ni voliem entrarhi, en primer lloc perquè'ls regidors del partit radical han realisat a Ca la Ciutat una obra que ha sigut condemnada per la conciencia pública y en segon lloc perquè'l partit republicá radical té un sentit, té un regust y un capdill a nostre entendre absolutament contraris a l'afirmació essencial nostra, a l'afirmació nacionalista catalana.

Fracassat aquest primer moment dels lerrouxistes va náixer en ells lo contrari d'allò a que primerament aspiraven, nasqué en ells l'idea de proposar, d'oferir als demés grupus una inteligencia de cortesia a base de conjunció o ponderació de forses.

Les dretes prengueren una actitut igual a la dels radicals, peró obertament contraria, l'actitut d'hostilitat absoluta, destructiva contra els radicals, demanant que les dretes y nosaltres ens enteng uessim en una inteligencia que rebutgés en absolut de les tinencies als 24 lerrouxistes y apoiant això en que'l sentit del cos electoral en les últimes eleccions era un sentit oberta y preponderantment antilerrouxista.

Nosaltres varem entendre que no tenien raó els lerrouxistes en son primer moment y que no la tenien les dretes en les pévés afirmacions ni en els oferiments que'ns feien: varem entendre que nosaltres com minoria la més petita haviem de constituirnos en grupu purament fiscalisador y entrar en la inteligencia pera el govern y acceptació de les tinencies mitjansant la doble condició de que'ls altres grupus s'enteng uessin y ens demanessin nostra colaboració directa.

La publicació de les cartes

Així va plantejarse pels tres grupus aquest primer problema. Y va succeir una cosa de la qual vosaltres teniu pública noticia y a la qual potser no haveu atribuit tota la seva poderosa importancia: va succeir que'l senyor Abadal va dirigirme una carta important plantejant per escrit la seva proposta; va succeir que jo en nom dels meus amics vaig dirigir al senyor Abadal una carta expressant nostres acords; y va succeir que a corre-cuita, en vista de la nostra carta, va tornar a reunirse la minoria de la dreta y se'm va dirigir una segona carta pública y a la vegada vaig rebre jo una carta privada del senyor Abadal en la qual jo vaig veure desseguida que la dreta y «La Veu» volien aprofitar immediatament l'ocasió que curosament havien buscat.

En aquesta carta privada me deia el senyor Abadal tot acompanyant les cartes públiques, que'l seu orgue en la prempsa, «La Veu», publicaria les tres cartes pera que les conegués la ciutat.

Davant d'aquesta indicació, el sentit y la importancia de la qual vosaltres coneixeu perfectament pels fets després ocorreguts, jo me vaig creure en el dever sense tenir temps de consultar als meus companys, de cridar als amics d'EL POBLE y entregárloshi les minutes y originals de les cartes y pregárloshi que'm fessin la merce de llegirles y procurarne copies pera «La Publicidad» y «El Diluvio», orgues de l'Esquerra, a l'objecte de que nosaltres també publiquessim a la mateixa hora que surten els diaris allò mateix que era el punt de partida, la premisa fonamental de l'atac que haviem de rebre a les 24 hores.

La reunió de "leaders„ y la primera sessió de l'Ajuntament

Va tenir lloc la primera sessió de l'Ajuntament. En aqueixa sessió de l'Ajuntament hi anavem tots completament desligats y rompuda tota relació per l'actitut irreconciliable de les dretes.

Però es precís que abans de que us parli de la sessió en si mateixa, us dongui una clara idea y a la vegada us expliqui la primera sessió celebrada pels «leaders» consistorials.

Publicades les tres cartes, l'efecte que van fer en els radicals fou tremendo. Jo sé de llavis d'ells que si aleshores no hagués estat convocada la reunió de «leaders», la reunió no s'hauria celebrat. En la primera carta del senyor Abadal, se'ls tractava públicament com un partit totalment, íntegrament empestat y quan se donava lloc a la publicació d'aquesta carta el senyor Serraclara havia dirigit al senyor Abadal y a mi una atenta comunicació demanant una entrevista.

L'entrevista tingué lloc. El representant del partit radical va oferir, va manifestar el desitg de que tinguès lloc una justa ponderació de forses, un repartiment de tinencies amb arreglo a un repartiment de tranzacció a base de mantenir aqueixa ponderació de forses. El representant de les dretes, senyor Abadal, va negarse en rodó a tot tracte sobre aquesta base, manifestant y recalcant que portava del còs electoral com un manament contrari en absolut a tota tranzigencia, amb qual manifestació tirava a l'exclosió dels radicals de tota tinencia.

Jo, pea la meva part, vaig notificar als altres «leaders» els acords de nostra minoria, vaig manifestar que nosaltres no'ns podiem moure de aquells acords y se donava el cas de que desde dos punts de vista diferents però concordants, el senyor Serraclara y nosaltres partiem de la mateixa idea inicial, perquè partiem de l'idea d'una justa ponderació de forses. Els senyors Serraclara y Mir en nom dels radicals ens oferiren a nosaltres aquesta justa ponderació de forses. Jo hi vaig declinar per les raons abans exposades: primera, perquè nosaltres no tenim base de confiansa en la actuació municipal dels lerrouxistes; segona, perquè nosaltres entenem que'l lerrouxisme es sistemàticament contrari a les aspiracions de Catalunya.

Varem anar a la sessió consistorial, y els fets de la sesssió ja'ls coneixeu; nosaltres votárem en blanc, els radicals votaren en blanc respecte als candidats que consideraven nostres y les dretes comensaren la seva agressió escullint arbitrariament a nostres homes sense consultarlos ni al grupu y portantlos en candidatura a les urnes. Nosaltres protestárem perquè això representa una especie de control y tutela de un partit sobre altre y jo sostinc que'l partit que's deixa tutelar es un partit incapacitat, no ja pera governar, sinó pera viure. (Molt bé.)

El cartipàs de comissions y delegacions

Després d'això va tenir lloc una altra sessió conduent al cartipàs pera comissions y delegacions consistorials. En aquest punt tothom, en principi, acceptava l'idea nostra; l'idea nostra era'l resultat que determinava un coeficient numèric plantejantlo respecte tots tres grupus; essent un acord per virtut del qual les dretes, els radicals y nosaltres estiguessin degudament repartits y representats en les comissions y delegacions del Consistori.

An aquest fi tingué lloc una reunió de representants dels grupus. Jo vaig mantenir aquest punt de vista y vaig afirmar además, que amb arreglo a ell y aquest criteri de justicia y de raó era absolutament impossible que en cap comissió ni delegació els radicals que eren minoria com les altres dues, hi tinguessin ni la meitat ni majoria. Però'ls radicals, en això, portaven pretensions injustificades; els radicals portaven designats previament per ells una seri ede regidors que én determinades comissions (com en la d'Aixample, Reforma y Assils y alguna altra) constituien absoluta majoria, essent 24 sobre 26 dels altres. Y nosaltres immediatament y el senyor Abadal, ens llensàrem contra això, sostenint jo amb la major fermesa aquesta raó d ejusticia.

Els radicals accediren en totes menys en dues comissions, després d'arrencar als representants de les dretes algunes concessions de poca importancia; y aqueixes dues comissions en les quals no volgueren cedir foren les d'Aixample y Museus, en les quals se donava el cas insòlit de que'ls radicals, en la primera, pretinguessin tenirhi tres dels cinc regidors que la formen essent així que'ls ne corresponen menys de la meitat o siguin dos. Però aquí els radicals se mantingueren resoltament y no cediren; digueren que tenien aquell dret y que'l volien; y com el senyor Abadal, per la seva part, sostenia el dret de la seva minoria y com jo sostenia aquell dret en sí mateix, perquè no defensava cap materia propria, va arribar un moment de positiva ruptura y el representant dels radicals se va aixecar y digué que anavem immediatament, dintre de pocs moments, a una lluita en Consistori, a disputarnos el cartipàs y que ell en la mateixa sessió procuraria que lo de Museus quedés destruit y aniquilat en virtut d'una votació consistorial. Y es més, va demanar que's cités a algunes persones, no del partit, a l'objecte de celebrar conferencies preparatories de la guerra.

Però la guerra no tingué lloc; els treis no arribaren a dispararse y els radicals reculliren el dols fruit de la victoria, perquè el senyor Abadal va cedir.

Tingué lloc la segona sessió de l'Ajuntament. En aquesta sessió, en lo de les tinencies va votarse amb major correcció per part de tothom, perquè les dretes corretgiren son intolerable abús d'escullir nostres homes anant a la votació en blanc, y va passar el cartipàs convingut amb els radicals.

Constitució definitiva de l'Ajuntament

Després d'això havia de tenir lloc la constitució definitiva de l'Ajuntament en quant a tinencies; aquest era el cavall de batalla.

Nosaltres tinguerem una reunió y en aquesta reunió varem arribar a un acord unànim per virtut del qual nosaltres reconeixiem el dret dels altres y estavem disposats a votar d'acord amb els demés, si els demés així ho acordaven; a votar en blanc els llocs que a nosaltres ens semblessin si hi havia rompiment y lluita; a recullir amb nostres vots y homes els llocs que se'ns designessin si eren prous y justos, en el cas de que'ns senyalessin llocs en el repartiment de tinencies y an aquest fi com a tenor d'una regla de justicia ens corresponia la tercera tinencia y altres dues secundaries; nosaltres varem designar als senyors Ferrer, Matons y Ricart pera desempenyar aquests càrregs.

A proposta dels representants dels radicals tingué lloc la tercera y última reunió dels lenders. En ella el representant del partit radical va insistir en la conveniencia d'una ponderació de forses adequada a normes de justicia, sense precisar, emperó, quines eren aquestes normes. El representant de les dretes va sortir de son primitiu punt de vista y va reconéixer que's podia anar a una ponderació de forses mitjansant una doble base; per un cantó que's dongués a la coalició de les dretes la primera tinencia y per altre costat que per via de tranzacció se reconeguessin cinc tinencies al partit radical. Jo vaig mantenir les manifestacions y l'acord que portava nostre grupu; els vaig dir que si s'avenien en qualsevulga fórmula, tranzigiria fos el que fos el contingut de la mateixa, que nosaltres estavem disposats a passarhi en ares de la mateixa tranzacció y concordia; que estavem disposats a votar al senyor Abadal pera la primera tinencia o al senyor Mir, si el senyor Abadal o Mir obtenien la primera tinencia per aquesta fórmula; que, no obstant, nosaltres enteniem que la primera tinencia podia pertenéixer al partit radical a canvi de tenirne sols altres tres, y la segona tinencia havia de pertenéixer al partit radical en el cas de que se li reconeguessin altres quatre; de manera que jo rectificava la fórmula del senyor Abadal en el sentit de que mai el partit radical pogués tenir esperansa a cinc tinencies.

Y vaig dirloshi que la segona fórmula nostra era votar en blanc si no hi hagués avinensa y reculir amb els nostres vots y amb nostres homes degudament designats per nosaltres mateixos aquells llocs que se'ns senyalessin a nosaltres, si ens en senyalaven, sens perjudici de manifestar que nosaltres no teniem inconvenient en que's repartissin les deu tinencies sense reservárnosin ni una pera nosaltres.

El senyor Abadal va mantenir les seves pretensions a la primera tinencia alegant una raó: deia que'l cos electoral en les eleccions últimes havia donat majoria absoluta sobre tothom a la coalició de dretes y per aquesta raó la coalició de dretes havia de tenir en nom de la ciutat la primera tinencia.

Els radicals reivindicaren aquesta mateixa primera tinencia pera ells aportant tres poderoses raons que no foren ni pogueren esser contestades: primera raó, la de que ells són el major grupu consistorial y se tractava d'una cosa de l'Ajuntament de Barcelona; segona raó, que en l'Ajuntament de Barcelona y en el cos electoral de la ciutat de Barcelona hi ha una enorme majoria republicana, lo qual impideix que la primera tinencia la pugui desempenayr qui no professi aqueixes afirmacions y doctrines republicanes; y tercera raó, que les dretes no són un sol partit sinó la coalició de quatre partits, per lo qual els seus vots no són homogenis, no's poden ni s'han de sumar y no representen per aquesta raó cap cosa definitiva pera els efectes de l'entregarloshi el govern popular, l'arcaldia popular, com vulgueu, de la ciutat de Barcelona; declarant que en el cas de pertenéixer a un mateix partit aqueixa enorme y compacta minoria, aleshores potser hauria arribat el dia de pensar en entregar la primera tinencia.

Va buscarse en aquells moments la possibilitat d'anar al Consistori, com us ho dirè? sense unió y sense lluita, o sigui votant cada un els propris candidats y en blanc respecte als llocs dels demés, de manera que per votació de minories, peró haventhi paperetes en blanc, resultés de fet aquella ponderació de forses que no havia pogut realisarse per virtut del tracte.

El senyor Abadal s'hi avenia, peró imposava una condició que'ls radicals declaraven perillosa y temeraria: posava la condició el senyor Abadal de votar respecte dels llocs dels radicals tot declarant que votant no's feia més que'l reconeixement, la declaració del seu criteri, perquè tenien 9 vots més els radicals. Però els radicals no's pogueren avenir an això perquè era exposarlos a totes les possibilitats, a totes les contingencies y a totes les sorpreses; perquè podia ocórrer perfectament que nosaltres, nosaltres — parlant clar — els homes de l'Esquerra en comptes de votar en blanc respecte als llocs dels radicals no hi votessin en blanc sinó als candidats de les dretes y aleshores la perdua pera els radicals era inevitable; nosaltres — deien — no volem anar a ulls clucs a una batalla.

El senyor Abadal insistí en el seu punt de vista y va venir el rompiment, aquest rompiment per virtut del qual ens anavem a disputar immediatament aquells llocs en Consistori, ben immediatament; peró en una circumstancia veritablement gravissima, perquè els radicals no solament rebutjaren l'actitut de darrer moment del senyor Abadal, sinó que varen dir que si els de les dretes s'empenyaven y entossudien en sostenir aquell criteri, ells anirien per apoderarse de tots els llocs de les dretes y a lluitar cara a cara per la constitució republicana de l'Ajuntament.

En aquest punt, va passar un detall que vull explicar ja que en aquest moment me'n recordo. Va succeir que segons les declaracions dels representants del partit radical, les dretes anaven a perdre absolutament totes les tinencies y precisament per això el senyor Abadal va aixecarse y me digué que jo me quedés y negociés amb els radicals als efectes de la constitució neta y plenament republicana. Peró jo vaig replicar al senyor Abadal que's quedés perquè reiterava que nosaltres res teniem que tractar exclusivament amb el partit radical y además, perquè jo me creia en el deure de reunir immediatament la nostra minoria pera notificarli la situació greu que acabava de crearse y demanarli acord respecte l'agressió que anaven a realisar els radicals excloguent absolutament de les tinencies als representants conservadors y ultramontans de l'Ajuntament.

Així va acabar la darrera entrevista. Em reunirem els regidors de l'esquerra, vaig comunicarlos el resultat de la reunió de leaders y varem pendre l'acord que després varem executar en Consistori, de votar en blanc respecte'ls llocs dels altres, peró que votariem amb les dretes si ells radicals persistien en la temeritat d'excloure a la dreta a pesar de haver ofert els radicals una justa ponderació de forses y no anar a la constitució republicana de l'Ajuntament, essent així que ells radicals havien dit que lo just, lo equitatiu, lo llegítim era anar a aquesta ponderació de forses que a darrera hora havien convertit en cas de guerra.

Y tingué lloc la tercera sessió en el Consistori.

En aquella sessió, en la primera tinencia nosaltres varem votar en blanc, y va triomfar el representant del lerrouxisme. En la segona tinencia els radicals presentaren la meva candidatura; y com la segona tinencia pertenéix a les dretes a tenor d'una justa ponderació de forses, nosaltres immediatament acullírem la candidatura de les dretes y varem lluitar per ella oferant nostra candidatura que no era ni nostra, anó dels radicals. Vingué la tercera votació; els radicals no varen votar a l'amic Ferrer perquè ja deien que a nosaltres ens tocava la segona y no la tercera tinencia: nosaltres votárem an en Ferrer perquè era el nostre candidat pera aquesta tinencia y les dretes acullíren la candidatura den Ferrer, peró no amb prou voluntat y unanimitat pera donarli la victoria; varem tenir falles per aquest costat, y en Ferrer va perdre. Han dit «La Veu», el «Brusi» y algun altre que la defecció va partir de les nostres files; jo ho desmenteixo públicament: la defecció va partir de la coalició de dretes y podria aduir com a prova les manifestacions d'algunes persones; peró «La Veu» no esmena la seva afirmació a pesar de constarli que es cert això que he manifestat. Vingué la quarta tinencia: com pertenéixia als radicals nosaltres varem votar en blanc y el triomf va esser pera'l candidat radical. Vingué la quinta: en la quinta hi va passar una cosa de desorde: vingueren després les altres tinencies, que quedaren repartides y nosaltres després de veure que'ls lerrouxistes ne tenien ja quatre, ens aliárem amb les dretes pera disputarnos els sis llocs que quedaven, en Consistori.

Y va ocórrer que en l'última tinencia hi hagué empat produit per una circumstancia que ja s'havia realisat abans; que aquest empat s'havia de resoldre en segona votació y que'ls radicals triomfaren en aquesta batalla pel miracle de la multiplicació dels pans y dels peixos y va caure un altre home nostre, l'Anton Serra. De manera que en aquestes votacions, noteuho bé, va ocórrer que'ls nostres homes perdien, que'ls candidats de les dretes triomfaven, que'ls lerrouxistes prenien una tinencia més de les que les hi pertocaven llegítimament o sigui que'l resultat d'aquell rompiment y guerra era un perjudici gravíssim pera la ciutat de Barcelona, perquè representa'l caos y el desorde, un perjudici pera nosaltres perquè no se'ns donava lo que llegítimament ens perteneixia, un benefici evident pera les dretes que recullien lo que haurien perdut sense'ls nostres vots y un benefici pera'ls lerrouxistes que milloraven ses posicions en les tinencies ja que en les votacions apesar de 22 vots efectius que eren triomfaven per 24 vots sobre nosaltres; tenien els lerrouxistes un malalt, y un accidentalment incapacitat pera exercir el càrreg: si arriben a tenir aquests dos homes en el Consistori, en plena guerra se queden amb les dèu tinencies, perquè 24 y 2, que jo sàpiga, són 26; y 26 es majoria consistorial respecte 50 regidors. De manera que això que tant s'ha predicat de que votant nosaltres amb les dretes y juntantnos dretes y esquerresp era combatre junts al lerrouxisme era segura la derrota d'aquest en el municipi, els fets, les votacions indiscutiblement demostren que es lo contrari; es dir, que en plena guerra, no tenint aquelles dues baixes els lerrouxistes se n'emporten les dèu tinencies y els altres queden amb el paper ridícol del portugués, volen anar al copo sense tenir forses efectives.

La nostra posició es fiscalisadora

Resultat d'això, y acabo la primera part de la conferencia, es la nostra posició en Consistori que encara no's vol reconèixer en tota la seva immensa claretat.

Nosaltres, en l'Ajuntament, som una minoria fiscalisadora, no som una minoria que exerceixi funcions positives de govern, ni en aquella part en que podiem intervenir en el govern de la ciutat mitjansant una justa ponderació de forses; com això no ha tingut lloc, nosaltres hem reprès la nostra actitut de minoria fiscalisadora.

Apesar d'això, els altres volien que'ns apoderessim de les comissions permanents de més alta importancia en l'Ajuntament de Barcelona, com es la comissió d'Hisenda, y ens diuen desertors de nostre pensament y de nostres ideals perquè nosaltres refusem encarregarnos de la comisió d'Hisenda; y fins ens diuen fracassats en aquest punt essencial del govern de la ciutat, perquè nosaltres hem aclarat nostra efectiva posició.

No volem l'Hisenda de la ciutat no tenint la forsa necessaria pera apoiar nostres ideals financiers.

Peró además hi ha una altra circumstancia respecte de la qual us crido l'atenció, y es que aquesta presidencia d'Hisenda que'ns volien adjudicar a nosaltres, es una presidencia que'ls altres defugen, una presidencia que no la volen. Sabeu per qué? Perquè'l pressupost actual, el pressupost de 1912, porta un déficit inicial superior a sis milions de pessetes, perquè l'any que vé s'haurá d'assajar la llei de substitució del impost de Consums, s'haurá d'assajar l'establiment de l'impost d'inquilinat y sobre'ls solars, y aquest, com tots els assaigs, pot portar la conseqüencia de que aquest déficit inicial de sis milions s'elevi a 10 o 12 milions de pessetes, y els altres tenen el patriotisme de no voler aquesta responsabilitat immensa, heroica, y d'adjudicárnosla amorosament a nosaltres. (Aplaudiments.)

Si nosaltres poguessim realisar nostre ideal financier, que es un ideal de economia y de nivellació, que es un ideal d'orde, un ideal municipalista, aleshores tindrien dret a fernos tots els retrets imaginaris si refusessim l'acceptació del càrreg; si ens donguessin a nosaltres els 26 regidors indispensables, com a mínimum, pera sostenir aquest ideal y les garanties y penyores necessaries pera que ningú reculés en la realisació penetrant y dolorosa d'aquest ideal, aleshores nosaltres no seriem bons patriotes, homes de positiva inteligencia; però si nosaltres no tenim aquests 26 regidors ni aqueixes garanties y penyores, cóm es possible que correm a la realisació d'un ideal financier ilusori y fantástic? Cóm podem carregar sobre nostres espatlles les responsabilitats immenses d'un pressupost amb un déficit com l'actual, sense poder destruir aqueix déficit, que es al cors de la finansa ciutadana?

Jo us declaro, nosaltres ho diem a la ciutat, que nosaltres no la recullirem de cap manera la gestió financiera de l'Ajuntament de Barcelona mentres detrás nostre no hi tinguem un número suficient de regidors amb les possibles garanties y penyores de que nostres ideals financiers no seran una vana esperansa, sinó una positiva realitat aquest any y l'any que vé. Y com que això no ho havem de demanar ni ho espero de nostres adversaris polítics; per això declinem tota la gestió financiera y ens limitem a la acció fiscalisadora, y nosaltres veurem com se'n surten els altres de les necessitats urgents y perentories per les quals ha de passar aquest any y el que vé, la ciutat de Barcelona.

Y ara descansem un moment.

(Després de deu minuts de descans, el senyor Lluhí repren el seu discurs.)

L'actitut nostra, escarnida

Vegem ara el problema extra municipal.

La esquerra ha sigut monstruosament escarnida amb motiu de la constitució del nou Ajuntament. La seva actitut lleal, la seva actitut honrada que correspón a la serenitat de la raó y de la justicia ha sigut públicament bescantada y agredida pels representants dels partits conservadors de la ciutat. Se'ns ha dit que erem una colla de farsants, que erem uns lerrouxistes efectius y honoraris, se'ns ha dit encubridors de lladres: totes les parsules injurioses. Nostra actitut no ha sigut un sol instant ni reconeguda ni corresposta amb llealtat ni honradesa moral.

Vegeu la situació que tindria lloc a la ciutat de Barcelona, vegeu les consequencies de aquesta acusació darrera si fos cert un hu per mil, o per milió de tot això que'ns imputen injustament els homes de la dreta.

Nosaltres si aquest hu per mil o per milió fos cert, hauriem acceptat el cartipás de constitució republicana de l'Ajuntament de Barcelona d'acord amb els radicals; nosaltres tindriem quatre o cinc tinencies, amb elles la primera; nosaltres tindriem el poder, el poder executiu, tindriem el govern de la ciutat de Barcelona; nosaltres durant dos anys podriem realisar un intens treball encaminat a la realisació de nostres idees, y nosaltres y els radicals de comú acord, formant un grupu de 35 homes sobre 50 hauriem dictat a les dretes arreconades, atuides, en pura asfixia en l'Ajuntament de Barcelona.

Peró hem fet això? hem procedit d'aquesta manera a lo qual tenim un perfecte dret resolentho nosaltres mateixos, dret contra'l qual nosaltres ens havem aixecat per la puresa de nostre pensament, per la puresa de nostra conciencia? Nosaltres ens hem alfat un sol moment com no es pera lograr que els senyors regionalistes tinguessin tres tinencies en l'Ajuntament y poguessin vantarse de tenir la segona y amb ella el possible desempeny de l'arcaldia efectiva en ausencia de l'arcalde de reial orde y del primer tinent de arcalde? Podrien els regionalistes aspirar com aspiren a presidir les comissions permanents de Foment y d'Aixample?

Y quan ens deuen absolutament a nosaltres aqueixes preeminencies, quan ens deuen totes aquestes posicions que són llegítimes, peró que les deuen a nostres vots, a nostre esforç, a nostra escomesa contra l'agressió dels radicals: es just, es sá, es patriótic aixecar contra nosaltres una creuada indigna, intemperant, infeconda?

La raó de l'escomesa

Nosaltres us preguntareu, a qué ve, a qué respón aquesta boja guerra. Y jo us vaig a

explicar la seva elaboració íntima, jo vaig a fer que'l fil d'Ariadna amb sa llum soperba us ho aclareixi.

Jo tinc dues raons, dues causes mares de aquesta actitut, d'aquesta escomesa.

La primera es la evolució monárquica dels homes de la Lliga, evolució monárquica que va comensar aquell dia que'ns en separárem nosaltres, evolució monárquica que s'ha anat definint y concretant amb moltes precaucions, amb molta cautela, a petits passos com correspón a les habilitats de la escola de la Lliga, rumí prou alabades per la Lliga mateixa (rialles): aquesta evolució s'ha traduit en tota mena d'actes, absolutament en tota mena de actes y parteix del primer acte en el qual la Lliga va anar a rebre al rei y an en Maura la primera vegada que varen venir a la ciutat de Barcelona y que s'ha descobert y clarejat més lleal y noblement en el discurs den Cambó a Saragossa.

Peró aquí, amics, hi ha un gros problema: el problema de si aquesta evolució cap a la monarquia permetrá la persistencia d'un petit ideal catalanista, el problema de si aquesta evolució cap a la monarquia será consentit, será tolerat per nostre poble: si aquexia evolució cap a la monarquia reflexará un estat de conciencia prou general en les masses enormes del catalanisme.

Donces les habilitats de la escola de la Lliga necessiten un para-llamps contra la possible escomesa del poble, si el poble no pren bé aquesta orientació definidament monárquica, si al poble li sembla aquexia evolució una traició a la seva ánima nacional, a la seva historia, a la seva propria vida. Y el parallamps es la esquerra. Y si nosaltres estessim al costat de les dretes en l'Ajuntament y amb les dretes realisessin una continua obra de govern, y amb les dretes estessim amb un atac y guerra formidables inextingible amb els lerrouxistes, cóm podria el poble, quin orgue d'opinió y de protesta tindria el poble demá que'l poble vegi que aquexia evolució monárquica es contraria al sentit de la seva historia, es contraria al sentit de la seva fortalesa, de sa dolsa esperansa? Qui ha de cuidar sinó nosaltres en l'hora suprema de que Catalunya vulgui cridar contra aquests homes, si es que vol, que probablement l'abandonaran pera seguir rutes absolutament contraries a les rutes nacionals, més o menys conegudes de nostre poble?

Donces per aixó, a judici meu, especialment per aixó, principalment per aixó, si voleu, se volia ara aquesta coincidencia, se volia fer aquesta creuada contra'ls lerrouxistes y se'ns demanava a nosaltres una fórmula de unió que permetés destruir possibles escomeses populars contra orientacions contraries al sentit sintétic nacional de nostre poble.

Hi ha una segona causa. Y aquesta segona causa es la rivalitat antiga, represa sempre. Abans el grupu nacionalista republicá, després l'esquerra tota, hem representat el rival, som el rival, diguemho clar, dels homes de la Lliga en les supremes manifestacions fonamentals d'acció en catalanisme. La Lliga vol manar, vol predominar, vol exercir el monopoli polític en la ciutat de Barcelona y en el reste de Catalunya y si la Lliga no realisa aixó, si no ho pot fer, es per la existencia, per l'actuació de l'esquerra.

Recordeu dos fets d'altíssima importancia en la realitat histórica, peró d'ahir, de nostre poble.

Primer fet. Quan els catalanistes representats per la Lliga en el moviment electoral lluitaven contra tots els republicans d'alsehores, acoblats per en *Lerroux* y en *Salmeron*, va donarse el cas d'una batalla formidable de 35,000 vots sobre 12,000, a favor dels republicans: 12,000 homes representaven el sentit catalanista en la ciutat de Barcelona; 35 mil en lluita amb els 12 mil representaven el sentit históricament republicá de la ciutat de Barcelona: semblava que aquests 35,000 havien d'esser indestructibles en la vida municipal, en la representació parlamentaria de la ciutat; peró aquells republicans amb major honradesa general sobre la honradesa efectiva, actual dels lerrouxistes, tenien exactament totes les deficiencies, tots els vicis que te avui el partit republicá; y aquests republicans passaven per Ca la Ciutat sense deixar arrel ni rastre; y aquells republicans que eren tres vegades més forts que'ls catalanistes representats per la Lliga, en eleccions successives varen anar minvant mentres creixia, mentres s'inflava la forsa de la Lliga a l'extrem de que quan alborejava el moviment solidari no estava molt lluny l'instant en que'ls republicans haurien perdut la batalla y els homes de la Lliga haurien triomfat en la ciutat de Barcelona.

La Lliga sab perfectament, ho saben tots els reaccionaris de la ciutat de Barcelona, que un partit republicá davant d'ells, sense seva patriótica, sense afirmacions nacionalistes, sense arrel ni ambient de lo que es y será etern en nostra Catalunya, que aquests republicans representaran de moment, un destorb, seran de moment un obstacle, si voleu un perill transitori, peró res definitiu contra la previsió del triomf de nostra obra; y per aixó necessiten republicans d'aquesta mena, com els lerrouxistes y els d'abans, que no sápiguen realisar cap obra positiva, feconda y encarnant l'esperit democrátic de nostra Barcelona.

Altre fet es lo succeit després de les primeres eleccions quan la Solidaritat fou rompuda.

En les eleccions de maig de 1909 várem anarhi la Lliga y nosaltres amb la mateixa dolsa esperansa, amb la esperansa de recullir del patrimoni solidari una major forsa sobre'ls altres. La Lliga estava ben segura, absolutament segura, ho tenia ben comptat amb xifres indestructibles segons ella, que el patrimoni solidari era casi exclusivament patrimoni de la Lliga; peró la realitat electoral fou una realitat contraria y per ella tingueren conciencia de la existencia d'una nombrosa esquerra, y desde aquell mateix instant, immediatament, sense solució de continuitat entre les dues campanyes, la campanya de divisió y la de nova concordia, els homes de la Lliga reiteraven una petició de que ens juntessim, perqué juntantnos podia recobrar la esperansa de que la esquerra fos destruida.

Doncs aquesta es la segona causa que jo trobo en aquesta iniqua escomesa de que acabem d'esser víctimes. La Lliga, els partits conservadors de la ciutat volen, necessiten destruir l'Esquerra patriótica pera governar a Barcelona y a tot Catalunya, necessiten nostra anulació introduint l'anarquia en el cor de la democracia barcelonina.

Y pera aixó el camí y el moment els troben molt ben triats: no hi ha com anarnos amb ells, perqué ells saben que si fem causa comú amb ells si ens inteligenciem, si creem una tradició d'acord amb ells, nosaltres no podrem persistir ni com a nacionalistes ni com republicans ni com demócrates, ni tan sols com homes d'un atenuat sentit liberal a Barcelona y a Catalunya; y si nosaltres deixem d'esser nacionalistes purs, si deixem d'esser republicans integres, si deixem d'esser demócrates de convicció y homes de llibertat, qué serem? qué representariem en la ciutat de Barcelona y arreu de Catalunya? Ont anirá si no es evaporada, tota aquexia gran forsa ciutadana y colectiva que ens segueix en terra de nostra patria?

El sentit d'aquesta situació revela que se aspira a la destrucció de l'adversari en tot temps, per tots els medis, y aquest es el sentit actual d'aquesta escomesa de que acabem d'esser victimes.

Ells ho saben perfectament que'ns deuen les preeminencies que han lograt en l'Ajuntament de Barcelona; saben que nosaltres hem procedit amb una correcció y altruisme de que apenes n'hi ha exemple en la historia contemporania; peró tot aixó s'amaga en el misteri y sols surt a la superficie la baixa, la iniqua guerra de que som victimes, perqué s'aspira a destruirnos.

Perdent el temps

Peró jo crec que les coses s'han de dir ben clares, tal com les sent l'home públic, y jo crec respondre al meu modo de sentir actual, ben reflexionat aquest problema, dientvos que crec que aquests senyors perden el temps llastimosament en quant ataquen a la Esquerra, perqué no lograran que nosaltres ens juntem amb ells pera realisar una obra de qualsevol classe, amb carácter de permanencia, contraria a tota llei de vida, ni han de conseguir que nosaltres desertem de nostre lloc ni defraudem les esperanses del poble si el poble clama algun dia contra aquests individus, si algun dia vol anar contra la actuació conservadora d'aquests, en la ciutat y fora de la ciutat de Barcelona.

La Esquerra no morirá; al menys no morirá per aquesta causa, perqué seguirá alentant un sentit de positiva esquerra; no será una esquerra nominal, de vanes paraules, sinó de realitats positives, permanents, progressives, pera nostra ciutat y pera nostra patria.

Lo que podrá passar, aixó's pot confessar tranquilament, lo que podrá passar es que s'inutilisi un home, que m'inutilisin an a mí ara, si's pot inutilisarme; peró de la inutilisació d'un home a la mort d'un exércit que batega darrera d'ideals de patria, hi ha un abisme, hi ha una distancia immensa .(Molt bé.) Jo podré caure; probablement cauré; peró darrera meu altres homes s'aixecaran, que ocuparan el lloc d'honor y seguiran hardidament la batalla. (Ressonen grans aplaudiments.)

Jo afirmo la necessitat de la existencia de la Esquerra en bé del catalanisme, en bé de la República y, en general, en bé de Catalunya; la Esquerra no es una cosa arbitraria en nostre poble; es una cosa íntima, es una cosa sentida, es una cosa viva, es una cosa indispensable pera el desenrotllo de nostra patria.

La Esquerra es necessaria pera el catalanisme perqué es la que manté la puresa de l'ideal de patria; no té sordina; no es propicia a les tranzaccions que moltes vegades amaguen una traició possible; no es eufemista, sinó que es una via nacional de Catalunya, y sense la Esquerra indefectiblement el catalanisme perilla a Barcelona y en tot Catalunya.

Es necessaria pera la República, perqué a Barcelona y fora de Barcelona (peró concretemnos a nostra ciutat), a Barcelona el lerrouxisme no es un instrument republicá, es més bé un element de desorde, el caos al servei de la monarquia, y la Esquerra es una necessitat a Catalunya, perqué en la Esquerra estan xifrades totes les idees mares que han seguit vivint, tot lo que está viu en la rassa y en la historia, tot lo que es positiu, actual en la renaixensa de Catalunya; tot aixó ho acoblem nosaltres en nostre cor, en nostre pensament, en nostra ánima. (Aplaudiments.)

Y bé, companys; a veure quan nosaltres podrem sentir aquestes mateixes manifestacions de llavis de tots els que a totes hores ens fan retret de que som mals patriotes; quan la faran aquells aquesta afirmació, segons la qual se reculien les idees mares de nostra patria pera servir com instrument poderós de un poble en marxa.

Peró nosaltres hem de tenir un sentit (jo us ho vull confessar), hem de tenir un sentit de major actuació, de major lluita, de major guerra contra nostres adversaris.

Jo no penso esser un imprudent, penso esser un home de raó. y perdoneu la immodestia, y jo us declaro que'l nostre partit té'l defecte de pensar massa, de preocuparse massa de lo que pensen a la Lliga, y que vol saber el misteri... (Llargs aplaudiments que no deixen acabar a l'orador.) Jo voldria que nostre partit reculis el propri de pensament buscantlo en lo més viu de sa entranya, perqué indubtablement es més pura que la entranya de la Lliga.

Y jo us dic aixó perqué acabem de trober ara, en lo que s'acaba de fer, l'avantgout de lo que passaria si nosaltres cometessim l'imprudencia d'entregarnos als homes de la Lliga. Se'ns ha proposat ara una conjunció antilerrouxista sabent que anant amb carlins, amb elements de la defensa social, amb conservadors, nosaltres probablement ens moririem; peró s'ha fet aixó en un sentit de raó tenint arguments, amb noblesa? No; s'ha volgut fer exercint un control, volguent tutelar nostra vida pública, a fuetades, amb les fuetades del domador, estirantnos les orelles com el déspota de Russia fa amb les seves masses amorfes; y aixó un partit que ho toleri, es un partit que no té dignitat ni mereix viure. (Aplaudiments.)

Jo de mí sé dirvos que reconec a l'adversari un dret perfecte, fins un alt dever de combatre la meva persona y els meus actes y els dels meus companys de causa; peró nego a l'adversari el dret de destruir els principis elementals de dret de gents, sense'ls quals els partits polítics no serien una forsa ciutadana, sinó anárquica y destructora .Nosaltres hem de respondre a uns y altres amb les armes de la raó, peró sense ferir, sense ofendre la dignitat y volguent amagar amb insolencies la manca de raó y justicia.

La Esquerra es la enveja dels homes de la dreta y dels del partit radical, y en la Esquerra passa lo que passa en els boscos. Permeteume aquest petit símil, y acabo.

Veieu els grans boscos, els boscos seculars, immensos, els boscos ont la hábil má humana va destruint y clarejant les immenses arbredes y va substituint els arbres que la poda de l'home abat y fa caure. Els arbres joves han de lluitar amb immenses dificultats, que semblen invencibles; els arbres vells tenen la sava que corre desde les arrels fondament endinsades en la terra fins les seves grosses rames que van extenent, impedint que'ls arbres joves puguin pujar; els vells amb ses arrels y amb ses branques fan una obra contraria a la naturalesá; peró els arbres joves, per esser joves, tenen major sava y major potencia, y's desenrotllen; són més prims, més esmirriats, peró van pujant y acaben per esser més alts que'ls arbres vells y acaben per dominarlos, y engroixeixen son tronc y van enfortintse aquells arbres joves que semblava havien de esser dominats pels qui volien acabar amb la seva vida.

Així nosaltres en l'arbreda de Catalunya hem trobat una porció d'arbres que dominen, un d'ells, el més gros, la Lliga, que vol dominar amb aqueixa escola tan admirable, y nosaltres hem tingut de créixer en petit espai, mancats quasi de llum y aire; peró estem ja al punt de dalt y rebem el vent y el sol y hem vensut els obstacles que feien nostra vida impossible.

Avui estem a dos passos dels altres apesar d'haver dilucidat en les darreres eleccions nostres internes discordies, y tenen la temensa de que poguem realisar y fer positives les idees mares de Catalunya y que siguem indestructibles.

Contra aixó es a lo que's va; perqué així com nosaltres anem mirant endavant, cara a cara a tots els progressos, la Lliga té una vida regressiva y va cap a la monarquia y cap aquells que són autors de la llei de jurisdiccions, llei que no ha sigut derogada malgrat els actes que la Lliga y en Cambó han fet de reconeixement de la monarquia d'Alfons XIII. (Gran ovació.)

FILLS DE F. MAS SARDA

RAMBLA DEL CENTRE, 20. - BARCELONA

Negociem els cupons Amortisatble 5 per 100, venciment 15 de febrer próxim.

Básculas-Caixes Pibernat pera Cabals Avinyó, 8-10

QÜESTIONS NOTARIALS

Organisació de les oposicions

Pera que les oposicions a notaries tinguin, als ulls de tothom, la transparencia que tan escau a tot acte de justicia, abans que tot y per damunt de tot s'han de tancar y barrar les portes a tota mena d'influencia política. Sense aixó, per molt fortes que siguin les parets que s'aixequin, poden esquerdarse els fonaments y trontollar l'edifici. Molts cops, aixó ho sab tothom, la política vola tan arran de terra, tan s'embruta y s'enpastifa, que entra desvergonyida per tot arreu y espatlla y olega y destrossa, amb el seu alé, la puresa de les coses que toca, per santes y sagrades que siguin. Apartem les nostres oposicions d'aquest perill, si volem fugir de la seva prostitució, si volem conservar la seva puresa verginal.

Amb aquesta base fonamental, poden examinarse els elements integrals de tota oposició, aixó es, els opositors, el tribunal, el programa, el lloc de la seva celebració y el fallo.

Els opositors han de tenir, per lo menys, 25 anys. Abans d'aquesta edat, no sol aparéixer la reflexió seriosa que'l Notari necessita.

La seva nacionalitat ha d'esser precisament l'espanyola. El Notari es un funcionari públic y les funcions delegades per l'Estat, no poden confiarse an els extrangers. Peró la paraula espanyol, segons l'article 15 del Códic civil, es complexa y variada, perqué dintre mateix d'Espanya y en el orde purament civil, podem guanyar y perdre territoris. Podem esser espanyols de Catalunya o de Castella o de Aragó o de Galicia o de Mallorca o de Viscaya o de Navarra, produintse soviut, amb aquest motiu, qüestions de carácter territorial o interregional.

Avui aquestes qüestions son de l'orde civil, així com ahir (com ho seran demá probablement), també ho seran de carácter polític.

Donces bé; aquesta perversitat de llegislacions civils espanyoles, afecta directament al notariat, perqué la seva actuació, cabalment, es sobre'l dret privat y si aquest determina legalment la nacionalitat o territori de cada un dels espanyols, es llógic que'ls opositors a notaries siguin dels territoris de les vagants que pretinguin. Aixó es per nosaltres evident, dintre del régim actual. Demá que tinguem l'autonomia regional que amb tanta tossuderia fensa Catalunya, aixó seria inqüestionable. Hi ha que desenganyarse; el mot «espanyol», no es més que un comú denominador de les nostres nacionalitats, tan més volgut y respectat, al nostre entendre, com més fortes siguin les diversitats que l'integren.

Els opositors, además, han de tenir capacitat adequada, física y científicament. Una de les funcions notarials, es l'autenticitat que se produeix donant fé el Notari de lo que veu y sent. Tothom, per lo tant, que tingui atrofiats els órguens de la vista o de l'oido, no pot aspirar al carreg de Notari, encara que les seves facultats intelectuals siguin completes.

Per altra banda, les oposicions venen a esser una tria de capacitats cientifiques y l'única manera de justificar aquesta capacitat, es un titol académic. Per nosaltres, la notaria es una varietat de la carrera general del Dret y per lo tant els opositors han de posseir el titol de llicenciat en aquesta carrera y per mentres no s'organisi seriament la facultat o escola de notaria, han de tenir aprovades, además, les assignatures que's refereixin a l'especialitat o varietat notarial. L'estudi d'aquesta especialitat, es necessari. Perqué avui no hi es aquest estudi, que dona per resultat un individualisme exagerat entre els notaris y la mort del cos notarial. Els Falguera o els Martí y Sagristá dels nostres dies, per molt que s'escarrassin per les coses enlairades de la notaria, viuen issolats y sense eco entre'ls companys, preocupats aquests únicament en formar bon protocol y tombats d'esquena a la ciencia de la notaria. No n'hi ha prou amb que'ls Notaris sápiguen fer bones escriptures, segons els motllos de lleis antigues; es, además, necessari que la nostra institució, com tot lo del món, progressi y vagi endevant, modificant y trencant les coses que, per massa velles, ja no serveixin. Per aixó trobem a faltar l'ánima del cos notarial, l'amor a la notaria; per aixó voldriem que'ls opositors sapiguessin el passat y el present y el pervindre de la institució, amb l'estudi de l'historia y de les llegislacions notarials dels pobles civilisats y de la filosofia o fonaments cientifics de la seva existencia y progressiu desenrotllo, tot aixó enrodonit amb un estudi del dret en general baix el punt de vista purament notarial.

Voldriem més, encara. En l'exercici de la notaria hi han una pila de coses que no s'aprenen en els llibres, perqué son de carácter práctic; y com que tenen vera importancia, els opositors haurien de posseir un titol de práctics en notaria, per l'istil dels «clercs» francesos organisantse al efecte un cos especial d'aquests práctics, en la forma per nosaltres borronejada en el nostre humil follet «Projecte de llei notarial», o en altra semblant.

Així la capacitat dels opositors quedaria acreditada científica y prácticament.

Per fi, una altre de les condicions dels opositors, es l'honradesa. Avui aixó s'acredita amb un certificat de l'alcaldia y queda reduit a una pura fórmula. Quin disbarat! La honradesa ha d'esser la primera de les qüalitats del Notari. Pot passar una miljania científica, peró no un mániga ampla. Son massa delicades les nostres funcions, pera que pugui exercirles un home que no tingui el «Nihil prius fide» gravat en la part més endintre de la seva ánima. Tothom ha de esser honrat en els seus actes, peró el Notari ho ha d'esser mes que tothom, si es possible. Les Juntes directives haurien de tenir, en aquest particular, facultats amplíssimes y els Notaris haurien d'informar, baix la seva responsabilitat, sobre l'honradesa dels seus práctics. Aquest garbell, ha d'esser tant espés, que per les seves malles no hi passi cap mena de brutícia.

Cal, per lo tant, que'ls opositors tinguin 25 anys, siguin espanyols del territori de les vagants, no tinguin defecte físic habitual que impossibiliti l'exercici del cárrec, ostentin el titol de llicenciat en dret, l'aprobació dels estudis especials de notaria y el titol de práctics y siguin d'honradesa indubtable.

Després d'algunes provatures referents al tribunal de les oposicions, caigudes en complet descredit, el Reglament de l'any 1874, doná la pauta pera la constitució d'aquests Tribunals censors. Convocades les oposicions, quasi automáticament quedaven formats y a punt de funcionar. Els constituien un Magistrat de l'Audiencia del territori de les vagants, nomenat pel President de la mateixa; dos Catedrátics de la facultat de dret o del notariat, designats pel Rector y el Degá y el Secretari del Colegi notarial.

Aixó va durar fins la publicació del Decret den Dato, pel qual el ministre nomenava quasi be tots els membres de Tribunal y aquest se formava amb registradors, advocats de l'Estat, advocats colegiats, catedrátics, magistrats y Notaris, tots ells presidits pel director general de registres y notaries. Com vegerem en l'article anterior, en Dato desistí d'algunes de les seves pretencions centralistes, peró en Barroso ha refermat aquestes pretencions, ja que segons l'article nové del seu R. D., el Tribunal es nombrat de R. O. y compost d'un Magistrat de l'Audiencia de Madrid, d'un Catedrátic de l'Universitat central, del Degá del Colegi notarial de Madrid, d'un altra Notari del mateix colegi y del Quefe del Negociat, baix la presidencia del Director general. Fins avui, aquesta es la darrera paraula en materia de Tribunals censors de les nostres oposicions.

Ens repugna de debó aquesta intervenció tan directa del ministre y del Director general, en el moment y en l'actuació del Tribunal. Aixó es obrir de bat a bat, a l'influencia política, les portes de les oposicions y ja sabem lo que vol dir en aquest pais, aquesta mena d'influencia. No han acabat encara, els Romero Robledo.

Per altra banda, el Tribunal hauria d'esser adequat a la naturalesa del notariat en l'orde cientific. La notaria, abans ho hem dit, es una especialitat de la carrera general del dret y baix aquest punt de vista entenem que'l Tribunal s'hauria de formar amb elements que representin la generalitat de la ciencia jurídica, o sia, els Catedrátics de la facultat de dret, y amb elements representatius de la especialitat notarial, o sia, els mateixos Notaris. Els Magistrats, els Registradors, els Advocats, els funcionaris actius de la política... ¿podran vantarse, ara ni mai, de coneixer el dret en general y la notaria en particular, més que'ls Catedrátics y Notaris?

Y nosaltres, pera treure de les oposicions tot regust polític, no voldriem que'ls Rectors de les Universitats, al fi y al cap d'origen ministerial, nomenessin als Catedrátics. Voldriem que aquests fossin designats per torn rigorós, quasi automáticament.

Además es un disbarat que les oposicions se fassin davant de les Audiencies, segons precepte de la llei orgánica. Aquesta va proclamar, per primera vegada, el gran principi de la separació entre lo judicial y lo extrajudicial y després, contrariant aquest principi, posa les oposicions davant de les Audiencies y en determinades qüestions netament notarials, posa a les notaries per dessota de Juiges y Magistrats.

Algun dia veurem, seguint aquests estudis nostres, com la notaria ha de cumplir, en el orde cientific, un fi social molt diferent del que cumpleixen els Tribunals de justicia, partint d'aquell principi de la llei orgánica que nosaltres estimem de gran trascendencia.

Es per aixó que'ls Tribunals de les oposicions de carácter judicial, els trobem fora de lloc y els nascuts de la voluntat del Ministre y demés intervinguts activament per elements polítics, ens fan fástic y ens escamen. Nosaltres els substituiriem per Tribunals de carácter exclusivament notarial y universitari y ben apartats de tota intervenció política.

En el programa de les oposicions, també en Dato va posarhi les seves mans pecadores. Abans eren redactats pels mateixos Tribunals; ara ho son per la Direcció general. Ahir era possible acomodarlos a les varietats jurídiques de cada territori; avui son generals per tot Espanya. D'aixó n'ha vingut que'ls actuals programes s'ocupin molt del Códic civil, sols en part vegent a Catalunya, no parlin gens dels Drets romá y canónic, primers supletoris del nostre Dret civil y que d'aquest, preferent a tots els altres Drets, ne diguin poca cosa y encara l'equivoquin, ja que s'hi troba un tema referent al «testamento de confianza» y «testamento ad cautelano en Cataluña» y aquí tothom sab que la confianza y la cautela no son més que cláusules especials de testaments ordinaris.

Per nosaltres els programes haurien de contenir, en primer terme, tota l'especialitat jurídica civil de cada territori, perqué sense aixó es impossible l'exercici de la funció notarial, y tenim per evident que la competencia de la Direcció general, en aquestes materies, es molt inferior a la dels Catedrátics y Notaris residents en les regions respectives. En segons terme, haurien de compendre tota la generalitat del Dret directament aplicable a la notaria, deixant de banda aquelles branques de la ciencia jurídica que sols indirectament s'hi refereixen, com els drets polític, penal internacional públic y processal, amb lo qual quedaria dibuixada la figura del jurisconsult baix l'aspecte notarial. Y després, haurien de venir els temes propriament notarials, o sia, la historia y la filosofia del notariat y llegislacions notarials comparades. Amb tot aixó s'obtindrien dues coses: bons Notaris y un esperit robust del cos notarial, avui completament adormit.

Peró además d'aquesta part teórica, donariem una gran importancia a la part práctica. No n'hi ha pas prou, com abans succeia, amb que l'opositor redacti verbalment una escriptura. Es necessari que, fent prácticament de Notari, n'escrigui varies relatives a la majoria dels temes de la part teórica. Sols així pot probarse la capacitat práctica dels aspirants a notaries y sense aquesta capacitat, concretada principalment a les variants jurídiques de cada territori, no seria pas evident l'apitut dels opositors triomfants.

Per altra banda, no voldriem que l'exercici teóric, com avui passa, fos necessariament verbal; deixariem que fos verbal o per escrit, a elecció de cada un dels opositors. Els Notaris pera res necessiten de l'oratoria, ni han d'acreditar que saben parlar públicament; res de tot aixó reclama la notaria. Obligar an els opositors que de paraula desenrotllin els temes, es posarlos en el perill de que l'impressió que rebin en el acte de l'oposició, per ells tan solemnial, afecti el seu temperament y borri la seva memoria. Cassos repetits s'han donat de que l'esparverament inevitable de un opositor, de reconeguda capacitat científica, l'hagi deixat sense paraula. Y aquí no's tracta de posar temperaments a proba de grans impressions. De paraula o per escrit els opositors poden demostrar, de la mateixa manera, la seva capacitat jurídica. Els oradors, en aixó, no hi han de tenir cap ventatja.

Tenint en compte lo que portem escrit, res hem de dir ara pera justificar que'l lloc de les oposicions, ha d'esser precisament en el territori de les vagants. La centralisació portada per en Dato, es un egoisme incalificable que perjudica a la majoria dels aspirants a notaries y malmet les varietats jurídiques espanyoles, legalment reconegudes.

Diguem quelcom del fallo dels Tribunals. Fins ara, aquests han presentat una terna pera cada vagant y el ministre ha designat, d'entre'ls tres noms de la terna, a qui millor li ha semblat. Aixó ja ve de la llei orgánica, peró no podem aplaudirho. Recordem que'n Romero Robledo, essent ministre de Gracia y Justicia, va dir a una comissió de diputats a Corts, tot responent a una petició que li feien respecte a unes ternes notarials, qué en aquestes no hi habia primers ni darrers, ja que'l ministre podia designar a qui li dongués la gana. Tothom que hagi fet oposicions, ja sab que'l primer d'una terna, segons el criteri del Tribunal, está molt per damunt dels altres dos que'l segueixen, y que per lo tant, el criteri den Romero era d'una immoralitat esperveradora, perqué la llei sempre suposa que'l ministre escullei, no per motius egoistes ni capritxosos, sinó per motius d'extricte justicia. Peró n'hi ha prou amb que la simple legalitat el favoris, pera que el sistema de les ternes caigui en el descredit. Lo den Romero no va passar d'una amenassa; altres ministres, que's tenien per més seriosos, ho han realisat, amb escándol de la gent honrada.

No; el triomf de cada opositor, ha de proclamarlo el Tribunal, únic que pot ferho amb ple coneixement de causa perqué es el únic que ha sospesat els mérits de tots els opositors. El ministre no'n sab res de les oposicions, solament coneix les calificacions donades pel Tribunal. Essent així, les propostes han d'esser unipersonals, rebutjades pel ministre en el sol cas d'ilegalitat o justicia notories. No'ns cansarem de repetirho; les portes de les oposicions a notaries, han de quedar tancades y barrades a tots els funcionaris de la política, dels quals n'ha de viure la notaria tan apartada com sigui possible. Cal, donces, que tapiem aquesta porta falsa de les ternes.

Una qüestió d'importancia s'ha promogut, no fa gaires anys, respecte a oposicions notarials. S'ha dit que amb aquestes sols haurien de proveirse les darreres categories, perqué resulta estrany que de cop y volta, puguin guanyarse els galons de capitá general amb una notaria de primera classe. No podem suscriure aquesta opinió. Regatejar el premi als mérits demostrats, es equivalent a escursar la mida de les capacitats y tenim per segú que'ls opositors de gran volada, no farien cap a les notaries, perqué fugirien de les estisores que voldrien aixelarlos. Y convé a tothom que aquells opositors no fugin. Cal, evidentment, que per ells estiguin obertes, de bat a bat, les grans portalades de totes les categories.

No obstant, els Tribunals haurien de tenir la facultat de deixar desertes les vagants de primera classe, si cap opositor tingués prou talla pera omplirles. No es just, al nostre entendre, que'l premi sigui superior al mérit. Qui no s'hagi enfilat fins al capdemunt, per les seves proprics forces, no te dret a que'l Tribunal l'ajudi pera arribarhi. D'altra manera, podria donarse el cas que, per falta de áligues, entressin a les categories de gran alsaria, humils pardalets aixecats per la ma del Tribunal calificador. Qui sab si aixó ha passat més d'una vegada!

Y veus aquí consignat, sintéticament, lo que nosaltres voldriem en materia de oposicions a notaries. Molt més podria dirse, peró aquest article s'ha fet massa llarc y hem de posarhi punt final.

JOSEP SURRIBAS

Notes polítiques

Per l'indult dels de Cullera

Els regidors de la minoria republicana de l'Ajuntament de Sant Joan de Palamós han enviat aquest telegrama:

«Concejales minoría republicana en nombre liberales este pueblo, solicitan indulto de «Chato Cuqueta», para satisfacer anhelos del pueblo español. — Por concejales, José Barrera.»

S'ha cursat aquest telegrama:

«Excmo. Sr. José Canalejas. — Madrid. — 4,000 operarios fábrica «Corchera Internacional» de Palamós imploran clemencia «Chato Cuqueta» magnanimidad regia prerrogativa evitaría un día duelo. — Martín Piaja, Antonio Colomer, Enrique Rivas, José Casagrán.»

Butlletí del Treball

La supressió de les festes intersetmanals

La Secció de Relació y Treball del Centre Autonomista de Dependents del Comers y de l'Industria, al tenir esment de la reunió de fabricants que havia de celebrarse el divendres passat en el Foment del Treball Nacional pera pendre acords referents a la supressió de festes intersetmanals, va dirigir un escrit al president d'aquella entitat, pera que fos sotmés a l aconsideració de la reunió, el que sosté'l criteri del Centre de que s'havia de recompensar als obrers de la supressió de festes acabant el treball setmanal al mitgdia del dissabte; aixó además faria viable l'implantació definitiva y absoluta sense atenuants, de la Llei del Descans Dominical, amb lo qual se beneficiaria al dependent detallista, y demanant pera el dependent en general, a canvi de la supressió de festes, l'establiment de les vaganses estivals, reforma humanitaria y higiénica, que regeix ja en diversos paisos. Tot aixó a canvi de les ventatges indiscutibles que la reforma portará al fabricant y industrial de tota mena per la major regularitat que en el trebal s'obtindrá.

LLIBRES

Obres den Ribera y Rovira

Sobre la taula tinc extesos els darrers llibres den Ribera y Rovira. Són quatre: «Portugal y Galicia Nación», «Del país dels tarongers», «La cena dels Cardenals» y «Roses de tot l'any». Són quatre obres ben amables, ben difícils per mí de dirne gaire cosa, peró en Ribera y Rovira es incansable. Sempre a punt per defensar tota cosa justa, sempre disposat a tot servei amical amb un ampla gest de cordialitat, es un treballador constant, amb una fe digna d'exemple. Ell ha sapigut especialitzarse, ferse un nom en una llei d'estudis nous a Catalunya, anarse obrint camp pausadament, amb un gran amor a la nostra llengua. Ell va comensar per fer el primer llibre de versos catalans imprés a Portugal; jo recordo un llibret vingut aquí, de Thomas, que tenia per nom «Nostres amors». No discutim el seu mérit literari, volem hi tan sols el fet históric que representa; un llibre de versos catalans sortit d'una premsa portuguesa. Una impressió semblant produeix aquella revista que molts anys enrera, uns bons catalans imprimien a Nova York, y la colecció de la qual constitueix una de les primeres exterioritzacions del catalá, que s'han anat continuant fins avui, dignament coronades per la publicació d'aquest novell diccionari catalá den Vogel.

D'aquest llibret ensá, el nom den Ribera y Rovira s'ha anat fent popular entre nosaltres. Ell ha anat perseverant en estudis lusitanistes y l'aparició dels seus llibres «Iberisme», «Portugal artístic», y «Poesía y Prosa», amb el magnífic próleg den Maragall, va ser ben notada. El gran poeta de Catalunya, amb l'entusiasme que tenia per la teoria iberista den Ribera y Rovira, posá un altre próleg a un llibre recent «La integridad de la patria».

Avui, quasi es impossible pensar amb en Ribera y Rovira sense pensar en la nacionalitat germana que ell ens ha fet conéixer tant. Tota la tranzició de la monarquia a la República, fou explicada per ell en articles y conferencies, com també la darrera temptativa monarquica fou aclarida per les seves paraules per damunt tota la fatilleria que'ns contaven els rotatius. Y la seva qualitat ben manifesta es la gosadia de dir tota mena de coses, aduc en el nom sonor d'un llibre, que está a la vista de tothom, en los vitrines de les llibreries de les tres ciutats de l'Iberia.

M'he proposat, peró, després de rendir un elogi a l'autor, no sent jo competent en qüestions polítiques, rellevar una labor de les moltes seves.

A Portugal, hi ha un dramaturg de primera forsa, molt conegut y molt estimat, en Julio Dantas. Entre nosaltres, les versions den Ribera y Rovira l'han fet conéixer. Les dues obres publicades, ja acrediten per elles soles un dramaturg. «La cena dels Cardenals», en la sonoritat dels seus versos, mostra poderosament tres carácters dissemblants en l'espai d'un acte curt. Els tres cardenals se reuneixen en una sala del Vaticá en sumptuós sopar amical y's conten els seus amors, remembrant llunyanes cortisanies, amoretes fúlgides y volubles, contrastant amb les paraules del cardenal portugués, d'una gran potencia emotiva, ont parla d'un seu únic amor profond, feta dolorosa la remembransa per l'amor que'l sobtá. No hi ha crítica possible pera una obra que ha estat coneguda per tots els públics y acullida fervent ment a tot lloc.

«Roses de tot l'any», es un deliciós quadro dramátic, un gran drama en un petit diálog de dues cosines en una cel·la franciscana.

Peró l'obra forta den Dantas no es aquí coneguda: la traducció den Ribera y Rovira es inédita encara. Es el drama «La severa», la glorificació del «fado» popular, tota una rassa poetisada en el carácter d'una dona, d'una dona forta, sensual, caritativa, terrible, que estima y que mor per l'amor; aquesta es la Severa, la cortisana de moreria de Lisboa que tota la seva vida es el «fado», y que aduc mor cantantlo, amb la melodia del poble als llavis.

Y aquest gran dramaturg es en Ribera y Rovira que'ns el ha fet conéixer en acurades versions; per aixó la seva feina es de un alt patriotisme, ja que es feina dels escullits dotar la llengua propria de les joies de les altres literatures.

***Infimes cróniques d'alta civilitat*, per Joan Llongueres**

Aquest es el nom del darrer llibre den Llongueras. Titol emfátic, pesat de pronunciar, que fa una certa provenció.

Un cop obert el llibre, peró hi trovareu ben amables cróniques, que vos recordaran aquell fort poeta de les «Lluminoses». Es un recull de cróniques d'actualitat, publicades a Terrassa.

Com de fet, hi ha una gran varietat de assumptes, lo que fa que'l llibre no's pugui llegir seguidament. S'ha d'anar fruint d'en mica en mica, delicadament. L'estil es molt correcte y fácil y se fa plana y senzilla la lectura.

Fan pensar aquestes cróniques amb els glosaris den Xenius, els glosaris purs, sense filosofía, aquells que tenen totes les ingenuitats y dubtes del poeta; aquells que foren publicats en aquestes mateixes planes y tants altres que han anat venint després en un llarg período de temps, desde la publicació d'aquell admirable volum de «La muerte de Isidro Nonell», vertit per en Diez Canedo al castellá. Aduc, Xenius, fa un pórtic pel llibre ont parla del monument futur al glosador de civilitat terrassenca.

Tota la primera part es consagrada a «Estudis y comentaris de temps d'assaig». Tot seguit se veu l'afany de glorificar la seva ciutat que tenen els terrassencs. Allá's publica ja una bella revista, la única revista literaria que's publica are a Catalunya, amb aquest nom de «Ciutat», si bé amb les planes hospitalaries per tota llei de literats catalans, peró que ja inicià la pruija de civilitat que predica Chiron en aquestes cróniques.

Jo no se quin encant de puresa y senzillesa té aquella mena d'oració de «La bondat de l'horta», peró sí que's ben nostra, ben catalana. Y en totes aquelles gloses de les diades de l'any, del «Corpus» del «Cap d'any» y d'altres, encara hi una gran alegria familiar que les fa aposta pera llegirles en les hores d'amor casolanes.

Amb el psedónim de Chiron, segueixen una llarga serie de glosaris sobre tota qüestió diversa, publicats en «La Sembra» de Terrassa, encapsalats per unes belles paraules de l'Alexandre Galí.

«Infimes cróniques d'alta civilitat», es un llibre voluminós de prop de quatre centes pàgines. Potser el seu defecte es que està poc triat y que s'hi deixa sentir una certa monotonía. Alguns objectaran que'ls treballs de premsa no són per ser consagrats en un volum apart, per tant que són sempre fets sense premeditació y sense gaire cura.

Quant se varen reunir en volum els articles den Maragall, se'n feu una tria, y el fruit de déu anys de periodisme se troba reunit en un sol volum, de tal manera, que tots els articles que formen el llibre són definitius y fets y pensats. Es induptable que si el llibre den Llongueres tingués dues centes pàgines de menys, fora molt més interessant.

Peró com que l'autor aquest no penso que ofereix la seva obra amb pretensió que exclogui tota obra de modestia literaria, podem també objectar que la tria se la fassi el mateix llegidor, que l'autor per aixó ofereix tot lo que ha fet, sense cap orgull de considerarho tot definitiu.

El llibre a gran format, orlat amb ample marge, es tirat a casa l'Horta. L'acompanyen uns no gaire escaients dibuixos den Jaume Llongueres, den Bagaria, de l'Apa y una confosa y ubaga composició antiartística de l'Aragay.

JOSEP MASSÓ Y VENTÓS

CONTRA LA PENA DE MORT

Projecte de vaga general pera demà

El dol y la protesta

Ja es tota Espanya la que tanca els punys als butxins, y si hi ha algú que vulgui sumar morts a les morts, si existeix qui pren per símbol de la justicia una forca, tanca els llavis y gira la cara. Els conservadors deixen indultar y si mormuren més avial sembla la seva mormuració contrarietat perqué no puguin els lliberals enterrar els seus morts, com ells enterraren els seus.

Barcelona — una mica tart, això sí — vol posarse al davant d'Espanya en el dolor y en la protesta. Tots els nostres partits y la nostra prempsa, soliciten l'indult. L'Ateneu, el vell casal de la nostra intelectualitat, ho ha demanat amb la firma de l'ilustre Doménech y Montaner. La gent sent l'alegria de les vides recuperades y l'amargor de la que avui está a la vora del fossar. Si de l'ánima de la nostra ciutat pogués sortir l'imposició de la clemencia, si la seva má pogués firmar l'«indult», l'agonitzant en vida de Cullera seria declarat intangible pera la mort legal. Barcelona no pot fer altra cosa que progar als alts poders de l'Estat l'exercici de la pietat y ho fa.

Pera demá s'anuncia la vaga general. Són els nostres obrers que testimonien la seva ansia d'indult, y la seva protesta contra la pena de mort. S'ignora encara l'extensió y la forsa que adquirirá, peró tingui la que tingui, el nostre proletariat amb el seu desitg posa el seu cor a l'alsada de les més nobles idealitats. Ell no té pera oferir a l'amor al próxim predicat per tots els redemptors més que la seva voluntat y la rendeix en la demanda d'un perdó. Perd el seu jornal, peró guanya una executoria de noblesa.

La vaga de demá, si arriba a realisarse, tenen de pensar tots que es la vaga de la pietat. No pot esser mai turbulenta ni sorollosa, sinó plena de dolorós silenci. Pensin els obrers en que es una diada de morts, de morts passats, de morts futurs, tal volta presents, de lluita contra totes les forques y tots els butxins, de respecte a la vida, de serenitat y justicia y que no sería digne del poble que's digués d'ell que havia aprofitat un reu de mort pera produir incidents. Demá, o se celebrará un enterrament o un home será conservat pera la vida. Y aquestes dues coses són sagrades pera no interrómpreles amb gests inharmónics.

Que demá tothom, encara que vingui l'indult, expressi la seva pena per la subsistencia de lleis mitgevals, per la permanencia del butxí com instrument de justicia.

Reunió en "El Progreso,,

Convocades les societats obreres y polítiques de Barcelona pel diari radical «El Progreso», s'han reunit aquest matí en les oficines del mateix els representants de les següents entitats:

Tres classes de vapor, Fraternitat de Sans, Associació Republicana Popular del Camp den Grassot, Societat d'obrers marbristes de Barcelona, Fraternitat Radical de Somorrostro Ateneu Democracia del districte VII, de la U. F. N. R., Centre Radical del districte I, Agrupació lliurepensadora del Poble Nou, Fraternitat Radical del Poble Sec, Joventut Radical del passatge de Cantí, Ateneu Obrer del Poble Nou, Fraternitat «El Pueblo», Cooperativa El Progrés Sansense, Unió Radical Graciença, Ateneu Radical del districte V, Joventut Radical de la Casa del Poble del districte V, Sindicat Productor d'obrers picapedrers, Centre Obrer Radical de la dreta de Gracia, Joventut Radical de les Corts, Societat d'obrers vidriaires «L'Unió», Estampadors, cilindraires y aprestadors, Centre Instructiu Radical del districte IX, Societat de obrers fundidors, Cooperativa «La Protectora Obrera», Centre Federal del Poble Nou, de l'U. F. N. R., Casino Republicà de la Barceloneta, Joventut Radical de la Casa del Poble, Joventut Radical Graciença, Joventut Radical del districte VI, Societat de obrers carboners, Centre Radical del districte III.

Per unanimitat acordaren els reunits anar demá al paro general per 24 hores. Posat a discusió si havien o no de sortir diaris, pera evitar lo succeit altres vegades de que la prempsa republicana y progressiva fos la única que secundés el paro, se va acordar també, per 22 vots contra 6 y 1 en blanc, que'ls diaris publiquessin la seva edició.

Pera posarse d'acord respecte d'aquest darrer extrem, s'acordà convocar als directors dels periòdics lliberals de Barcelona, a una reunió celebradora a les cinc de la tarde.

Els tramviaris

S'han fet gestions aprop del director dels Tramvies de Barcelona senyor Foronda, pera demanarli que permeti al personal de la Companyia secundar el paro de demà.

El senyor Foronda ha contestat que an això ell no hi podia accedir perquè té contret el compromís de no interrompre mai la circulació, però que no castigaria an aquells dels seus empleats que per voluntat propria secundin el paro.

Fora d'això sabem que'ls obrers tramviaris de Barcelona han demanat també al Govern l'indult del reu de Cullera.

A la Casa del Poble

En el Centre lerrouxista hi ha hagut tot el dia molta animació, però especialment a la tarde, a l'hora de pendre cafè. L'efervescencia era gran y els comentaris estaven al roig pujat. Entre les masses lerrouxiales hi caigué bé l'idea de la vaga, al menys entre'ls concorrents a la Casa del Poble, en els quals durava l'excitació produida pel míting del matí.

Emperò algú que fa de prohom radical y que pot saberne alguna cosa, no'ns amagà la poca confiansa que tenia en el moviment, que quedarà reduit a que uns quants centenars de correligionaris perdin mitg jornal de demà. Se fundava el lerrouxista que'ns deia això, en que l'origen polític que té la vaga per estar iniciada pels radicals, serà un obstacle pera que la vegin amb simpatia y la secundin els centres obrers, que han estat fins ara els directors de totes les vagues, y això més a més després del fracàs del passat moviment de setembre, degut a les maniobres lerrouxistes.

A la Casa del Poble hi vegerem a alguns joves rebels y alguns significats radicals, fent atmòsfera pera la vaga y excitant al correligionari, que, just es confessarho, se mostrava propici a l'entusiasme y a les actituts gallardes.

L'opinió obrera

Hem recorregut els centres obrers, els pocs centres obrers no clausurats per l'autoritat judicial, hem parlat amb significats sindicalistes y podem reflexar per lo tant l'opinió del proletariat de Barcelona.

Aquesta opinió no pot esser més pessimista respecte a l'éxit que pugui tenir el paro general de demá. Els obrers estan fondament disgustats per la conducta dels lerrouxistes que per si y ante si acorden paros generals com si fossin els amos y senyors de les organisacions obreres de la nostra ciutat. Això feu que'l primer impuls dels sindicalistes barcelonins fos de rebutjar en absolut la proposta cessarista dels lerrouxistes, peró després reflecciomantho millor concretaren la seva opinió en aquestes paraules que recullírem de llavis d'un obrer significat:

«Esperem el plantejament dels acords presos en la reunió d'«El Progreso»: Si la opinió pública no interpreta malament aquesta campanya en pro del reu de Cullera y si se planteja en forma sensata, nosaltres, inspirats per sentiments humanitaris, secundarem el paro.»

Reunió a l'Ateneu Barcelonès

A les cinc de la tarde, devien reunirse en l'Ateneu Barcelonés els directors dels periódics avensats, pera traciar de veure que's deu fer pera obtenir l'indult del «Chato de Cuqueta».

Peró'ls encarregats de convocar la reunió se'n descuidaren y's trobaren que a la reunió no més hi concorregueren l'Emilià Iglesias, que presidí la reunió que al matí se celebrà a «El Progreso» ont s'acordà la reunió de la tarde, y'l nostre director Pere Corominas que particularment se n'enterà.

Desde l'Ateneu se telefonà a «El Liberal», «La Publicidad» y «El Diluvio», compareguent al cap d'una estona el director del primer d'aquests diaris.

També's presentà després el senyor Jori de «La Publicidad», no haventse pogut trobar el director de «El Diluvio».

A l'hora de tancar aquesta edició continuaven reunits els representants dels quatre diaris.

Com a impressió propria podem dir que ens sembla que no's pendrà cap resolució colectiva.

S'exteriorisarà la protesta, que farà cada diari de per sí, y que no consistirà segurament en sospendre el periódic.

Repetim que això no es més que una impressió recullida pel reporter y res més.

Impressió general

L'impressió general es de que la vaga preparada pera demá pels lerrouxistes no passará d'un intent de més o menys resultat.

L'objectiu no pot esser més simpàtic al poble barceloní y especialment a les nombroses masses avensades de la nostra ciutat. Peró amb la forma precipitada, gaire bé per sorpresa, sense consultar amb ningú y ereginse en director, que ha adoptat el partit radical, no s'hi está conforme.

Si aquesta nit no's logra convéncer als organismes obrers més de lo que ho estaven avui y popularisar més una iniciativa presa a corre-cuita per un organisme polític que vol obligar a les nostres multituts obreres, la vaga projectada pera demá no passará d'un paro parcial que realisaran alguns centenars de radicals y de ciutadans contraris a la pena de mort y res més. Les impressions de darrera hora d'aquesta tarde eren de que aquest paro no pertorbarà la tranquilitat barcelonina ni canviarà en gran cosa l'habitual aspecte de la ciutat.

INFORMACIO DE BARCELONA

Ahir tingué lloc al Foment del Treball Nacional el repartiment dels premis oferts per aquesta corporació an els horticultors que prengueren part en l'Exposició de Crisantemes celebrada en el darrer novembr.

Don Rosend Partagàs, president de la Comissió en representació del Foment, abans de fer entrega de les medalles y diplomes enaltí l'esfors realisat pels horticultors y l'èxit brillantíssim que assoliren.

Seguidament s'entregaren els premis.

Don Ignasi Comillas, president del Sindicat Hortícola, en nom dels expositors, remercià les facilitats y bon acolliment que se'ls hi ha dispensat sempre en el Foment, y en particular el senyor Partagàs.

El vinent dimars, a les quatre de la tarde, se reunirà la secció de Ciencies y Belles Arts del Foment del Treball Nacional, pera procedir a l'elecció de sos individus que deuen formar la mesa de la mateixa durant el bieni de 1912 a 1913.

S'adverteix an els interessats que tinguin certificats a la Borsa del Treball del Foment, y desitgin la seva devolució, que podran recullirlos, tots els dies feiners d'aquest mes, de dèu a una del matí. Passat aquest plas se tancarà definitivament la oficina y se denegaran les devolucions.

En la reunió general celebrada per l'Institut Homeópata, quedá constituida la Junta Directiva, en el següent orde:

President, doctor don Jaume Abreu; vispresident, doctor don Josep Galard; secretari, doctor don Laureá Torrent; vissecretari, doctor don Pere Montañá; tresorer, doctor don Josep Piqué; vocal, doctor don Miquel Balari.

L'Institut Médic Farmacéutic celebrará sessió administrativa reglamentaria demá, a dos quarts de deu del vespre.

La Junta Directiva de la Cambra de Comers aprová en la sessió celebrada ahir baix la presidencia del senyor Maristany, la Memoria, l'estat de comptes y el pressupost que's presentaran a l'Assamblea General que ha de celebrarse demá.

La secció de Navegació de la mateixa Cambra's reunirá dimars, a dos quarts de quatre de la tarde, a la Secretaría de dita entitat.

CRONICA DE FORA

Informació d'Espanya

(PER TELEFON Y TELEGRAF)

Madrid, 14, 10 matí

El balans del Banc

Han aumentat: l'or, 93,373 pessetes; la plata, 1.224,404; els bitllets, 3.919,025; l'efectiu del Tresor, 2.570,065.

Han disminuit: els comptes corrents, pessetes 4.980,237.

Patent nèta

Han sigut declarades netes les procedencies d'Hongria, per no haver ocorregut cap cas de cólera desde'l dia 23 de desembre.

Artistes catalans

Els eminents artistes catalans don Marian Perelló y don Ricard Vives varen obtenir anit un colossal triomf en el concert donat al palau de Belles Arts.

Els bens den Ferrer

Havent dissentit el capitá general de Catalunya del parer de l'auditor, en lo referent a l'embarg dels bens den Ferrer, se varen elevar els autes en consulta al Consell Suprem de Guerra y Marina, el qual els va tornar conforme amb el parer del general Weyler, pera que aquest, en tot cas, fallés en definitiva.

En virtut d'aquest aute, les reclamacions que després s'han formulat han sigut desestimades pera que acudeixin davant de dita autoritat pera aduir lo que creguin pertinent respecte al seu pretingut dret a esser indemnisats.

Lo de Cullera

Madrid, 14, de 1 a 3 matinada

Buscant an en Canalejas. Planys den Barriovero

La comissió formada pels senyors Barriovero, Morote, Benlliure, Sorolla y Muñoz Degrain se dirigí desde Palau al ministeri de la Governació pera referir al senyor Canalejas el resultat de l'entrevista que havia celebrat amb el rei, peró el quefe del Govern estava a casa del senyor Gasset, el qual continúa malalt.

Desde Governació s'avisá per telèfon al senyor Canalejas, y aquest digué als comisionats que'ls rebria a casa seva de dos quarts de deu a deu del vespre.

Oirem al senyor Barriovero lamentarse de que en les gestions pera l'indult l'hagin deixat sol els capitostos republicans y que únicament el senyor Sol y Ortega s'hagi mogut y hagi deixat de banda ses idees polítiques amb el fi de conseguir que no's privés de la vida a un reu.

També censurava el senyor Barriovero la distribució que'ls capitostos republicans feren de les defenses pera la vista de la causa de Cullera, puig li «endosaren» la defensa del «Chato de Cuqueta», la més difícil, mentres que altres capitostos, grans tribuns, eminents oradors y famosos lletrats s'encarregaren de les defenses més fácils.

Noves de Cullera y Sueca.-Trasllat del «Chato de Cuqueta»

Comuniquen de Valencia que'l veinat de Cullera pensa, si s'arribés a efectuar l'execució del «Chato de Cuqueta», anarsen al camp y tancar les cases en senyal de tristesa.

Arribaren a Cullera els fusters pera aixecar en la plassa un tancat de fusta en el lloc ont s'empiassará el patíbul.

En tota la provincia s'ha aixecat un moviment de pietat. Les dones s'esforsen en conseguir l'indult y s'han format comissions de dames que visiten a les autoritats amb aital motiu.

De Sueca comuniquen que ahir fou conduit a Cullera el «Chato de Cuqueta».

Tots els processats pels fets de Cullera dormien quan el personal de la presó els despertá, ordenantlos que's vestissin rápidament. El primer que estigué llest fou el «Chato de Cuqueta».

Els empleats tragueren an aquest dientli que'ls companys el seguirien. Després de marxar el «Chato» s'ordená als seus companys que se'n tornessin a dormir, puig no sortirien aquella nit.

A l'arribar a Cullera el «Chato de Cuqueta» fou tancat en els calabossos de l'Ajuntament.

Entrevista amb en Canalejas

A les deu de la nit, els senyors Morote, Simarro, Benlliure y Sorolla, visitaren al senyor Canalejas pera donarlis compte de la entrevista amb el rei y insistir en la petició d'indult.

Aduiren els senyors Morote y Simarro tots els arguments que cregueren oportú pera justificar la seva petició.

El senyor Canalejas contestá que quantes raons li exposaven les havia tingut ja en compte'l Govern pera resoldre de la manera com ho havia fet, y que era inútil tot lo que's fes pera alterar l'acord.

Alegí que les circumstancies que concorregueren en els successos de Cullera y conveniencies de diferents ordes obligaven al Govern a procedir així.

Acabá dient: Pot seguir la campanya de l'indult, sempre que sigui ordenada, peró el Govern no alterará la seva resolució.

Madrid, 13, de 11 a 1 matinada

Una carta urgent

A dos quarts de set de la tarde, l'automòbil del marqués de la Torrecilla sortí del palau per la Porta del Príncep pera portar una carta urgent.

Els periodistes estaven molt intrigats pera averigar pera qui era la carta. Se sapigué que era de la Majordomía de palau y que anava dirigida a l'advocat del «Chato de Cuqueta», senyor Barriovero, al qual concedia el rei audiencia pera dos quarts de vuit.

El rei y el bisbe de Madrid

El rei no rebé avui en audiencia.

Passá la tarde a la Casa de Camp amb el princep don Leopold de Battenberg.

El bisbe de Madrid Alcalá estigué al palau a les sis de la tarde, a fi de veure a don Alfons y interessarse per l'indult del «Chato de Cuqueta». Com que'l rei no havia encara retornat, visitá el bisbe a l'ajudant del rei, comte del Grove, al qual pregá que trasmetés al monarca la missió que portava d'interessarse pel perdó del reu de mort.

Contá el bisbe an els periodistes la escena emocionant de la visita que li feren les mares dels reus, abrassantlo, besantli el sant cristo y l'anell y demanantli son apoi pera que's perdonés al «Chato».

He vingut gustós — digué'l bisbe — a complir el dever de demanar pietat y misericordia. Encara que la meva influencia té poc valor prop dels governs, sempre produirá algun efecte.

Després el bisbe conversá familiarment y deixá entreveure als periodistes son criteri de que'l Govern havia tingut poc acert al resoldre aquest assumpte.

Una comisió demana l'indult al rei. - - Parla en Morote. -- La censura

Mitja hora després arribá a Palau el senyor Barriovero en un cotxe de lloguer.

Ens confirmá el senyor Barriovero que'l rei el rebria.

A dos quarts de vuit arribaren a Palau els senyors Morote, Benlliure, Sorolla y Muñoz Degrain, als qui havia concedit el rei audiencia.

Don Alfons els rebé en l'avantcambra. La entrevista durá mitja hora.

El senyor Morote ens digué després:

El monarca ha estat molt amable, preguntantnos l'objecte de la visita y jo li he contestat:

«Senyor: l'advocat defensor del reu, aquests artistes valencians y aquest modest diputat, venim a demanar a Vostra Magestat que no s'aixequi el patíbul en l'hermosa provincia de Valencia, ont tot es art, flors, alegria, ont quan hi ha anat Vostra Magestat se l'ha rebut amb visques y aplaudiments ben merescuts.»

El rei respongué:

«Jo soc monarca constitucional; no tinc més iniciatives que les del meu Govern.»

El senyor Morote va interrompre dient:

«Perdoni Vostra Magestat, les funcions del veto y de l'indult dimanen constitucionalment de la reialesa.»

El rei afegí:

«Jo, per la meva iniciativa, res puc fer, peró parlaré per telèfon amb el senyor Canalejas y li indicaré la petició que'm fan, havent d'advertirlos que pera rebre a vostès he tingut que demanar autorisació al meu Govern.»

El senyor Morote li digué aleshores que havia parlat... ... que era propici a l'indult

. . . .

(El delegat de la censura talla la comunicació, impedintnos oir lo que'ns comunica el corresponsal.)

La comissió sortí de Palau molt satisfeta de l'acullida que li dispensá el rei. Aquest, dintre de son carácter, al tractarse d'un assumpte de tanta importancia, estigué molt deferent amb els visitants.

Preguntárem al senyor Barriovero si el rei li havia dit quelcom y ens contestá: Ens hem limitat a saludarnos com antics coneguts.

Més detalls

La prempsa publica íntegra la sentencia per lo de Cullera, la síntesi de la qual no donem perqué tot fou anticipat oportunament.

També publica una llarga informació sobre les gestions d'indult y l'arribada de les mares dels sentenciats.

Els periódics republicans accentuen la petició d'indult del «Chato de Cuqueta».

El ministre de la Governació ha manifestat que no hi ha res de nou respecte de lo de Cullera.

El senyor Canalejas no estigué anit al Palau, com s'havia dit.

Tampoc hi haurá avui Consell de ministres.

Després de la visita que feren al quefe del Govern els senyors Morote, Sorolla y Simarro, el senyor Canalejas conferenciá amb els senyors Barroso y Luque en el ministeri de la Governació, y en el seu domicili amb els senyors Gimeno y Gasset.

El senyor Canalejas coneix la opinió de tots els ministres y tots li han donat un vot de confiansa pera que resolgui lo que procedeixi sense necessitat de consultarlos.

Creu el senyor Barroso que hi haurá exageració en el relat de la entrevista del senyor Morote amb el rei respecte a les paraules que aquell dirigí al monarca.

Se diu que a les onze d'anit estigué al Palau el ministre d'Instrucció pública.

Les impressions respecte l'indult són pessimistes.

Informació de l'extranger

LES ELECCIONS A ALEMANYA

El triomf dels socialistes

Els darrers datos donen el triomf a 64 diputats socialistes. - Lo que diu la prempsa

Les eleccions del Reichstag

Berlin. — Resultats definitius de les eleccions del Reichstag:

Queden elegits 298 diputats, distribuits en la següent forma: 27 conservadors, 5 conservadors de l'Imperi, 2 de la Unió Demócrática, 79 del Centre, 15 polonesos, 4 nacionals-lliberals, 2 agraris, 64 socialistes, 7 alsacians independents, un lorenés, un danés y un independent.

Hi ha 189 «ballotages».

Heusaquí la situació dels principals partits: els conservadors perden 7 llocs, els conservadors de l'Imperi ne perden 8, la Unió económica ne pert 7, els nacionalistes-lliberals ne perden 14 y els radicals ne perden 12; els socialistes guanyen 26 llocs y el Centre ne guanya 6.

En 1907 sols hi hagué 158 empats. Els socialistes amb 64 diputats triomfants contra 29 en 1907, són els únics que han millorat sa posició.

Tots els periódics reconeixen que'l resultat indiscutible de aquestes eleccions es el triomf dels socialistes. El «Vorvaerts», socialista, diu que aquest es son dia, puig una tercera part del cens alemany ha votat per ells. Dit periódic preconisa l'aliansa amb els lliberals pera resoldre els empats.

El «Berliner Tagebiatt» y la «Gaceta de Voss» estimen que'l triomf dels socialistes representa una greu dificultat pera'l Govern. La «Gaceta de l'Alemanya del Nort» parla contra el socialisme, al qual califica d'esperansa dels extrangers, y fa notar que'l próxim Reichstag haurá de proveir a la defensa militar de l'imperi, y pera això, es necessari que'ls partits burgesos s'uneixin. La «Gaceta de la Creu» diu que'l resultat es realment aplastant pera els partits burgesos de la esquerra. El «Post» fa afirmacions consemblants. El «Richsbote», amb tot y estimar que'ls conservadors poden estar satisfets dels resultats obtinguts, preveu una majoria centre-socialista. El «Germania» veu en els resultats obtinguts un moviment cap a l'esquerra, així com del centre, que's mostra de nou com torre inexpugnable y diu que'ls partits de la dreta no han fet mala figura. En tant que expressa sa satisfacció pels resultats obtinguts, el «Germania» sent estar obligada a comprovar la recrudescencia inquietant dels vots socialistes en el camp.

La guerra italo-turca

Desmentint una nova

Roma, 14. — «La Tribuna» desmenteix la nova procedent de Constantinopla, segons la qual els italians s'havien retirat cap a Homs.

Diu el referit periódic que un petit destacament italiá que protegia els treballs de les fortificacions fou atacat per un grupu d'alarbs, els quals se vegeren obligats a retirarse. Per lo tant, quan els italians retornaren cap a Homs, estaven ja acabats els treballs de les fortificacions.

D'un combat

El mateix periódic publica extensos detalls del combat que tingué lloc a Benghazi el dia de Nadal.

Diu que la batalla fou formidable y que'ls alarbs se llensaven amb extrema violencia contra les fortificacions italianes.

A la Cambra otomana

Constantinobla.—A la Cambra de diputats se posá a votació'l projecte de llei encaminat a permetre al soldá la disolució de la Cambra sense l'assentiment del Senat.

Hi hagué 125 vots en pro y 105 en contra.

Aquesta votació equival a un refús perqué era necessaria una majoria de les dues terceres parts.

Els triomfs den Vedrines

Pau, 14.—L'aviador Vedrines en un monoplá potentíssim ha guanyat tots els «records» de velocitat, corrent cent kilómetres en 41 minuts y 56 segons.

La revolució de l'Equador

París, 14.—La Legació de l'Equador a París ha anunciat que les tropes del Govern han triomfat sobre'ls revolucionaris, poguentse donar ja com a vensuda la revolta.

Abdicació del trono de la Xina

Pekin, 14.—Com que'ls desordes s'accentuen a les provincies, el trono ha decidit virtualment abdicar y retirarse a Djehol.

Els princeps mandxús, el poble y l'exércit reconeixen que l'abdicació es l'única solució possible.

La vaga de Buenos Aires

Buenos Aires, 14. — Continúa la vaga amb tota tranquilitat.

El nombre de trens que circulen es cada dia més limitat, peró sembla que s'aumentará.

Un diputat ha presentat a la Cambra un projecte de solució d'aquesta vaga, invitant al Govern a oferir la seva mediació a les companyies de ferrocarrils y als vaguistes.

Tots els periódics demanen a les autoritats que donguin solució a la vaga. L'intendent municipal y el quefe de policía han adoptat mesures pera assegurar l'aprovisionament de la població.

A Sefrú. -- Sotmissió

París, 14. — Un despaig de Tánger diu amb referencies a noticies de Fez que s'han presentat al general Dalbiez tots els grupus importants, a excepció d'un, del territori de Sufrú, fent acte de sotsmissió.

Bombeig

Nova York, 14. — El «New York Herald» ha rebut un despaig de Rio Janeiro en el que's diu que'l bombeig de Bahía, en el Brasil, ha causat 20 morts y 100 ferits.

Els miners anglesos

Londres, 14. — Se sab positivament que el resultat dels vots dels miners anglesos es el següent: 43,950 han votat a favor de la vaga y 11,052 pera que's continui el treball.

LA CRISI FRANCESA RESOLTA

El nou Gabinet presidit per M. Poincaré

L'acceptació

París, 14.—M. Poincarré ha informat a M. Falliéres del resultat falaguer de les seves gestions pera la constitució del nou ministeri.

El nou Gabinet

París, 14.—El nou Gabinet ha quedat definitivament constituit de la següent manera:

Presidencia del Consell y ministeri de Negocis estrangers, M. Poincaré.

Vispresidencia del Consell y ministeri de Justicia, M. Briand.

Interior, M. Steeg.
Guerra, M. Millerand.
Marina, M. Delcassé.
Hisenda, M. Klotz.
Instrucció Pública, M. Guisthau.
Obres públiques, M. Jean Dupuy.
Agricultura, M. Pams.
Colonies, M. Lebrun.
Comers, M. F. David.
Treball, M. Leon Bourgeois.

Els subsecretaris són: M. Leon Berard, de Belles Arts; M. Chaumet, de Comunicacions, y M. Besnard, d'Hisenda.

Treballs dels nous ministres

París, 14.—Els membres del nou Gabinet a excepció de Chaumet s'han reunit en el domicili de M. Poincaré, posantse d'acord sobre diverses qüestions governamentals.

Els termes de la declaració ministerial seran fixats en la nova reunió que's celebrará en el ministeri de Marina. Després M. Poincaré anirá a presentar al president de la República'ls nous ministres.

Dimars el Gobinet se presentará a les Cambres.

Successos

CAIGUDA MORTAL

Una nena de cinc anys, anomeada Carme Petal, va anar ahir tarde, per haverli manat els seus pares, a comprar vi. Al tornar cap a casa seva y passar per davant del número 32 del carrer de Carretes, va tenir la desgracia de caure, trencar l'ampolla que portava a la má y causarse una ferida en el coll amb la secció de la caròtida.

Immediatament fou recullida de terra y portada a una farmacia que hi ha en aquell mateix carrer, al número 35, pera que li estronquessin la terrible hemorragia que la ferida li va ocasionar.

Desgraciadament y malgrat els auxilis que li varen esser administrats, va dessagnarse, morint en aquell establiment uns moments després.

El Jutjat de guarda va instruir les diligencies que'l cas requereix.

ACCIDENT DEL TREBALL

Mentres treballava en l'estació de Vilanova Just Martínez, va causarse una ferida a l'espatlla.

Després d'auxiliat en la casa de socors, fou traslladat a l'Hospital de la Santa Creu.

RECULLIDA DE POBRES

Durant els deu dies darrers del mes de desembre ingressaren a la Comissaría Municipal de pobres 498 captaires recullits pels carrers de la ciutat, 371 homes, 73 dones, 25 nens y 29 nenes. Sols 134 són naturals de Barcelona.

DARRERA HORA

NOVA SENSACIONAL

El rei indulta al "Xato de Cuqueta,,

EL GOVERN DEN CANALEJAS PRESENTA LA DIMISSIÓ

A punt de tancar aquesta edició, rebem de l'Agencia Mencheta unes noves sensacionals.

L'iniciativa de don Alfons, el «Chato de Cuqueta» ha sigut indultat de la pena de mort.

Com que'l Govern s'havia negat a aconsellar l'indult, en Canalejas ha presentat al rei la dimissió colectiva del ministeri.

Regna a Madrid una immensa emoció.

De segur que lo mateix passará a Barcelona y a tot Espanya.

Se considera que l'actual moment es de enorme trascendencia política.

Se fan cábales respecte la solució que la crisi pugui tenir.

Alguns creuen que'l rei pregará an en Canalejas que continui en el poder.

Altres parlen d'un ministeri Weyler, y no falta qui suposa que'n Moret será cridat.

Sembla que la negativa den Canalejas a aconsellar l'indult al rei es deguda a l'actitut de certs elements.

***

Del Govern civil ens telefonegen a les set menys minuts donantnos també la noticia de l'indult, perxó no'ns parla de la crisi ministerial.

ESPECTACLES

GRAN TEATRE DEL LICEU. — Avui, diumenge, 14 de janer, tarde, a dos quarts de quatre en punt, 7.ª de tardes de dies festius. La grandiosa òpera en tres actes, de Wagner, «Tannhauser», despedida dels cèlebres artistes senyora Pasini-Vitale y senyor Raventós, prenenthi part l'eminent bariton senyor Stracciari y el baix senyor Nicoletti.—A la nit, a les nou, 32.ª d'abonament, torn par, setena de diumenges, 14.ª de dijous y diumenges. La boncia opereta còmica en tres actes, de Donizzetti, «Don Pasquale», per l'eminent diva senyoreta De Hidalgo y els senyors Perea, Badini y Trevisan. — El dimars, tercera de «Il barbiere di Siviglia», èxit excepcional de la senyoreta De Hidalgo y senyor Stracciari. — El dimecres, estrena de l'òpera «Titayna», den Morera y Guimerà.—Se despatxa a comptaduría.

TEATRE CATALÀ ROMEA

Companyia còmic-dramàtica de l'eminent primer actor

RICARD CALVO

Primera actriu Lola Velázquez.—Avui, diumenge, tarde, a les quatre. El drama en quatre actes,

Los amantes de Teruel

y la comedia «Más vale maña que fuerza». — Nit, a un quart de dèu: la tragedia en tres actes,

MAR Y CIELO

y el diàleg «El encanto de una hora».—Dilluns, Comiat de LOLA VELAZQUEZ: «La losa de los sueños» y «Cuento de abril».—Dimars, debut de la primera actriu

RAFELA ABADÍA

DEL TEATRE ESPANYOL DE MADRID

amb el drama de l'Echegaray, «El gran galeoto».—Dijous, segona matinée de moda: «Más vale maña que fuerza» y «El vergonzoso en palacio».—Se despatxa a comptaduría.—Aviat,

El alcalde de Zalamea

Teatre Tívoli

Grandioses y extraordinaries funcions pera avui, diumenge, 14 dels corrents. Tarde, a les tres en punt, dues obres: primer, «La bruja», en tres actes y cinc quadros; segon, «El anillo de hierro», en tres actes. — Nit, a un quart de dèu: primer, «La canción del náufrago», tres actes y cinc quadros, y segon, la en un acte, «El maestro Campanone». — Butaca amb entrada, 1'50 pessetes; entrada general, 0'52 pessetes.

Teatre de Novetats

Tournee de l'eminent artista

MARTHE REGNIER

TRES UNIQUES REPRESENTACIONS

els dies 22, 23 y 24 janer de 1912

Continua obert l'abonament en l'Administració del teatre, de onze a una, de quatre a sis y de nou a onze nit.—NOTA: Als senyors abonats a la tournee Cecile Sorel, se'ls hi reservaran les seves localitats fins el dia 17 dels corrents.

ELDORADO (Teatre de Catalunya). — Companyia Larra - La Riva. — Avui, diumenge, tarde y nit: la graciosa comedia en tres actes, «El señor cura» y la preciosa comedia en un acte. «El bigote rubio». — Demà, dilluns, dia de moda: «El señor cura» y «El bigote rubio». —Dijous, estrena de la comedia en dos actes, de Serafí y Joaquim Alvarez Quintero, «Puebla de las mujeres».

Teatre Nou

Avui, diumenge, 14, a dos quarts de quatre secció especial, 30 cèntims: l'obra del dia,

LA CASTA SUSANA

presentació y interpretació colossal. Ovacions diaries a tota la companyia. — A les sis, especial, 30 cèntims: primer, «El barquillero», pel popular primer actor Pep Alfonso; segon,

LA REAL HEMBRA

estrenada ahir per la primera tiple còmica Maria Lacalle. — Nit, a dos quarts de dèu, funció sencera, entrada 30 cèntims: primer, «La real hembra»; segon, èxit sens igual,

LA CASTA SUSANA

la reina de les operetes. Ovacions delirants a Consol Baillo cantant el brindis del xampany y la cansó de la Susana. — Aviat, «El carro del sol».

Teatre Apolo

Avui, diumenge, tarde, a dos quarts de quatre, el millor cartell de Barcelona. 2 drames de gran èxit. El preciós melodrama en 4 actes,

La aldea de San Lorenzo

y el drama històric en quatre actes,

La expulsión de los jesuitas en España

Nit, a les nou, moda selecta,

La aldea de San Lorenzo

y estrena del drama en tres actes, de J. Benavente,

EL NIDO AGENO

Demà, dilluns, tarde y nit, preus econòmics, «Lo portera de la fàbrica». — Dimars, sorpresa inesperada.

LA RABASSADA

Hotel-Restaurant

amb calefacció a vapor

Obert dia y nit.—Gabinets particulars. Cuina de primera. — Servei a la Carta y *Coberts desde 5 pessetes*

Atraccions Americanes

Scenic Railway, Water Chute, Bowling Aloys Cake-Walk, Casa encantada, Palau de cristall, Palau de la rialla, Passeigs, etc.

Entrada, 0'50 ptes.

amb dret a escullir una atracció.

Casino particular - Jocs varis

RESTAURANT DE LUXE

Servei a la gran carta.—«Chef» de Paris. Concerts diaris per la

ORQUESTRA DE TZIGANES

Tramvia directe, sortint cada 20 minuts, desde la cantonada del carrer Craywinkel a LA RABASSADA. Automòbils desde can Gomis a la RABASSADA. Carruatges desde'l Tibidabo a LA RABASSADA. Automòbils de luxe directes, sortint desde enfront a la Porta de l'Angel, cantonada Santa Agna, fins a LA RABASSADA, de onze matí a onze nit.

CARNAVAL 1912 - EL TALISMAN

Avís S'estan confeccionant els programes pera'ls balls de disfresses dels dies primer, Teatre Novetats; 15, 17 y 20 febrer, Gran Teatre Espanyol, y se recomana als aimants del ball, deixin de pendre abonament en els demés, per esser aquests els únics que oferiran un esplèndit programa.

Bohemia Modernista

CASANOVA, 3 y 5

CARNAVAL DE 1912

GRANS BALLS DE DISFRESSES els dies 20 y 27 de janer, 1, 3, 10 y 17 de febrer.

Grans y valiosos premis

NOTA IMPORTANT: Tindran dret al ball del dia 20 tots els que estiguin abonats al mes de janer.

FRONTÓ COMTAL

A les quatre tarde, gran partit. Rojos: Salsamendi y Arnedillo. Blaus: Joseito, Salazar y Baena. — Entrada, 2 pessetes.

Concerts

ANGELUS-HALL Guarro Germans

Rambla Catalunya, 7. Telèfon 1477

Dimecres, 17 de janer, a les sis de la tarde, audició extraordinaria per meravellosos instruments de fama universal PIANO ANGELUS MELODANT, de 88 y 65 notes amb PALANCA de FRASEIG y **botons melòdics** únic que imita per complet la pulsació del pianista per medi del MELODANT, els DIAFRAGMES PNEUMÀTICS y el ARTISTYLE (patents exclusives de l'ANGELUS). ANGELUS ORQUESTRA MELODANT únic que té registres d'orga, aplicable a tots els pianos. WELTE MIGNON, meravellós instrument que reprodueix la execució personal dels grans pianistes. ORQUESTRINA SIMFÒNICA y ORQUESTRIONS ELÈCTRICS. Els millors aparells musicals del món. PIANOS RONISCH, GUARRO GERMANS, MARSHALL, BRINSMEAD, WINKELMANN, KRAUS, etc. HARMONIUMS KASRIEL, Orgues E. F. WALCKER & Companyia. «Grand Prix», Bruxeles, 1910. Nous rotllos de 88 y 65 notes.

Gran Eden Concert-Assalt, 12

Telèfon 2,461. — Tots els dies, tarde, a dos quarts de quatre. — Nit, a les nou. — Grans espectacles. — Entrada lliure.

MUSIC-HALL - LA BUENA SOMBRA - 3, GINJOL, 3

Telèfon 1801

Tarde y nit, «Bonita noche de bodas», per les TUDELINAS. Suceés de Miss NELLY - NELL, excèntrica de primer orde; de GARCI-NUNO, DELPRAD. Ovació a tota la nova troupe francesa. — Aviat, grans y interessants debuts. — Entrada lliure.

ALCÁZAR ESPAÑOL. — 7, Unió, 7

Tots els dies, tarde y nit, GRAN TROUPE DE VARIETÉS. — SARSUELETES COMIQUES. Restauranta la carta. Servei de 1.er orde, dia y nit

Cinematògrafs

SALA MERCE - Cine y Grutes

Espléndit Naixement

amb vistes panoràmiques y animades de gran art. Ningú deu deixar de visitar tan interessant espectacle.

Gran Cinematògraf

Les millors pel·lícoles que's projecten a Barcelona, variantse diariament el programa.

DIORAMA Avui, diumenge, GRANDIOS PROGRAMA

Casualidad bienhechora

«Conde de Essex», «Coraje del miedo», «Combate de búfalos», «Otra vez sola».

Gran Saló Doré

Avui, diumenge, sessió matinal d'onze a una, amb un hermós programa de pel·lícoles y atraccions. — Sessions de dos quarts de quatre a dos quarts de nou y de dos quarts de dèu a dos quarts d'una. Atraccions que alternaran:

Gran ROMERO

antipodista

Charles Robert

y

MISS WILSON

tiradors.

Ovacions a la colossal atracció

THE SINGERS

acròbates de primer orde.

Lo més gran de l'època son les

1, 2, 3, 4, 5, 6 THERONS 1, 2, 3, 4, 5, 6

1, 2, 3, 4, 5, 6 THERONS 1, 2, 3, 4, 5, 6

Se prega al públic que abans de pendre entrada, se fixi be en l'orde del programa y l'hora d'entrar y sortir en els cartells exposats a la taquilla. — Demà, dilluns, gran novetat y canvi de trèball, presentat pels famosos

THERONS

y estrena de la pel·lícola

El torneo de la banda de oro

Dimars, debut de

Virginia Aragón

y son excèntric. — Dijous, debut de

PIATTI

y els seus gossos. — Divendres, debut del

TRIO VALERY

El 25,

Les Florence Mecherini

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE. — Concerts Santos tots els dies. Coberts desde pessetes 3'50. Els divendres, bouillabaise. Dissabtes, menú corrent y vegetarià.

Botlletí comercial

14 de janer de 1912

Plassa de Barcelona

CAFES Y SUCRES

Informació de la casa EMILI GAISSERT Y C.ª, *carrer Princesa, 61.*

HAVRE, 13 *de janer*

Cafè (good average)	Obre	Tanca
Mars	76'25	75'75
Maig	76'00	75'50
Juliol	75'75	75'25
Setembre	75'75	75'25

Sostingut.

NOVA-YORK, 13 *de janer*

Cafè (Tipo núm. 7)	Obre	Tanca
Mars	.....	13'53
Maig	.....	12'51
Juliol	.....	12'50
Setembre	.....	12'51

Sostingut.

PARÍS, 13 *de janer*

Sucre (núm. 3)	Obre	Tanca
	49'87	.....
Janer	50'87	.....
4 Mars	.....	.....
4 Maig		

Sostingut.

HAMBURG, 13 *de janer*

Sucre (Base 88 per 100)	Obre	Tanca
Janer	15'05	.....
Maig	15'27	.....
Agost	15'47	.....
Octubre-Desembre	11'47	.....

Sostingut.

LONDRES, 13 *de janer*

Sucre (Base 88 per 100)	Obre	Tanca
Maig	15/3 1/4	.....
Agost	15/2 1/4	.....

Calma.

LLANA

HAVRE, 13 *de janer*

Buenos Aires	Obre	Tanca
Maig	167'50	......
Setembre	167'50	......

Calma.

PEBRE

HAVRE, 13 *de janer*

Tellicherry	Obre	Tanca
Mars	64'00	.....
Maig	64'75	.....
Setembre	65'75	.....
Desembre	66'50	.....

Sostingut.

METALLS

LONDRES, 10 *de janer*

Coure	63	15	..
Estany	185	10	..
Plom	15	10	3
Plata	25	3/8	.

CAUCHU

Fine Hard Para Rubber

Novembre-Desembre ......

OLIS D'OLIVA

Informació de la casa J. REGÀS.

Dia 13 *de janer*

Els 100 kilos, fòra consums

Andalús, nou	de 100'00 a 102'50	pessetes
Tortosa	de 130'00 a 143'50	—
Borges, nou	de 139'25 a 147'75	—
Baix Aragó	de 150'00 a 157'50	—

Arribades pels molls y estacions en el dia d'ahir. Estació del Bogatell, 00,000 kilograms.—Estació de Vilanova, 00,000 íd.—Estació del Nord; 0,000 íd.

OLIS REFINATS

En caixes de 6 bidons de 4 litres

Regàs, extraverge	7'50	pessetes cada un
— superfi.	6'70	— —
La Trompeta	5'50	— —

DROGUES

Informació de la casa VIUDA Y FILLS DE G. BOADA Y TRAVESSA, *plassa Antic Born, 14.*

Dia 13 *janer*

Preus per 100 kilograms franc envàs y estació o moll de Barcelona, salvo variació

	Pessetes
Nitrat de sosa 95 per 100 riquesa y 15/16 per 100 ázoe	29'50
Sulfat ferro cristallisat	6'50
— — pols	7'00
— — cristallisat per 10 tonelades	.....
— — pols — 10 —	.....
— amònic 20/21 ázoe	42'00
Clorur potassa 80/85 equivalent a 50/53 per 100 potassa pura	25'00
Sulfat potassa 90/95 equivalent a 48/52 per 100 potassa pura	30'00
Superfosfat cals mineral 12/14 per 100 àcid fosfòric soluble	7'25
Superfosfat cals mineral 14/16 per 100 àcid fosfòric soluble	8'40
Superfosfat cals mineral 18/20 per 100 àcid fosfòric soluble	9'25
Superfosfat cal òssos 18/20 per 100	11'00
Escories Thomas 15/18 per 100 àcid fosfòric soluble	8'50
Kainita 12/14 per 100 potassa pura	9'50
Sulfat coure 98/100 puresa	70'00

Sofre en sacs de 40 kilos; el sac..........

— — — 20 — — ....

— flor en sacs de 50 kilos; el sac..........

VINS

Informació de la casa ARNÓ, MARISTANY Y C.ª

Encara que no's pot dir que hagi cambiat la situació de calma, es evident que s'observa certa reacció en el mercat y tot sembla indicar que anem a entrar en un periode de major moviment. Per la comarca del Penedès van obtenint molt interès els vins blancs, amb els que s'hi fan avui forses operacions, especialment per importants cases de nostra plassa que's dediquen a l'exportació a América. Amb tal motiu, els preus, que havien cedit queleom, s'han reposat, y encara que no amb alsa, se troben actualment ben sostinguts.

La regió alacantina es la que manté amb més animació els negocis, ja que l'exportació que fan dels seus vins els mercats d'Europa, especialment els d'Alemanya, se manté enguany amb forta activitat.

Imprempta y estereotipia, Fortuny, 2 ...

SOCIETAT CATALANS D'EDICIONS

Volums que reparteix en el segon semestre de 1911

I. LES IDEES POLÍTIQUES D'EN VALENTÍ ALMIRALL, per *Alexandre Plana*, amb la traducció catalana dels treballs de l'Almirall ESPANYA TAL COM ES, CONTESTACIÓ A NÚÑEZ DE ARCE y L'INMORALITAT A ESPANYA.

II. PROSES BARBARES, per *Prudenci Bertrana*.

III. HISTORIA CONTEMPORANIA DELS MOVIMENTS NACIONALISTES, per *A. Rovira y Virgili*, amb un pròleg den *Pere Corominas*.

Seguiran obres den *Manuel de Montoliu, Josep Carner, Lluis de Nicolau, Ramon Rucabado, Pompeu Fabra, Gabriel Alomar, Ramón Turró, Pous y Pagés*, etc., etc.

Els volums estaran elegantment impresos y constaran d'unes **200 a 300** planes.

S'han publicat el primer y segon volums.

Quota mínima semestral

CINC PESSETES

A les oficines d'EL POBLE CATALÀ se faciliten fulles de suscripció

Aixarop de Fosfat de Cals gelatinós

CASADESÚS

del Dr. CUIXART

— TÓNIC RECONSTITUIENT —

De gran valor a l'època de la crescuda dels ... 2'50 pts. en farmacies y Arc del Teatre, 21, ...

ENFERMOS de las VIAS URINARIAS

80 años de creciente éxito y millares de curaciones son la mejor garantía de la eficacia curativa del

FLUGICIDA

FLUJICIDA R. SAEZ PILDORAS VEGETALES CURA LAS ENFERMEDADES URINARIAS Caja 3 pesetas

PURIFICANTE R. SAEZ JARABE ANTIHUMORAL BOTELLA 5 PTAS.

CURA los Herpes el PURIFICANTE Tos y Catarros el TOSIFUGO Vias urinarias el FLUJICIDA la Obesidad el OBESIFUGO

CONSULTAS gratuitas con el médico R. SAEZ Plaza del Buensuceso, Barcelona.

INYECCIONINA R. SAEZ REMEDIO EXTERNO E INOFENSIVO CAJA 2 PESETAS FRACCIONADA

CURA RADICALMENTE LOS MALES ESPECIALES DE LAS VIAS URINARIAS FRASCO 3 PESETAS DISUELTA

LOS REMEDIOS DEL MEDICO R. SAEZ SE USAN DESDE EL AÑO 1879 CON GRAN EXITO

TOSIFUGO R. SAEZ BO. LAS PECTORALES DEPURATIVAS. CAJA 6 PESETA

CURAN LOS MALES DE LA BOCA GARGANTA Y VIAS RESPIRATORIAS. 9 CAJAS 0'60 PTS.

OBESÍFUGO R. SAEZ COMBATE LA OBESIDAD BOTELLA 7 PTAS.

MILLARES DE CURACIONES CUENTAN LOS REMEDIOS DE R. SAEZ

R. Saez Píldoras Vegetales

Los medicamentos R. Sàez se venden en las farmacias: Hospital, 2; Princesa, 1; Rambla de las Flores, 4; Escudillers, 75; Pelayo, 9, y principales de España. Depositarios: Doctor Andreu, Rambla de Cataluña, 66, y J. Mullerat, farmacéutico preparador, Martorell. — Consultas gratis con el médico R. Sáez, Plaza Buensuceso, 2, pral., Barcelona.

VI VERMOUTH MARTINI & ROSSI DE TORINO

La marca més acreditada en el mercat mondial, Se consum en cinc cases reials d'Europa. Producció anyal: 20 milions de litres. Catorze grans dipòsits en diferentes ciutats del món.

Despaig de la sucursal-dipòsit pera Espanya: Rambla de Catalunya, núm. 67

Herpes (Brians)

LA POMADA y ESSENCIA ANTIHERPETIQUES de BOTTA, preparades per Borrell, curen d'una manera prodigiosa els brians y demés malalties de la pell, per inveterades que siguin. Són tan grans les virtuts d'aquests remeis, que s'han curat amb ells persones que tenien molt arraigats els brians y que cada estiu tenen de pendre banys d'aigües sulfuroses, sense lograr curarse.

Unic dipòsit: Farmacia Borrell, COMTE DE L'ASSALT, NÚMERO 52 cantonada al carrer de Sant Ramón.

EMPRESA DE POMPES FUNEBRES LA EGIPCIA

Societat Anònima

La més important d'Espanya - 29 sucursals ab telèfon - Central, Pelayo, 44 telèfon 1,113 - *Economia veritat en els preus*

Important: *LA EGIPCIA* es l'única funeraria que posseeix Cambra de Desinfecció, no servint cap artefacte sense que sigui prèviament desinfectat.

Nota: Esmerat y ràpid servei tant en la capital com fòra d'ella.

FORA PÈL MOIXÍ

Els POLVOS COSMÈTICS DE FRANC treuen en pocs minuts el pèl de qualsevol part del cos, mata ses arrels y no torna a sortir. No irrita'l cutis. Aquest depilatori es utilíssim a les senyores que tinguin pèl moixí (vello) a la cara y brassos, pera que així puguin destruirlo. UN POT, 2'50 ptes. — S'envia certificat per correu si per endavant se reben 3'50 ptes. en LLIURANSA de Gire Mutu o segells de correu.

Farmacia Borrell

CONTE DE L'ASSALT (CARRER NOU), NÚMERO 52. - BARCELONA

PERE COROMINAS

LES HORES D'AMOR SERENES

3 PESSETES

DE VENDA A TOTES LES LLIBRERIES

Torns y eines de precisió

pera mecànica y rellotgeria

Torns pera afeicionats

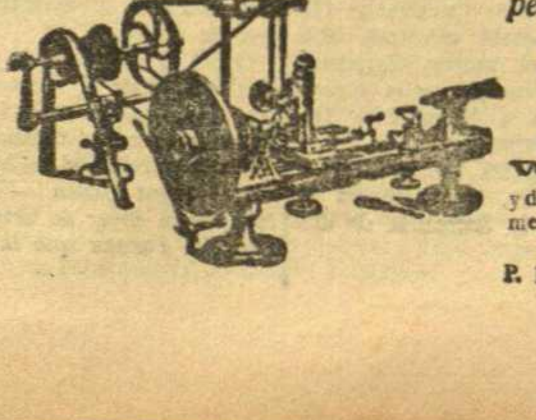

REPRESENTANT dels torns y útils de precisió **Wolf, Jhan & C.ª** y de les acreditades mes suisses marca *Matthey*

Francisco Layret

P. MADOZ, NÚM. 1, PRINCIPAL

MOBLES DE A. DIR...

EXPOSICIÓ PERMANENT. — DORMITORIS, MENJADORS, SALONS DESPAIG. — ESPECIALITAT EN ELS D'ESTIL ANGLÈS. Mendizábal, 28 y 30, y Sant Pau, 50, ...

SE COMPRA mobles, pianos, ... de capdals y objectes. Passatge Pont de la Parra, 6 (Reforma).

DINER en 1.ª hipoteca y sobre ... desde'l 3 per 100 anyal, ... tres, propietaris, industrials y comerciants desde'l 1½ per 100 al mes.

DINER en 2.ª hipoteca, usdefruits y ... indivises, y sobre genres, ... carruatges y tota garantía que convingui. Rambla de Santa Mònica, 4, entressol.

ESQUELES MORTUORIES

SEN'ADMETEN AN AQUESTA IMPREMPTA, FINS A LES TRES DE LA MATINADA

80 ANYS DE GRAN ÉXIT

EL NOU ELIXIR REGENERADOR

Preparat per B. PIERRE, perfumista

Es l'únic y veritable que ... immediatament la caiguda dels cabells.

No es un tint, sinó que conserva y fortifica els cabells.

Es el millor remei pera destruir la caspa.

Usis l'elixir quan els cabells comensen a caure.

Usis l'elixir pera obtenir un creixement abundant.

Aquest cèlebre ELIXIR REGENERADOR no es un de tants procediments que denen la vida al xarlatanisme, al luxe de cartells.

Preu: TRES PESSETES frasc.

De venda a les perfumeries y drogueries y Madrid, Carme, 2, perfumeria.

Dipòsit principal: Rambla del Mitg, 14. Perfumeria de Baltasar.

(Davant al carrer de Ferràn)

USIN LA REINA DE LES TINTURES DE B. PIERRE

Perfumista de París

La vegetal progressiva dona tots els colors. A les sis o vuit aplicacions agafa el cabell el color natural. No taca la roba. Preu: 4 pessetes frasc.

INSTANTÀNIES, castany, negre y castany obscur, 4 pessetes capsa pera la barba y pera el cap, 6.

De venda: Rambla del Mitg, 14. Perfumeria de P. Baltasar.

Successor de l'antig establiment de RENAUD GERMAIN, Rambla del Mitg, número 14, perfumeria.